

transferred from a non-votable head to votable heads and the permission of the House is necessary. I request that the House may be pleased to grant the amount.

**Mr. C. V. Iyyu (Kunnamkulam):** On a point of information, Sir, may I know where these Sirkar lands outside the State are situated.?

**Mr. K. Achyuta Menon (Diwan Peishkar):** We have got lands in British Malabar and in Travancore.

*The demands were put and carried.*

### **Voting of Demands for Grants—(cont.)**

#### **19—Education—Rs. 18,67,025.**

**Mr. Deputy President:** Before the discussion begins, I may call the attention of the House to cut motions 7, 18, 31, 40 and 47. These cut motions need not be separately moved. Hon'ble members who want to say anything about those cut motions may do so when cut motion No. 2 is discussed.

#### **Cut Motion No. 1.**

#### **To stop the constant change of text books and to reduce their prices.**

**Mr. V. J. Mathai (Planters):** Sir, I rise to move to reduce the allotment of Rs. 6,930 for Inspectors and Inspectress by Re. 1 to discuss the need for abolishing frequent changes of Text books especially those on Grammar, Geography, History, Arithmetic, etc., in the schools and for making them cheaper. My object in moving this cut motion is to focus the attention of the Government and of this Hon'ble House to the hardships caused by the frequent changes of text books especially in the lower classes. Though I am not ready with all the statistics as regards the years during which these changes have been effected and the frequency with which they have been done I can say, as a matter of experience, as a parent of children, that there are frequent changes in text books. It is a matter of common experience and I am sure everybody in this House and even outside will agree with me that it is causing a lot of hardship to the people. I am fortified in that belief by the fact that there is a number of motions on the same subject tabled from all quarters of this House expressing the same sentiments as have been expressed by my motion.

The greatest hardship caused to the people by the frequent change of text books is the increased cost of education. It has been expressed on the floor of this Hon'ble House time and again that education is now eating deep into the family budget everywhere.

Take any family with children and you will find that the principal item of expenditure is that for education. While that may be welcome from one point of view it ought not to be welcomed from another point because it will eat into the other items of the budget which go to make up the efficiency of mankind.

We have now to see what are the advantages in not changing the text books frequently as we are now doing. In the first place more second-hand books will be available for poor children—even for the rich—and in the second place elder brothers in the same family could hand over their books to the younger brothers. I was a younger brother in a family of several children and several text books have been handed over to me for my use. Thirdly, I believe there is another advantage in the fact that elder brothers and elder sisters in the family could even tutor and teach the younger brothers and sisters if the text books remain the same. It could not be the case otherwise and it needs no explanation. The elder ones having learned the same text books will be in a position to teach the younger ones. Further there is a greater advantage in the fact that the teachers would be specialists in these text books and with their experience of the very same text books they will be in a better position to tutor and teach the students entrusted to their care. These are obvious and clear advantages. I don't know what exactly is the reason which actuates the Government and the Text Book Committee to make these frequent changes. I do not know whether there is anything underlying this frequent change. It is widely said that there is the motive of helping the framers of the text books and also the printing presses that print them. I don't know whether I can substantiate this statement; but the available facts strengthen a faint suspicion in the minds of the poor parents and they have to be excused if they lend themselves to support that feeling.

As regards the necessity for changing the books, especially in the lower classes, I can bring it home to this House by a mere mention of the contents of a Malayalam primer. Every primer in Malayalam begins with ഓ, ഐ, ഔ, ഐ, ഐ, ഐ. What I ask is what possible developments and changes can you make in a Malayalam primer and an English primer? I really fail to understand. The Malayalam primer is intended to teach the pupil the proper use of the alphabets in Malayalam and so also the English primer. To me it appears that it is immaterial whether one letter is put before the other. The result remains the same. The books are the same. I do not develop the point further. But I may say that it becomes all the more striking and forcible when you take into consideration the books on History, Geography, Arithmetic, Grammar

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

സർ, കൊച്ചിയിലെ പാഠപുസ്തക കമ്മിറ്റി അഭിമാനജനകമായ ഒരു

പൂർവ്വചരിത്രത്തോടുകൂടിയതാണ്. നിസ്സാരമായ ഏതോ തെറ്റുണ്ടെന്നുള്ള കാരണത്താൽ അപ്പൻതമ്പുരാൻ തിരുമനസ്സിലെ ഒരു പുസ്തകംപോലും തള്ളി കളയണമെന്നും കൃത്യനിഷ്ഠയോടും ധർമ്മബോധത്തോടുകൂടി അത് ഒരുകം ലത്തു ജീവിച്ചുപോന്നിരുന്നു. ഇന്നുകൂടെ അത് എത്രത്തോളം അധഃപതിക്കാമോ അത്രത്തോളം അധഃപതിച്ചിട്ടുണ്ട്. ൧൧൧൪-ൽ നടന്ന അതിന്റെയോ ഗമാകട്ടെ ആ അധഃപതനത്തിന്റെ ചരിത്രത്തിൽ ഒരു പുതിയ അദ്ധ്യായം തന്നെ തുറന്നു. കമ്മിറ്റിയെപ്പറ്റി സാധാരണ പറഞ്ഞുവരാറുള്ള കുറ്റങ്ങളെ കൂട്ടത്തിൽപെട്ട ഒന്നാണ് ഇതും എന്ന് നിങ്ങൾ തെറ്റിദ്ധരിക്കരുത്. കാര്യത്തിന്റെ ഔദ്യോഗിക നല്ലപോലെ മനസ്സിലാക്കിക്കൊണ്ടു തന്നെയാണ് ഞാൻ സംസാരിക്കുന്നത്. ഇക്കാര്യം കമ്മിറ്റിയിൽ അപ്രവചനമെന്നും പ്രിസ്റ്റ്ലിന്റെ ചെറിയൊരു കണക്കു പുസ്തകങ്ങളിൽ നിന്ന് ഇതു തെളിയുന്നുണ്ട്.

“സാഹിത്യബോധിനി” എന്ന ഒരു വ്യാകരണപുസ്തകം ഇക്കാര്യം ഹൈസ്കൂൾ ക്ലാസുകളിലേക്കു സ്വീകരിച്ചുകൊണ്ടുണ്ട്. “Errors and slips to be corrected” (Ref. Page 12, No. 19 of the Proceedings of the Text Book Committee meeting of 29th Kanni 1114, given as Supplement to the Gazette dated 2nd Dhanu 1114) എന്ന റിമാന്റോടുകൂടിയാണ് ടെക്സ്റ്റ് ബുക്കു കമ്മിറ്റി അതു അപ്രവചനം ചെയ്തിട്ടുള്ളത്. തെറ്റുകളുണ്ടെന്നു കമ്മിറ്റിക്കു ബോദ്ധ്യപ്പെട്ട ഒരു പുസ്തകം തെറ്റു തിരുത്തണമെന്നുള്ള നിർദ്ദേശത്തോടുകൂടി അപ്രവചനം ചെയ്യുന്ന സംപ്രദായം ആന്താസ്ഥമാണോ എന്നു ഞാൻ ചോദിക്കുന്നു. തെറ്റുകൾ ഏതെല്ലാമാണെന്നു ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുകപോലും ചെയ്യാതെ അതു തിരുത്താനുള്ള അവകാശം തെറ്റുകൂടാതെ ഏഴുതുവാൻ വശമില്ലെന്നു പ്രസ്തുത ഗ്രന്ഥകർത്താവിലെ വിളിച്ചുപറയുന്ന അതിന്റെ കർത്താവിൽ സദാസമർപ്പിച്ചിട്ടു പുസ്തകം അപ്രവചനം ചെയ്യുന്നത് ഒരു ബുദ്ധിമുട്ടാണ് ഒപ്പിട്ടുകൊടുക്കുന്നതിനേക്കാൾ ആപലകരമല്ലേ? അതിലും ഭേദം പരമാബദ്ധങ്ങൾ കൊണ്ടു കടലാസിന്റെ പവിത്രതയെങ്കിലും നശിപ്പിക്കാതിരിക്കാൻ ഒന്നുമൊന്നും അച്ചടിക്കാതെത്തന്നെ നല്ല വെള്ളക്കടലാസു തുന്നിക്കെട്ടി “സാഹിത്യകാലപാതകം” എന്നും “മരച്ചീനിതൃഷ്ണി” എന്നും പേരും കൊടുത്തു വില്പനയും നിശ്ചയിച്ച് അച്ചടിക്കാനുദ്ദേശിക്കുന്ന പ്രസ്സിന്റെ പേരുമെഴുതി കമ്മിറ്റിക്കു സമർപ്പിക്കുകയല്ലേ? കമ്മിറ്റി ഇങ്ങിനെയൊരു ഉത്തരവുമിട്ടേക്കുന്നു, “അപ്രവചനം ചെയ്തിരിക്കുന്നു, പുസ്തകത്തിൽ എന്തെങ്കിലും അച്ചടിച്ചു ചേർത്തേക്കണം”. ഇങ്ങിനെയൊരു ഗ്രന്ഥകർത്താവിനു കുറെ അച്ചടിക്കുലി ലാഭമാകാം, മെമ്പർമാർക്കു പുസ്തകം വായിക്കേണ്ട ബാദ്ധ്യതയും കുറയും. മേൽ പ്രസ്താവിച്ച സാഹിത്യബോധിനിയിൽ വല്ല അക്ഷരപ്പിഴകളോ അതുപോലെയുള്ള നിസ്സാരതെറ്റുകളോ മാത്രമേ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളുവെങ്കിൽ അതു ക്ഷണവ്യയമാകുമായിരുന്നു. എന്നാൽ വാസ്തവം അങ്ങിനെയല്ല, പാഠപുസ്തക കമ്മിറ്റിക്കു കിട്ടിയ പുസ്തകത്തിൽനിന്ന് ഒന്നരണ്ടു ഉദാഹരണങ്ങൾ ഉദ്ധരിച്ച് ഞാൻ ഇതു തെളിയിക്കാം.

“ആഗമസന്ധി” യെപ്പറ്റി വിവരിക്കുന്ന ഘട്ടത്തിൽ ഗ്രന്ഥകർത്താവ് ഇപ്രകാരം പറയുന്നു.— “പൂർവ്വപട്ടത്തിന്റെ അന്ത്യസ്വരം താലവ്യമാണെങ്കിൽ സന്ധിയുടെ മദ്ധ്യത്തിൽ ‘യ’ ആഗമമായി വരുന്നു. അ, ആ, ഇ, ഊ, എ,

N. B.—Ex. A. Supplement to the Cochin Government Gazette dated 2nd Dhanu 1114, viz., the Proceedings of the Text Book Committee meeting held on the 29th Kanni 1114.

എ, ഐ ഇവ പരമായാൽ 'യ' ആഗമമെന്നതും. [Ref. P. 41, Ex. B., viz., the book submitted to the Text Book Committee.] ഈ മന്ദൻ മോഡൽ വ്യാകരണനിയമപ്രകാരം നോക്കിയാൽ തടിക്കഷണം, തീപ്പെട്ടി എന്നിത്യാദി പദങ്ങളിൽ 'യ' ആഗമമായി വരേണ്ടതാണ്. പക്ഷെ എന്തുചെയ്യും അധികപ്രസംഗിയായ മലയാളഭാഷ ഈ പുതിയ വ്യാകരണക്കാരന്റെ കല്പന അനുസരിക്കാതെ സിന്നുകുയ്യുന്നുവെങ്കിൽ അദ്ദേഹം എന്താണ് ചെയ്യുക.

“പുതുപദത്തിന്റെ അന്ത്യസ്വരം ഓഷ്ഠ്യമാണെങ്കിൽ വ” ആഗമം. അ, ആ, ഉ, ഉത, ഒ, ഓ, ഔ ഇവ പരമായാൽ 'വ' ആഗമമെന്നതും. (Ex. B, p. 42) എന്നാണ് സാഹിത്യബോധിനിക്കാരന്റെ മറ്റൊരു നിയമം. ഇതനുസരിച്ച് 'പതുക്കുട്ടി', 'അവനുണ്ട്' എന്നിത്യാദി സ്ഥലങ്ങളിൽ 'വ' ആഗമം വേണ്ടതായിരുന്നു. പക്ഷെ മലയാളികളാരും—കൊച്ചിയിലുള്ളവർ തീർച്ചയായിട്ടും—അങ്ങിനെ പ്രയോഗിച്ചു കേട്ടിട്ടില്ല. കൊച്ചിയിലെ വിദ്യാർത്ഥികൾ ഇനിമേലാൽ 'പതുവക്കുട്ടി', 'തീയപ്പെട്ടി', 'അവൻവളുണ്ട്' എന്നിങ്ങിനെയൊക്കെ പ്രയോഗിക്കണമെന്നായിരിക്കുമോ ഈ അഭിനവകേരളപാണിനിയം അതു approve ചെയ്ത പാഠപുസ്തകക്കമ്മിറ്റിയിരിക്കാതെ ഉദ്ദേശിക്കുന്നത്? വ്യാകരണത്തിന്റെ ഒന്നാം പാഠമെങ്കിലും അറിയാമായിരുന്നുവെങ്കിൽ ഈ വ്യാകരണക്കാരൻ ഇത്തരത്തിലുള്ള വിഡ്ഢിത്തങ്ങൾ എഴുതിക്കുട്ടുകയില്ലായിരുന്നു എന്നുള്ളതു തീർച്ചയാണ്. ഇത്രയും പറഞ്ഞതു വ്യാകരണത്തിന്റെ കാര്യമാണ്. ഇനി സാഹിത്യബോധിനിക്കാരന്റെ അലങ്കാരശാസ്ത്രപാണ്ഡിത്യത്തേയുംകൂടി ഒന്നു പരിശോധിച്ചുനോക്കാം. അലങ്കാരങ്ങളുടെ കൂട്ടത്തിൽ ഏറ്റവും സുഗമമായിട്ടുള്ളതു ഉപമയാണ്. അതുതന്നെയാണ് അല്പാപകന്മാർ ആദ്യമായി വിദ്യാർത്ഥികളെ പഠിപ്പിക്കാറുള്ളതും. ഉപമയ്ക്കു ഗ്രന്ഥകർത്താവു രണ്ടുഭാഗങ്ങളെ കൊടുത്തുകാണുന്നു. അവയിൽ ഒന്നാമത്തെ പദ്യം ഇവിടെ ഉദ്ധരിക്കാം. [Ex. B., Page 59] not in Ex. C.

“പടിഞ്ഞാറു മാഞ്ഞു സൂര്യൻ പരിരമ്യമായ് മഞ്ഞയും  
കടും ചുവപ്പും കലൻ തരുക്കളുടെ  
രാജൻകരകേസരങ്ങൾ വിശീടുന്നു ദൂരത്തൊരു  
രാജമല്ലിമരം പുത്തു വിലസുംപോലെ”

അസ്തമിക്കാൻ പോകുന്ന സൂര്യൻ വൃക്ഷങ്ങളുടെയിടയിൽകൂടി ചുവന്ന രശ്മികളെ വിശീകരിക്കാണ്ടു” അകലെ പുത്തുനില്ക്കുന്ന ഒരു രാജമല്ലി മരം പോലെ ശോഭിക്കുന്നുവെന്നൊണ് ഒല്ലാ ഇതിന്റെ അർത്ഥം. ഇതിന്റെ അലങ്കാരം ഉപമയോ ഉൽപ്രേക്ഷയോ എന്നുള്ള കാര്യംതന്നെ സംശയമാണ്. ബി. എ. വിദ്യാർത്ഥികളുടെ ആവശ്യത്തിനുവേണ്ടി ഒരു മഹോപാദ്ധ്യായൻ തിരുവനന്തപുരത്തുനിന്നു” അച്ചടിച്ചു പ്രസിദ്ധീകരിച്ചിട്ടുള്ള ഒരു നോട്ടുപുസ്തകത്തിൽ ഈ വരികളിലെ അലങ്കാരം ഉൽപ്രേക്ഷയാണെന്നാണ് പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതു്. ഇങ്ങിനെ സാഹിത്യകാരന്മാരുടെയിടയിൽതന്നെ അഭിപ്രായവ്യത്യാസം ഉളവാക്കിട്ടുള്ള ഈ പദ്യം ഉപമാലങ്കാരത്തിനുഭാഗമെന്നായി ആ അലങ്കാരത്തെപ്പറ്റി ആദ്യമായി ഗ്രഹിക്കുവാൻ തുടങ്ങുന്ന വിദ്യാർത്ഥികൾക്കു കല്പിച്ചുകൊടുത്തതു് ഉചിതമായില്ല എന്നറിയുവാൻ വലിയ സാഹിത്യ പരിചയമൊന്നും വേണമെന്നില്ല. ഇനി അഥവാ ആ മഹോപാദ്ധ്യായനു് സാഹിത്യ ബോധിനിയു്

Ex. B. First edition of Sahithyabodhini, viz., the copy submitted to the Text Book Committee.

Ex. C. Second edition of Sahithyabodhini, viz., that supplied to schools.

ടെ കർത്താവിനുള്ളിടത്തോളം അലങ്കാരശാസ്ത്ര പാണ്ഡിത്യമില്ലെന്ന് അതിലെ അലങ്കാരം ഉപമ തന്നെയാണെന്നും സമ്മതിച്ചുകൊടുത്താൽ തന്നെയും വൈഷമ്യം നീങ്ങുന്നില്ല. മേല്പറഞ്ഞ വരികളിൽ കവി വർണ്ണിക്കുന്ന വസ്തു അഥവാ ഉപമേയം അസ്തമന സൂര്യനാണെന്നുള്ളത് സ്പഷ്ടമാണ്. ശോഭിക്കുന്നു എന്നുള്ളതാണു സാധാരണ ധർമ്മം. എന്നാൽ സാഹിത്യബോധിനികാരണ അതു സമ്മതമല്ല. കരകേസരങ്ങൾ അതായതു രശ്മികൾ അത് ഉപമേയമെന്നും വീതുകയെന്നുള്ളതാണ് സാധാരണ ധർമ്മമെന്നും ഈ അലങ്കാരശാസ്ത്രകാരൻ പറയുന്നു. അങ്ങിനെയായാൽ രശ്മികൾ രാജമല്ലി മരം പോലെ വിതുന്നു എന്നായി തീരും വാക്യം. ഇങ്ങിനെയാണ് ആ പദ്യത്തിന്റെ അർത്ഥമെന്നും രാജമല്ലി മരം വീതുന്നതെങ്ങിനെയെന്നും ഈ പണ്ഡിതൻ മാത്രമേ അറിഞ്ഞു കൂട്ടു നാലു വരി പദ്യം ശരിക്കു വ്യാഖ്യാനിക്കാനുള്ള ഭാഷാരജ്ഞാനം പോലും ഈ ഗ്രന്ഥകാരനു ഇല്ലെന്നു തോന്നി പോകുന്നു. തന്റെ കൃതിയിലെ മില വരികളെ ഇത്ര മാത്രം വികൃതമായി വ്യാഖ്യാനിച്ച വിവരം അറിഞ്ഞാൽ അവയുടെ കർത്താവായ മഹാ കവി കമാരനാശാന്റെ ശ്രോതാക്കളും പോലും പരിഹാസഗർഭമായി പുഞ്ചിരി തുകാതിരിക്കുമായിട്ടു. (ഹിയർ, ഹിയർ).

അലങ്കാരങ്ങളുടെ കൂട്ടത്തിൽ മനസ്സിലാക്കാൻ എറ്റവും പ്രയാസം കറഞ്ഞ ഉപമയിലെ ഘടകങ്ങൾ ഏതെല്ലാമാണെന്നു മനസ്സിലാക്കാനുള്ള അലങ്കാരശാസ്ത്രജ്ഞാനംപോലുമില്ലാത്ത ഒരു മനുഷ്യൻ ആ വിഷയത്തിൽ ഒരു പാഠപുസ്തകമെഴുതാനും അതു പാഠപുസ്തക കമ്മിറ്റിക്കയയ്ക്കാനും ധൈര്യപ്പെടുകയെന്നുള്ളത് കൊച്ചിയിലല്ലാതെ മറ്റൊരു രാജ്യത്തും ഉണ്ടാകുമോ എന്നു ഞാൻ സംശയിക്കുന്നു. ഉപമയ്ക്കു പുസ്തകത്തിൽ കാണിച്ചു കൊണ്ടിരുന്ന ഉദാഹരണത്തിന്റെ കഥയാണ് ഭേൽവിവരിച്ചത്. രണ്ടാമത്തെ ഉദാഹരണത്തിന്റെ കഥ പറഞ്ഞാൽ ഇതിനേക്കാൾ വിചിത്രമാണ്.

“ധരാതലത്തിൽ ധനപുഷ്പിയൊതു  
 ഞ്ഞൊരൊര്യുദേഹം നിഷധാഭിധാനം  
 ചിരാൽ വിളങ്ങുന്ന, കണ്ഠഭരിക്കാം  
 വരംഗിയാൾ തൊട്ടൊരു പൊട്ടുപോലെ”

[Ex. B. Page 60.—not in Ex. C.]

ഇതാണ് ആ പദ്യം. ഇതിലെ അലങ്കാരം ഉപമയല്ല. ഉൽപ്പക്ഷയാണെന്നുള്ളത് പരമ വിശദമാണ്. ഇതുപോലെ അർത്ഥാന്തരാനുസത്തിനു ഉദാഹരണമായി കാണിച്ചിട്ടുള്ളത്.

“ആ രാജവീരൻ പ്രജകൾക്കു നന്മ-  
 കാരാൽ പിരിച്ചുനവരോടു കപ്പം  
 ഒരായിരം കൂട്ടതലായ് കൊടുപ്പാൻ  
 നീരാസ്ഥയെ സൂര്യനെടുപ്പതല്ലോ”.

[Ex. B. Page 75.—not seen in Ex. C.]

എന്ന പദ്യത്തിലെ അലങ്കാരം അർത്ഥാന്തരാനുസമല്ല ദൃഷ്ടാന്തമാണ്. ഇങ്ങിനെ അലങ്കാര ശാസ്ത്രത്തിന്റെ മൂല തത്വങ്ങളെതന്നെ തകിടം മറിക്കുന്ന പല ഭീമാബലങ്ങളും ടെക്സ്റ്ററബുക്കു കമ്മിറ്റിയിലേക്കയച്ച സാഹിത്യ ബോധിനിയിൽ ഉണ്ടായിരുന്നു.

മിസ്റ്റർ സി. ആർ. ഇയ്യപ്പി: കുറച്ചു സാവധാനത്തിൽ വായിച്ചാൽ ഞങ്ങൾക്കു എല്ലാവർക്കും മനസ്സിലാക്കുവാൻ കഴിയുമായിരുന്നു.

I am hurrying up because I am afraid I will be taking undue advantage of the time of this House. If the Chair allows me, I shall go slow and accede to the request of the hon'ble members.

**Mr. Deputy President:** Order, order. Let the hon'ble member continue his speech.

മിസ്റ്റർ എം. എൽ. ജോസഫ്: കത്താവ് ആരെ അല്ലെങ്കിൽ എന്തിനെ ചെയ്യുന്നുവോ അതു കമ്മം. "[Ex. B. Page 11—not found in Ex. C]" ഉപമേയത്തിനുള്ള തുണ നാമും കല്പിച്ച ഉപമാനത്തോടു താദാത്മ്യം തെ രൂപണം ചെയ്യുന്നത് രൂപകം. "[Ex. B. Page 63—not found in Ex. C]" പ്രസ്തുതമായ വിശേഷത്തിനു വേണ്ടി അപ്രസ്തുതമായ സാമാന്യത്തെയോ, പ്രസ്തുതമായ സാമാന്യത്തിനു വേണ്ടി അപ്രസ്തുതമായ വിശേഷത്തെയോ സമർത്ഥിക്കുന്നത് അർത്ഥാന്തരം. "[Ex. B. Pages 74, 75—not found in Ex. C]" എന്നു തുടങ്ങി ഇവ എഴുതിക്കൂട്ടിയ ആരും തന്നെ യാതൊരുതർക്കവും പറയാൻ സാധിക്കാത്ത സർവാംശങ്ങളായ അനവധി നിർവ്വചനങ്ങളും "ആ സമാ.സം കൊണ്ടു" വിവക്ഷിക്കപ്പെടുന്നത് വിശേഷണവിശിഷ്ടമായ വിശേഷ്യം ആക്കട്ടെ ആ വ്യക്തിയെ ആയിരിക്കും". "[Ex. B. Page 53.—corrected to "വ്യക്തി" in Ex. C.] " എന്നിങ്ങനെ കർത്താവിന്റെ പ്രയോഗമോ കർമ്മനിപ്രയോഗമോ അല്ലാത്ത നപുംസക പ്രയോഗത്തിലുള്ള വാക്യങ്ങളും ടെക്സ്റ്റ് വെക്ക കമ്മിറ്റിക്ക് സമർപ്പിച്ച സാഹിത്യബോധിനിയിൽ ഉണ്ട്. ഈ സഭയുടെ വിലയേറിയ സമയം നഷ്ടപ്പെടുത്തുന്നതിലുള്ള രടി കൊണ്ടു മാത്രക കാത്തിരിക്കുന്നതിനു മുതൽക്കും ചില ഭൂഷാഗന്ധർമാരും ഞാൻ ഉദ്ധരിച്ചിട്ടുള്ള. ഇതുപോലെ ഭയങ്കരങ്ങളായ അനവധി അബദ്ധങ്ങൾ ആ പുസ്തകത്തിലുണ്ട്. ഇത്രമാത്രം അബദ്ധസമ്പന്നമായ ഒരു പുസ്തകമാണ് തെറ്റാ തിരുത്താനുള്ള അധികാരം ഗ്രന്ഥകർത്താവിൽ നിക്ഷേപിച്ചുകൊണ്ടു നമ്മുടെ പാഠപുസ്തക കമ്മിറ്റി അംഗീകരിച്ചത്. പുസ്തകത്തിൽ തെറ്റുണ്ടെന്നു കമ്മിറ്റിക്ക് മനസ്സിലായിരുന്നു എന്നുള്ളത് "Errors and slips to be corrected" [Page 12 number 19 Ex. A.] എന്ന റിമാർക്ക് എഴുതിയതിൽ നിന്നു തെളിയുന്നുണ്ട്. എന്നിട്ടും ആ അബദ്ധ പഞ്ചാംഗം approve ചെയ്യണമെങ്കിൽ അതിൽ ഏതൊ ഗുണശക്തി പ്രവൃത്തിച്ചിട്ടുണ്ടായിരിക്കണം. ഇത്തരത്തിലുള്ള ഗുണശക്തിയുടെ പ്രവർത്തനത്തെ കൊച്ചിയിലെ വിദ്യാർത്ഥികൾക്കുതന്നെ മാത്രമല്ല ശക്തിയായി പ്രതിഷേധിക്കാതിരിക്കുവാൻ ഞങ്ങൾക്കു നിവൃത്തിയില്ല.

Approval കൊണ്ടു മാത്രം ആ പുസ്തകത്തിന്റെ ചരിത്രം അവസാനിച്ചില്ല. പാഠപുസ്തകകമ്മിറ്റിക്കാർ തെറ്റുണ്ടെന്നു അഭിപ്രായപ്പെട്ട ഒരു പുസ്തകം തിരുത്തുകയോ പരിഷ്കരിക്കുകയോ ചെയ്താൽ തിരുത്തു ശരിയായോ എന്നും തെറ്റുകൾ മുഴുവനും തീർന്നോ എന്നും തീരുമാനിക്കേണ്ടത് ആ കമ്മിറ്റിക്കാർതന്നെയാണ് [Ref. Code of Education] ഈ നിയമത്തിനു വിരോധമായി മേല്പറഞ്ഞ പുസ്തകംതന്നെ ഒരക്ഷരംപോലും തിരുത്താതെ "Revised by so and so" എന്ന ഒരു സ്ലിപ്പുമാത്രം അച്ചടിച്ചു ഒട്ടിച്ചുകൊണ്ടു Board of studies-നു അയച്ചുകൊടുത്തു എന്നാണ് കാണുന്നത്. പാഠപുസ്തക കമ്മിറ്റിയുടെ മുഖത്തു കരി തേച്ചുകൊണ്ടു Board of studies ഫൈസ്റ്റർ ക്ലാസ്സുകളിലേക്കുള്ള പാഠപുസ്തകമായി അതിനെ പ്രിന്റ് ചെയ്തുകൊടുക്കുകയും ചെയ്തു. അങ്ങിനെ ആ അബദ്ധപഞ്ചാംഗം കൊച്ചിക്കാരുടെ ശനിപ്പിഴമുഖം നമ്മുടെ കട്ടികൾ മൂന്നു കൊല്ലത്തേക്കു തുടരെ പഠിക്കേണ്ട ഒരു പാഠപുസ്തകമായിത്തീർന്നു.

പാഠപുസ്തക കമ്മിറ്റി ഉണ്ടെന്നു പറഞ്ഞ തെറ്റുകൾ ഏതെല്ലാമെന്നു കണ്ടുപിടിക്കുവാനുള്ള ത്രാണിപോലുമില്ലാത്ത ഗ്രന്ഥകർത്താവു അതിനുശേഷം രണ്ടു പന്ധിതന്മാരെ ശരണംപ്രാപിച്ചു. “വേണ്ട നിദ്ദേശങ്ങൾ തന്നതിന്നു” അവരുടെ നേരെയുള്ള കൃതജ്ഞത സാമിത്വബോധിനിയുടെ രണ്ടാം പതിപ്പിന്റെ മുഖവുരയിൽ രേഖപ്പെടുത്തിട്ടുണ്ട്. അവരുടെ പാഠശാലനയോടുകൂടിയുള്ള രണ്ടാംപതിപ്പാണ് ഇപ്പോൾ വിദ്യാർത്ഥികളുടേ കൈകളിൽ സമർപ്പിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളത്. ആദ്യത്തെ പുസ്തകത്തിലെ തെറ്റു തിരുത്തുകയെന്നു പറഞ്ഞാൽ അതു ഒട്ടുമുക്കാലം മാറ്റിയെഴുതുകയെന്നാണ് അർത്ഥം. അതു അത്ര സുകരമല്ലാത്തതുകൊണ്ടായിരിക്കണം ഇപ്പോൾ പുറത്തുവന്നിട്ടുള്ള സാമിത്വബോധിനിയിലും അനവധി തെറ്റുകൾ ഉള്ളതായി കാണുന്നത്. സന്ധിയെ സംബന്ധിച്ച ഞാൻ മുമ്പെ ഉദ്ധരിച്ചു കാണിച്ച അബലങ്ങൾ മുഴുവൻ രണ്ടാം പതിപ്പിലും വ്യക്തമായി തിരുത്തികാണുന്നില്ല. വാഗ്മതിന്നു കാദേശംകൃതി രൂപവികല്പമായി, എന്നു കേരള പാണിനിയുടെ പ്രമാണംമനസ്സിലാക്കിട്ടുതന്നെയാണോ [P. 37 Ex. C. No. 3] സ്വരംപരമാകമ്പോൾ താലവ്യസ്വരത്തിനു ‘യ’ കാരപോലെ ‘ന’ കാരവും ഓഷ്ഠസ്വരത്തിന്നു ‘വ’ കാരം പോലെ ‘ക’ കാരവും ചിലപ്പോൾ ആഗമമായിവരാം എന്നെഴുതിയിരിക്കുന്നത്? അങ്ങിനെയാണെങ്കിൽ ‘ആഗമവും’ ‘ആദേശവും’ തമ്മിലുള്ള വ്യത്യാസം അദ്ദേഹം മനസ്സിലാക്കിട്ടുണ്ടോ എന്നു ഞാൻ ചോദിക്കുന്നു. ബഹുലമായ വിധിക്കാണ് ‘ചിലപ്പോൾ’ എന്നു പ്രയോഗിക്കാൻ അല്ലാതെ വികല്പത്തിന്നല്ല. [Ref. Ex. C, Pages 36, 37 lines 20 and 3 respectively] വ്യാകരണ നിശ്ചയമുള്ള അല്പാപകന്മാർ വിദ്യാർത്ഥികളെ ഈ വക ഭാഗങ്ങൾ പഠിപ്പിക്കേണ്ടതു് എങ്ങിനെയാണെന്നു ഞാൻ അതുതപ്പെടുന്നു.

ഇതുകൊണ്ടുമാത്രമായില്ല. ‘യ’ ആഗമം ‘വ’ ആഗമം എന്നൊക്കെയാണ് ഗ്രന്ഥകർത്താവു പറയുന്നത്. ഇതു തെറ്റാണല്ലോ. ആഗമമുള്ള ദിക്കിൽ തന്നെ ‘യ’ ‘വ’ എന്നല്ല ‘യ’ ‘വ’ എന്നു മാത്രമേ വരുകയുള്ളു. വ്യാകരണത്തിൽ ‘യ’ ‘യ’ ‘വ’ ‘വ’ ‘ഇവയ്ക്കു തമ്മിൽ രാവും പകലും പോലെയുള്ള വ്യത്യാസമുണ്ടെന്നു നാം കാക്കണം. ആ നിയമം പറയുന്ന ദിക്കിലെല്ലാം ‘യ’ ‘വ’ എന്നുതന്നെ എഴുതിക്കാണെന്നതുകൊണ്ടും ‘യ’ എന്നൊ ‘വ’ എന്നൊ ഒരിടത്തെങ്കിലും കാണാത്തതുകൊണ്ടും അതു അച്ച പിഴയായിരിക്കാമെന്നു സമാധാനിക്കാനും നിവൃത്തിയില്ല. പോരെങ്കിൽ ‘യ’ എന്നും ‘വ’ എന്നുമുള്ള അക്ഷരങ്ങൾ ഗ്രന്ഥകർത്താവു ഡബിൾ കൊട്ടേഴ്ചന് അകത്തുചേർത്തു കാണിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. അതിനാൽ അച്ചുക്കുടകാരുടെ അത്രാളായല്ല ഗ്രന്ഥകർത്താവിന്റെ അജ്ഞതയാണ് ഈ തെറ്റിനുത്തരവാദിയെന്നു തെളിയുന്നുണ്ടല്ലോ.

തിലകമാകുന്ന അമ്പിളിമിന്നുന്നു എന്നതു രൂപകം [Ex. C. Page 76] എന്നു പുസ്തകത്തിന്റെ മറ്റൊരുഭാഗത്തു കാണുന്നു. ഈ ഉദാഹരണം വിദ്യാർത്ഥികളെ വഴിപിഴപ്പിക്കുന്നതാണ് കാരണം “ഉപമേയമാകാദിത്തിയിൽ ഉപമാനത്തിന്റെ ചിത്രമെഴുതുന്നതാണ് രൂപകം [Page 77 Ex. C.] എന്നു ഗ്രന്ഥകർത്താവുതന്നെ എഴുതിട്ടുള്ള രൂപകലക്ഷണം മേൽപറഞ്ഞ വാക്യത്തിൽ യോജിക്കുന്നില്ല. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ പ്രകൃതം തിലകല്ല അമ്പിളിയാണെന്നു പൂർവ്വാക്യങ്ങൾ വായിച്ചാൽ അറിയാം. ആ സ്ഥിതിക്കു ഉപമേയമാകുന്ന ഭിത്തിയിൽ ഉപമാനത്തിന്റെ ചിത്രമെഴുതുന്നതിന്നു പകരം ഉപമാനമാകുന്ന ഭിത്തിയിൽ ഉപമേയത്തിന്റെ ചിത്രമെഴുതുകയാണ് ആ വാക്യം

കൊണ്ടു ഗ്രന്ഥകർത്താവു ചെയ്തിട്ടുള്ളതു്. ഈ അലങ്കാരശാസ്ത്രത്തിന്റെ മൺമുൻ മോഡലിലെ ഒരു പ്രത്യേക സിലാത്തമായിരിക്കാം.

“ശാകുന്തളം കാളിദാസൻ എഴുതിയതും ലോകത്തിലെ അദ്വിതീയഗ്രന്ഥവും ആകുന്നു”. [Ref. Page 32 Ex. C.] എന്നുള്ള ഒരു വാക്യം സാഹിത്യബോധിനിയിൽ Compound sentence-ന് ഉദാഹരണമായി ചേർത്തു കാണുന്നു. വാസ്തവത്തിൽ അതു വെറും Simple sentence ആണ്. Simple sentence-ന് Compound sentence-ന് തമ്മിലുള്ള വ്യത്യാസംപോലും തിരിച്ചറിയാൻ പാടില്ലാത്ത ഒരാൾ വിദ്യാർത്ഥികളെ ഉദ്ദേശിച്ചു് ഒരു വ്യാകരണപുസ്തകം എഴുതുവാൻ പറപ്പെട്ടതും അതു അംഗീകരിക്കാൻ ഒരു Text book കമ്മിറ്റിയും Prescribe ചെയ്യാൻ ഒരു Board of Studies-ന് മുതിർന്നതും ലോകത്തിലെ എട്ടാമത്തെ അതൃതമായിട്ടാണു വിചാരിക്കേണ്ടതു്. (ചിരി). ആ വാചകത്തിൽതന്നെ ഒരു തെറ്റും കൂടിയുണ്ടു്. സമാന്യപദങ്ങളെ മാത്രമേ സമുച്ചയംകൊണ്ടു കൂട്ടിച്ചേർത്തുകൂട്ട എന്നുള്ള വ്യാകരണനിയമത്തിന്നു വിരുദ്ധമായി “എഴുതിയതു്” എന്ന ക്രിയയേയും അദ്വിതീയഗ്രന്ഥം എന്ന നാമനേയും അതിൽ സമുച്ചയിച്ചിരിക്കുന്നു. ഗ്രന്ഥകർത്താവിന്നു വ്യാകർണത്തിലെ സാമാന്യനിയമങ്ങൾപോലും നിശ്ചയമില്ലെന്നു മാത്രമല്ല സാധാരണ വാചകങ്ങൾപോലും തെറ്റുകൂടാതെ എഴുതുവാൻ അറിഞ്ഞുകൂടെന്നുംകൂടിയല്ലേ ഇതിൽനിന്നും തെളിയുന്നതു്. ഇതിന്നും പുറമെ Ex. C, 48-ാം 49-ാം ഭാഗങ്ങളിൽ പദങ്ങൾ വിഗ്രഹിച്ചിരിക്കുന്നതു് നോക്കിയാൽ അവയുടെ അർത്ഥം വിവരിച്ചിരിക്കുന്നതായിട്ടാണു് കാണുന്നതു്. വിഗ്രഹിക്ക എന്നു വെച്ചാൽ അർത്ഥം പറയുക എന്നായിരിക്കാം ഈ വിഭാഗം മനസ്സിലാക്കിയിരിക്കുന്നതു്. ഇതുചോലെതന്നെ ഈ പുസ്തകത്തിൽ മദ് 9-ാം ഭാഗത്തു മേൽവിലാസം എഴുതുവോൾ ഉപയോഗിക്കാറുള്ള അവർകൾ മുതലായ പദങ്ങൾ വിശേഷണങ്ങൾ ആണെന്നാണു് ഈ വിഭാഗം പറയുന്നതു്. അങ്ങിനെയൊണെങ്കിൽ സ്വാമികൾ-എന്നതിലെ കൾ-ം ശങ്കരാചാര്യരിലെ അർ-ം വിശേഷണങ്ങളാണു്. അതെങ്ങിനെയൊണെന്നു് ഈ വ്യാകരണന്നു മാത്രമേ അറിഞ്ഞുകൂട്ടു.

ഇങ്ങിനെ പല അബദ്ധങ്ങളും പഠിച്ചുതീർക്കേണ്ട ഒട്ടേറെയാണു് നമ്മുടെ കുട്ടികൾക്കു് ഇപ്പോൾ നേരിട്ടിരിക്കുന്നതു്. വ്യാകരണത്തിൽതന്നെ അതായതു് ഭാഷ തെറ്റു കൂടാതെ ഉപയോഗിക്കുന്നതിന്നു വേണ്ട നിയമങ്ങളെ പ്രതിപാദിക്കുന്ന ഒരു ശാസ്ത്രഗ്രന്ഥത്തിൽതന്നെ ഇത്രമാത്രം ഭയങ്കരമായ തെറ്റുകൾ വരിക എന്നു പറയുന്നതു് വേലിതന്നെ വിളവു തിന്നുന്നതിന്നു് തുല്യമാണല്ലോ. ഈ പുസ്തകം തിരഞ്ഞെടുത്ത കാര്യത്തിലും വേലിതന്നെ വിളവു തിന്നുകയാണു ചെയ്തിരിക്കുന്നതു്. (ചിരി).

പ്രകാശിക നന്നാംഭാഗം എന്ന മറ്റൊരു വ്യാകരണപുസ്തകത്തിന്റെ കഥയും ഇതുതന്നെയാണു്. അതിലും പല തെറ്റുകൾ ഉണ്ടായിരുന്നതുകൊണ്ടാണു് “Correction to be attended to” [Ref. Ex. A. page 17, No. 54] എന്നു് നിർദ്ദേശിക്കുകയും അതു് approve ചെയ്തതു്. ഒട്ടറീൽ ആ പുസ്തകംതന്നെ ലോവർ സെക്കണ്ടറി ക്ലാസ്സുകളിലേക്കു് പാഠപുസ്തകമായി prescribe ചെയ്യപ്പെടുകയും ചെയ്തു. പാഠപുസ്തകകമ്മിറ്റിക്കു് ഒരു വിഷയത്തിൽ ധാരാളം പുസ്തകങ്ങൾ അയച്ചുകിട്ടിയാൽ അവയിൽ തെറ്റില്ലാത്തവ സ്വീകരിക്കുകയും തെറ്റുള്ളവ ഉപേക്ഷിക്കുകയുമല്ല കമ്മിറ്റി സ്വാഭാവികമായി ചെയ്യേണ്ടതു്. അതിന്നു വിപരീതമായി തെറ്റുള്ള പുസ്തകങ്ങൾ—അതും തെറ്റില്ലാത്തവ വിശദമാക്കിയതുപോലെ ഭാഷയുടെ മൂലതത്വങ്ങളെ അന്നെന്ന തകിടം മറിക്കുന്ന പുസ്തകങ്ങൾ—തെറ്റു തിരുത്തണമെന്നുള്ള നിർദ്ദേശത്തോടുകൂടി approve ചെയ്

യ്ക്കും ഒടുവിൽ അവ പാഠപുസ്തകമായിത്തീരുകയും ചെയ്തിട്ടുള്ളതു് കാണുമ്പോഴാണ് ഞാൻ മുഖ്യ പ്രസ്താവിച്ചതുപോലെ ഏതൊ ഒരു അജ്ഞാതശക്തിയുടെ പ്രവർത്തനം ആ കാര്യത്തിൽ ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടെന്നു വിശ്വസിക്കേണ്ടതായിവരുന്നതു്.

ഈ സമ്മേളനത്തിൽ നൂറ്-ാമത്തെ ചോദ്യത്തിന്മേലായി prescribe ചെയ്യപ്പെടുന്ന പുസ്തകങ്ങളുടെ കാലാവധി നിശ്ചയിക്കുന്നതിൽ ഗവണ്മെന്റുകൾക്കിടയിലുള്ള ചില തത്വങ്ങൾ ഗവണ്മെന്റുമാർക്കുതന്നെ പ്രസ്താവിച്ചുകേട്ടു.

In answer to question No. 64 of this session, it was said that the various considerations taken into account in fixing the number of years for the prescribing of text-books are "(i) the merits of the books and the availability of better or equally good books, in the field, (ii) the cheapness of the books, the merit of the books and the quality of get up remaining the same and (iii) books of indigenous authors and publishers being preferred for longer periods of prescription to those of foreign publication and authorship, provided the merit of the books is more or less equal. Convenience to the students is also one of the considerations for the period of prescription of text books."

ഈ വ്യാകരണഗ്രന്ഥങ്ങളുടെ കാര്യത്തിലും ഈ നയംതന്നെയാണോ അംഗീകരിക്കപ്പെട്ടതെന്നു ഞാൻ ചോദിക്കുന്നു. പ്രകാശിക ഒന്നാംഭാഗത്തിൽ തെറ്റുണ്ടെന്നു പാഠപുസ്തകകമ്മിറ്റി രേഖപ്പെടുത്തിയിരുന്നു. ഒമ്പതാണയാണു് അതിന്റെ വില. കൂടുതൽ യോഗ്യതയുള്ള രണ്ടു ഗ്രന്ഥകർത്താക്കന്മാർ ചേർന്നു് തയ്യാറാക്കിയ "ഭാഷാപ്രദീപിക" ഒന്നാംഭാഗം എന്ന പുസ്തകം ആ പാഠപുസ്തകകമ്മിറ്റിയോഗത്തിൽ വച്ചുതന്നെ യാതൊരു പ്രത്യേകിമാർക്കും കൂടാതെ approve ചെയ്തിട്ടുള്ളതായിക്കാണുന്നു. [Ref. page 18 No. 72 Ex. A.] അതിനു ഗസറ്റിൽ കാണുന്ന വില എട്ടണയാണു്. നന്മയും വിലക്കുവെച്ചുള്ള ഈ പുസ്തകം ഉപേക്ഷിച്ചു തെറ്റുള്ളതും വിലകൂടിയതുമായ പ്രകാശിക ഒന്നാംഭാഗമാണു് മൂന്നു കൊല്ലത്തേക്കു prescribe ചെയ്തിരിക്കുന്നതു്. തെറ്റിനെപ്പറ്റി യാതൊരു റിമാർക്കും പറയാതെ പാഠപുസ്തകകമ്മിറ്റി approve ചെയ്തതും അങ്ങിനെ തെറ്റില്ലെന്നെങ്കിലുമുള്ള വിശേഷാൽ യോഗ്യതയുള്ളതും ഒരേവിലയുള്ളതുമായ "ഭാഷാപ്രദീപിക" രണ്ടാംഭാഗം എന്നു പ്രമാണമനുസരിച്ചു മാറ്റിവെച്ചിട്ടാണു്, അബദ്ധസമ്പൂർണ്ണമെന്നു ഞാൻ മുഖ്യവ്യക്തമാക്കിയ "സാഹിത്യബോധിനി" മൂന്നു കൊല്ലത്തേക്കു prescribe ചെയ്തതെന്നു ചോദിക്കുന്നു. "ഭാഷാപ്രദീപികയുടെ കർത്താക്കന്മാരായ വി. ലാൻ. ജി. തങ്കരക്കുറുപ്പ്" എറണാകുളം മാറ്റാരാജാസ് കോളേജിലേയും സാഹിത്യകലാനിധി വിഭാഗം എ. ഡി. ഹരിശർമ്മ എം. ആർ. എ. എസ്., സെൻറൽബുക്സ് ഫൈസ്റ്റുളിലേയും മലയാളപണ്ഡിതന്മാരാണ്. പ്രശസ്ത സാഹിത്യകാരന്മാരാണ്. ഇവരിൽ മിസ്റ്റർ കുറുപ്പ് എഴുതിട്ടുള്ള "സാഹിത്യപരിചയം" എന്ന വ്യാകരണഗ്രന്ഥത്തിൽനിന്നു പല ഭാഗങ്ങളും "സാഹിത്യബോധിനി"യിൽ ഉദ്ധരിച്ചുകാണുന്നുണ്ടു്. അപ്രകാരം ഉദ്ധരിച്ചിട്ടുള്ള ഭാഗങ്ങളിലെങ്കിലും തെറ്റില്ലെന്നു വിചാരിക്കാം. കൊച്ചിയിലെ വിദ്യാർത്ഥികളുടെ ലഗ്നപ്പിഴ മൂലം മൂന്നു കൊല്ലത്തേക്കു ഇവിടത്തെ ഫൈസ്റ്റുൾ വ്യാകരണമായി ഭവിച്ചിരിക്കുന്ന "സാഹിത്യബോധിനി" ഗോമതിപത്രത്തിന്റെ ഒരു

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

കമ്മിറ്റിക്കാർ ഇപ്രകാരം പ്രവൃത്തിക്കുന്നതുകൊണ്ടുള്ള ഭോഷം എത്രയോ വിഭൂതവ്യാപകമാണ്. നാളത്തെ പൌരന്മാരായ ഇന്നത്തെ വിദ്യാർത്ഥികൾ കണ്ണിൽക്കണ്ട അബദ്ധങ്ങളെല്ലാം പഠിക്കേണ്ടിവരും. അവരുടെ ഭാഷാജ്ഞാനം വഴിപിഴച്ചു പോകുന്നതിനു പുറമെ ഇത്തരത്തിലുള്ള സംഭവങ്ങൾ ഭാഷയുടെ പുരോഗതിയെ സാരമായ വിധത്തിൽ ബാധിക്കുകയും ചെയ്യും. ഉത്തമസാഹിത്യകാരന്മാരേയും സത്ഗ്രന്ഥകാരന്മാരേയും പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കാതിരിക്കുമാത്രമല്ല അവമാനിക്കുകകൂടി ചെയ്യുന്നതു നമ്മുടെ ഭാഷയുടെ പുരോഗതിയെ എത്രമാത്രം ബാധിക്കുമെന്നു ഞാൻ പ്രത്യേകിച്ചു പറയേണ്ടതില്ല. ഇവക അനിഷ്ടസംഭവങ്ങൾക്കെല്ലാം കാരണമായിത്തീരുന്നതു നമ്മുടെ പാഠപുസ്തകകമ്മിറ്റിയും **Board of Studies**-ം ആണെന്നുവന്നാൽ അതിലേറെ നമുക്കു ലജ്ജാവഹമായിട്ടു. മറേതാണുള്ളതു്. ഉദ്യമസ്വപനം കർമ്മധീരനുമായ ഒരു ദിവാൻജിയുടെ ഭരണകാലത്തു നമ്മുടെ പാഠപുസ്തകകമ്മിറ്റി ഇത്തരം അനീതി പ്രവൃത്തിക്കാൻ ധൈര്യപ്പെട്ടതിൽ ഞാൻ അത്ഭുതപ്പെടുന്നു.

ഇനി മറ്റൊരു കാര്യംകൂടി. Books sold to pupils should be of the same quality (get up, papers, etc.) as that sent to the Text Book Committee for consideration എന്നു ചട്ടമുണ്ടല്ലോ. [Ref. Ex. A, Page 2, Proceedings of the Text Book Committee] ഈ ചട്ടം സാഹിത്യഭാഷാ ധിനിയുടെ കാര്യത്തിൽ ലംഘിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന വിവരം ഗവണ്മെന്റിന്റെ ശ്രദ്ധയിൽ പെടുത്തിക്കൊള്ളട്ടെ. പുസ്തകങ്ങൾ എന്റെ കൈവശമുണ്ട്. (പുസ്തകം എടുത്തു പൊക്കിക്കാണിച്ചു). ആർക്കുവേണമെങ്കിലും പരിശോധിക്കാം.

കമ്മിറ്റിക്കു സമർപ്പിച്ച പുസ്തകം കെട്ടിനു കെ. വു. എ. യെങ്കിലും വിലയുള്ള white glaze കടലാസിൽ അച്ചടിച്ചിട്ടുള്ളതാണ്. അതിന്റെ പുറത്തിട്ടിരിക്കുന്ന കവർ പേപ്പറിനു കെട്ടിനു ഫറക്. യെങ്കിലും വിലവരും. ആ പുസ്തകത്തിൽ ആകെ മറയ്ക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളത്. എന്നാൽ വിദ്യാർത്ഥികൾക്കു വിലപ്പെടുന്ന പുസ്തകമാകട്ടെ അച്ചടിച്ചിട്ടുള്ളതു രണ്ടു രൂപിക രണ്ടു രൂപിക മാത്രം വിലയുള്ള, നിറം മങ്ങി, ഇഴുകുറഞ്ഞ മെഷീനുകൾ glaze paper-ൽ ആണ്. അതിന്റെ കവർ പേപ്പർ കെട്ടിനു പരമാവധി പത്തു രൂപികയിലധികം വിലയില്ലാത്ത താണതരത്തിലുള്ളതുമാണ്. അതിന്റെ ആകെ പേജ് ആകട്ടെ മറ്റേ മാത്രമേയുള്ളൂ. അങ്ങിനെ രണ്ടു പുസ്തകവുമായി ഫറക് പേജിന്റെ വ്യത്യാസവുമുണ്ട്. ഇതിൽനിന്നും ഉള്ളടക്കത്തിൽ ഫറക് പേജ് കുറയ്ക്കണമെന്നും ഭയങ്കരമായ പല തെറ്റുകളും രണ്ടാം പതിപ്പിൽ നികത്തണമെന്നും ഞങ്ങൾ സ്പഷ്ടം. കാരണം കേരളത്തിൽ കേരളത്തിൽ അച്ചടിച്ചിട്ടുള്ളവയാണ് ഇവ രണ്ടും. രണ്ടാമത്തേത് ഫോറത്തിന്റെ അച്ചടിച്ചിട്ടുള്ള കടലാസുവിലയും ലഭം. പുസ്തകത്തിന്റെ വില പഴയപടി പത്തു രൂപയായിത്തീരട്ടെ.

ഇങ്ങിനെ ഗവണ്മെന്റ് ചട്ടത്തിനു വിരുദ്ധമായി, ഗവണ്മെന്റ് പാഠപുസ്തകകമ്മിറ്റിക്കു തമ്മിലുള്ള ഉടമ്പടികൾക്കു വിപരീതമായി പ്രവൃത്തിക്കുന്നതിനുള്ള ശിക്ഷയെന്താണെന്നറിയുവാൻ ഈ സഭക്കുവകാശമുണ്ട്.

എന്റെ അഭിപ്രായത്തിൽ മേലുദ്ധരിച്ച കാരണങ്ങളാൽ മുന്നുകൊല്ലത്തേക്കു prescribe ചെയ്തിട്ടുള്ള ഇവക പുസ്തകങ്ങളുടെ കാലാവധി ഇക്കാര്യം കൊണ്ടുതന്നെ അവസാനിപ്പിക്കുകയും അമിതലാഭമേൽക്കാൻ ഗവണ്മെന്റിനോടും പൊതുജനങ്ങളോടും വഞ്ചനകൾക്കു തുല്യമായി ശിക്ഷയായി ആ വഞ്ചനകൾക്കു കാരണഭൂതനായവരിൽനിന്നു തക്കതായ ഒരു പിഴ ഇടാക്കുകയും ചെയ്യേണ്ടതാണ്. ഏതായാലും അക്കാര്യം ഗവണ്മെന്റിന്റെ സത്പരശ്രദ്ധയ്ക്കു വിഷയമായിട്ടുവെച്ചുകൊണ്ടു ഞാൻ വിരമിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

**Mr. M. K. Devassy (Adur):** On a point of information Sir, may I know whether this book was re-presented to the Text Book Committee after correction?

**\*Rao Sahib I. N. Menon (Director of Public Instruction):** There was no necessity to re-present the book. The hon'ble member is assuming certain things. Certain instructions were issued in the margin. If the hon'ble members want to inspect the registers in which it is written, they will see it above my own signature. What really happens is this. I have no idea of this Malayalam Grammar. Some 700 to 1000 books are produced before the Committee at one time. I have no time to go through all these books. I have only to preside and see that things are being done properly. I have the fullest conviction that all the members of the Committee have been trying to do their best. There were a certain number of grammar books presented, and I distinctly remember there were two books written by Messrs. Hari Sarma and Kurup and another, I do not remember his name.

\* Speech not corrected by the hon'ble member.

മിസ്റ്റർ കെ. എസ്സ്. പണിക്കർ: മിസ്റ്റർ കൗൺസിലർ ബുക്കുകൾ ഇതുകാലംവരെ ഉപയോഗിച്ചിരുന്നതു് ?

**Rao Sahib I. N. Menon** (*Director of Public Instruction*): It is not possible for me to remember, because I have told the Hon'ble House that, on an average, the number of books that are presented to the committee ranges from 700 to 1,000. We sit from 11 o'clock in the morning till 7 or 7-30 in the night. It is impossible for me to remember what were the actual things that took place at the meeting. With regard to these three books, the opinion of the Committee was that two of the books written by the reputed authors were excellent, but they were not fit to be used as text-books. They were excellent books for reference, and the option which the Committee had was this, either to confining it to libraries or to leave them as text books with instructions to teachers to allow the boys to refer to these books as far as possible. The Committee felt that the books, excellent in themselves, intrinsically, were too high of standard to be used as text-books for pupils who had to cram a text-book, especially in a subject like Malayalam Grammar. With regard to the third book, we felt there were blemishes, but the book in itself was suited to the syllabus, and was fit to be used as text-book, if the errors were corrected. We were in this perplexity; what were we to do? Then it was suggested by the Committee that the book may be approved, but the author must be asked to revise the proof and see that these errors are corrected, so that there was no necessity to re-present it to the Committee. The book was already approved. These are the circumstances in which the book was approved. When the re-print was sent to us, I sent the book to two or three impartial pandits in the employ of the Government and I asked them whether the book has been revised properly. On the authority of these three pandits, I said the book may be approved. That is all. These are the circumstances. I must honestly say that I do not possess the exuberant knowledge of grammar which the hon'ble member possesses. If I was given time to go through that book a dozen times, I would not be able to write such a critical estimate of that book. These were the circumstances in which this book came to be prescribed.

**Mr. M. K. Devassy** (*Adur*): After correction, did the Board of Studies go through the book?

**Rao Sahib I. N. Menon** (*Director of Public Instruction*): I do not know whether the members of the Board of Studies went through the book.

**Mr. M. K. Devassy** (*Adur*): Were the mistakes specified by the Text Book Committee?

**Rao Sahib I. N. Menon** (*Director of Public Instruction*): Some of them were pointed out, but they were not exhaustively catalogued.

**Mr. E. Ikkanda Warriar** (*Cheruthuruthi*): Sir, I too have tabled a motion on this subject, one of the oldest subjects discussed in this Council

**Mr. P. Govinda Menon** (*Mulakunnathukavu*): And also by one of the oldest members.

\***Mr. E. Ikkanda Warriar** (*Cheruthuruthi*): By one of the oldest members, if you may take it like that.

The economic aspect of this question has been very clearly expressed by the Hon'ble Member for Planters. The literary aspect was very beautifully exposed by the Hon'ble Member Mr. M. L. Joseph. I shall try to place before the House the historical aspect of this text-book question being one of the oldest members of this Council, and suggest some remedy which according to me and to the consensus opinion of this Council was accepted by the Government as the best remedy under the circumstances at one time, and was later on given up for what reasons we do not know yet. Sir, I was privileged to be a member of this Council from the very beginning. And one of the many questions that was discussed in this Council every year was this. I do not think there was a session during all these 14 years where the question of text-books, the irregularities committed in the selection of text-books, the partiality shown to some publishers, the hardship experienced by the parents, all these and several other difficulties had not been brought to the notice of the Government. I do not think there will be time for me to give you in detail the historical aspect of this question. I shall briefly state the salient features and leave the House to decide upon a plan.

I think, to the best of my recollection, a small Committee was constituted, consisting of two of the members of this Council and some others, to submit a report on this vexed question. After the receipt of that report, new sets of rules were framed in pursuance of the recommendations of that Committee. Then the Committees were also re-organised—the Text Book Committee and the Board of Studies—and books were prescribed according to the best of their lights. Subsequent to that, the complaint was still there. An agitation was set up by this Council to request the Government to edit and publish these text-books, because it was found, as a matter of fact, that it was not on account of any dearth of experts that there were mistakes in these text-books or that there were not persons who could supply these books at a cheaper rate than the existing state of affairs continued. It was universally felt that it was on account of mere favouritism shown to certain important publishers

---

\*Speech not corrected by the hon'ble member.

that this evil existed, and the remedy suggested was that the Government should edit these books. The Director of Public Instruction kept our mouths shut for some time by telling us that he had appointed a Survey Committee, and Educational Survey Committee and asked us to await that report. That Committee also reported that, for many many reasons, it was best that the Government should undertake the editing of these text-books. Among other members then, I was one of those who pursued this question—I distinctly remember that I pressed this question before the Government in season and, if I may say so, out of season to make them accept this policy and principle. It may probably be as a result of the pressure brought upon the Government as early as 1109 that Government accepted that policy.

Now, I shall quote one sentence from the speech of the Hon'ble Member for Education in reply to one of my cut motions in 1110 when I was pressing this question of the desirability of the Government editing and publishing these text books. "Now with regard to the general question of the publication of the text books, it is the principle which the Government accepted, so that the profits which now go into private coffers might be returned to the taxpayer through the exchequer." The idea was beautifully expressed and accepted by the Government. That was exactly what the Council wanted the Government to do. The Government accepted it as early as 1109, and it was re-affirmed in 1110. The question went on like that, but there was no improvement in the situation. When we were pressing like that, it so happened that the Hon'ble Member for Education even told us that he had engaged literary men to carry out the writing of these books, or that he has prepared estimates for the printing of these books.

**Rao Sahib I. N. Menon** (*Director of Public Instruction*): Did I say that?

**Mr. E. Ikkanda Warriar** (*Cheruthuruthi*): The Government has even gone to the extent of almost undertaking it. When this question was discussed in this very House some years back, the Government assured that they are taking every possible step, and I think even estimates were prepared as to the cost of these books. Even those details were considered by the Government. All at once they prescribed a new set of books for 3 years. That was what happened, and the reason given to us was that for 3 years they were able to reduce the rates of those copies and that under the circumstances it was thought necessary that they should give them for another 3 years. The Council could not do anything then. Those 3 years are over and we find the same thing repeated again. They are now giving contracts for newly prescribed books. We

thought that the Government would at least wait and give effect to their assurance. The reason given by the hon'ble member then was this: "But the hon'ble members can understand, with so many schemes, so many projects before them, it was not possible for Government to look into this matter, which is relatively an unimportant one, and the matter is under the consideration of the Government. And if I am allowed to make a personal observation, they are not pending with me." The Director of Public Instruction said that he did all that he had to do and submitted all schemes to the Government. The next thing we heard of was the prescription of the text books again for another 3 years. Now 3 years have elapsed and they are prescribing new text books. If there has been any widespread grievance in the State which could not be redressed by this Council and the Government, it is the question of text books. It is such a wide subject that affects every home—how it affects the domestic economy has been very clearly expressed by the Hon'ble Member for Planters. I do not wish to elaborate on the question any further. But take any man in the street. It affects him. Look at the number of books that a student is compelled to purchase. The price of books is increasing. There is no diminution in the prices of books. And how could the poor agriculturists who form a major portion of the population find money to educate their children? They are not reducing the school fees. Repeated demands were made to Government to reduce the fees, which have been raised during the times when the prices were very high. But now after the depression set in and the prices fell down, the parents can ill-afford to purchase books, and this subject has been brought before this House several times, at least once or twice every year, and yet the Government sits idle. There must be some reason, some invisible force for this. I say there must be some invisible force as suggested by Mr. Joseph working, which somehow or other upsets our plans, and makes the people of our State suffer. Even the strong Government of Sir Shanmukham is not able to cope with it. What it is, Sir, we have to find out. Anyway he was not able to rise above it. That is all what I could say.

Sir, it is a very important question which vitally affects every home in the State, and it is a subject on which the Government can help the people to a very great extent. I therefore do not think it would be proper on my part to take more time to discuss the importance of this subject. I would reiterate that this is a subject upon which the Government should bestow great attention. If they did not simply want to placate certain sections of the people or to support the publishers of certain text books and printers, and if they had the welfare of the subjects in their mind, it is one of the subjects in which they can give relief to the public by a stroke of the pen. We

are surprised to find that the Government is mesmerised. They do not rise to the occasion on this subject, and I do not find them like that in any other matter. There is something vitally wrong in this matter, and it is time for this House to consider how best they could agitate for it. There is no use of coming here and balling out to the Government, and making demands for our needs. There is absolutely no use. Here is a matter which the country ought to take up and agitate all over the State for the redress of this grievance. Why should the Government allow a few persons to rob the thousands and thousands of the poor of this country, when it is possible for them to avoid it? I am not in the habit of making challenges or threats in the Council, I have never done it in my life, though I might have done it outside. If they do not at least stop further prescription of text-books, if they do not take immediate steps to cancel those books—they have sufficient reason to cancel, the books contain so many mistakes—I think, Sir, we must take the matter into our own hands in a way and agitate for it, which will really have some effect. It is a fit case, I would appeal to this House, to show our protest against the Government to throw out the whole education budget. If there is any subject upon which we can show our resentment by throwing out the whole education budget, it is this and this alone.

I would therefore request the hon'ble members of this House to consider the various aspects involved in this and give a unanimous verdict on this matter, and I appeal to the Government to take some action on this.

**Mr. M. K. Devassy (Adur):** Sir, I wish to support the motion introduced by the hon'ble friend Mr. Mathai and the several connected motions that have come up with regard to this matter. I frankly confess that I am not a grammarian as my friend Mr. Joseph. I only wish to make some observations with regard to some of the broad aspects of the question which are involved in a consideration of this motion. As has been admitted by the hon'ble member for Education what has happened in this particular book is that certain Pandits in Government service were deputed to make corrections in this book.

**Rao Sahib I. N. Menon (Director of Public Instruction):** No. I did not say that. I asked certain Pandits to see that the corrections are carried out.

**Mr. M. K. Devassy (Adur):** If that is so, I expect a responsible chairman of the Board of Studies to go through the book the correction of which has been ordered by the Text Book Committee. I expect that a member who is responsible for prescription of

text books to all the Schools in the State should know whether the mistakes are corrected, what those mistakes were and whether the book comes in proper form. That is the very reason why I said that the Board of Studies delegated the responsible task which has been entrusted to it to a third agency. This House has no control over this. Whether a Pandit did it or not, it is immaterial. I am not prepared to find fault with the Text Book Committee as a whole because that body contains some of the elected members of this House also and it will be insulting the members of this House themselves if I indulge upon a criticism on the proceedings of the Committee. My complaint is that members elected from this House to the Committee form an insignificant minority in the Text Book Committee, whose voice may not prevail in that body. When the prescription is over by the Text Book Committee the books pass on to the Board of Studies in which there is not a single representative from this House. I respectfully submit, Sir, that these problems could be solved only by enabling this legislature to have a control over the persons who function as members of that body. That is the fundamental principle which I would like to enunciate with regard to the proceedings of the Text Book Committee.

The other aspect of the question which I would like to emphasise in this connection is the utter dishonesty that has been exhibited by the publishers of this book. Who its publisher is, it is immaterial to me. Whoever it be, I cannot understand how the Government themselves can tolerate such a fraud in this country. The book that has been presented before the Board of Studies is printed in glazed paper and it is by far superior to the book that is actually sold to the students. The quality of the paper used for the books that are supplied to the students is of such a nature that it does not bear comparison with the original. Sir, as has been rightly remarked by my hon'ble friend Mr. Ikkanda Warriar, we cannot tolerate this fraud, to be continued any longer. I have heard from some quarters that certain presses in Cochin State are feeding fat on this fraud. I am not concerned with the names of the presses. I have absolutely no malice against them. I wish to bring to the notice of this House that if the Text Book Committee or those who are responsible for controlling the publication of text books in the State tolerate such fraud to exist in this country, it is far better that we in this House are not made parties to ratify this conduct on the part of the Text Book Committee. I would say that the Education Department which has got under it this Text Book Committee should not place this item before us, for we are ashamed of being parties to the ratification of these frauds.

Sir, whatever be the literary mistakes in the book, it is immaterial. They can be corrected, that is a different matter. But

we want the system to be changed. We want to cut at the very root of that mistake which has been eating into the vitals of the Department. For several years, this question was engaging the attention of this Council and the Government. I remember the Hon'ble Member for Education having remarked last time that it is not possible for the Government to undertake publication of these books, because so far as English books are concerned its copy right is not available to the Government. But, what I wish to bring to the notice of the Government is that the body which controls the prescription of the text books—both the Text Book Committee as well as the Board of Studies—should have an unqualified majority of the members elected by this House either from this House or from outside.

The second submission that I would like to make is that if the Government finds it impossible to publish the books of their own accord a proper watch and proper control should be kept over the publication and sale of books so as to prevent the repetition of the frauds manifested before this House by the production of 2 exhibits so characteristically described by my hon'ble friend Mr. Joseph. I would also think that the books that have been produced before this House as exhibits of fraud should form part of the files of the Legislative Council Proceedings as monuments of the disgraceful memory of the manner in which the Text Book Committee was being conducted hitherto. This will be living till the question is solved, and till we can see that the Text Book Committee has discharged its duties of trust and responsibility in a responsible and honest fashion. With these few words I support the motion.

മിസ്റ്റർ കെ. അയ്യപ്പൻ : സർ, ടെക്സ്റ്റ്‌ബുക്കുകൾ കമ്മിറ്റിയിൽ ഒന്നിലധികം പ്രാവശ്യം മെമ്പർമാർക്കുവേണ്ടി ഭാഗ്യമോ നിഷ്ഠാമോ എന്തിനും വന്നിട്ടുള്ളതുകൊണ്ട് ഈ വാദപ്രതിവാദത്തിൽ സ്വല്പം പങ്കെടുക്കേണ്ടതായി വന്നിട്ടുണ്ട്. ബഹുമാനപ്പെട്ട മെമ്പർ ഇവിടെ പറയുന്ന ആക്ഷേപങ്ങൾ എന്തെങ്കിലും പുസ്തകങ്ങളുടേതാകാമെന്നോ ടെക്സ്റ്റ്‌ബുക്കുകൾ കമ്മിറ്റിയോടൊള്ള പങ്കുകൊണ്ട് പറയുന്നതാണെന്നു ഞാൻ ധരിക്കുന്നില്ല. എന്നാൽ ഈ ആക്ഷേപങ്ങൾ ടെക്സ്റ്റ്‌ബുക്കുകൾ കമ്മിറ്റി ചെയ്യുന്ന വേലയുടേയും ഈ പുസ്തകങ്ങൾ തിരഞ്ഞെടുക്കുന്നതിൽ അവർക്കുള്ള പ്രയാസങ്ങളുടേയും ഇവിടെ ഇപ്പോൾ ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുന്ന നൂതനകളുടെ അടിസ്ഥാനങ്ങളേയും പറ്റി ശരിയായ വിവരം ഇല്ലാത്തതുകൊണ്ടുവരുന്നതായിട്ടാണ് എനിക്ക് തോന്നുന്നത്. ടെക്സ്റ്റ്‌ബുക്കുകൾ കമ്മിറ്റിയിൽ പുസ്തകങ്ങൾ ഫാജറാക്കുമ്പോൾ അതു മേന്മയായ കടലാസിൽ അച്ചടിച്ചു പിന്നിട്, അതു അപൂർവ്വ ചെയ്തതിനാലേയും താണതരം കടലാസിൽ അച്ചടിച്ചു വില്ക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. അതു ശരിയാണെങ്കിൽ തീർച്ചയായും കുറ്റമാണ്. ആ കാര്യത്തെപ്പറ്റി ഞാൻ ഒന്നും പറയുന്നില്ല.

**Rao Sahib I. N. Menon** (*Director of Public Instruction*):  
The Committee is not responsible for it.

**Mr. E. Ikkanda Warriar (Cheruthuruthi):** We do not blame the Committee. We want to end this system.

**മിസ്റ്റർ കെ. അയ്യപ്പൻ:** ഇവിടെ ഒരു തെറ്റിദ്ധാരണ മാരകവാൻ ഒരു സംഗതി ഞാൻ പറയാം. പണമുള്ളവർ കച്ചവടം ചെയ്യുന്നു, പണം സമ്പാദിക്കുന്നു. അതിൽ മറ്റുള്ളവർ ചേർന്നിട്ടാവശ്യമില്ല. ചില പബ്ലിസിംഗ് കമ്പനിക്കാകാം അധികം പുസ്തകങ്ങൾ ടെക്സ്റ്റുവുൾക്കായി കിട്ടുന്നുണ്ടെന്നു വിചാരിച്ച് അവരോട് ടെക്സ്റ്റുവുൾ കമ്മിറ്റി പക്ഷപാതം കാണിക്കുന്നുണ്ടെന്നു പറയുന്നതിൽ യാതൊരു ന്യായവുമില്ല.

പിന്നെ ഒന്നു ചോദിക്കുന്നതു പുസ്തകങ്ങൾ എടുത്തു "അതിലുള്ള തെറ്റുകൾ മനസ്സിലാക്കാതെയാണല്ലോ എന്നാണ്". അതിന്നു ഞാൻ ചോദിക്കുന്നത് ഇന്നു ടെക്സ്റ്റുവുൾ കമ്മിറ്റിയിൽ വരുന്ന പുസ്തകങ്ങളിൽ തെറ്റുക എത്രയുണ്ട് നല്ല പുസ്തകങ്ങൾ എന്നാണ്. നമ്മുടെ ഭാഷയുടെ സ്റ്റാൻഡേർഡ്, നമ്മുടെ പാണ്ഡിത്യത്തിന്റെ സ്റ്റാൻഡേർഡ് അത്രയെ എത്തിയിട്ടുള്ളു. ആ സ്ഥിതിക്കു വല്ലവരേയും കുറും പറഞ്ഞിട്ടു കാർഷ്യമുണ്ടോ എന്നു ഞാൻ ചോദിക്കുന്നു. കമ്മിറ്റിക്കു കിട്ടുന്ന പുസ്തകങ്ങളിൽ തെറ്റുകൾ ഇല്ലാത്ത ചിത്ത പുസ്തകങ്ങളുണ്ടാകും തെറ്റുകൾ ഉള്ള ചില നല്ല പുസ്തകൾ വരാറുണ്ട്. അങ്ങിനെയുള്ള പുസ്തകം അപ്രവചനീയത്തിന്റെശേഷം തെറ്റുതിരുത്തുവാൻ ആ വിഷയത്തിൽ നല്ല പാണ്ഡിത്യമുള്ള, നല്ല ഭാഷാജ്ഞാനമുള്ള, ആളുകളെ എല്ലിക്കണം.

**മിസ്റ്റർ എം. കെ. ദേവസ്സി:** ഗ്രാമറിൽ ഗ്രാമറിക്കൽ മിസ്റ്റേക്ക് ഉണ്ടാ യാലോ?

**മിസ്റ്റർ കെ. അയ്യപ്പൻ:** ഗ്രാമറിൽ അഭിപ്രായവ്യത്യാസമുള്ള പല സംഗതികളുമുണ്ട്. അപ്പോൾ ഗ്രാമർ പുസ്തകങ്ങൾ ടെക്സ്റ്റുവുൾ കമ്മിറ്റിയിൽ വരുമ്പോൾ കമ്മിറ്റിക്കും അഭിപ്രായവ്യത്യാസം ഉണ്ടാകും. ഇംഗ്ലീഷ് ഗ്രാമറുകളിലും ഇതുമായി അഭിപ്രായവ്യത്യാസങ്ങൾ ഉണ്ട്.

**മിസ്റ്റർ സി. ആർ. ഇയ്യപ്പൻ:** അങ്ങിനെയുള്ളതാണ് ഗ്രാമറുകിൽ അതു വേണ്ടെന്നുവെക്കാമല്ലോ?

**മിസ്റ്റർ കെ. അയ്യപ്പൻ:** വ്യാകരണത്തിൽ അഭിപ്രായവ്യത്യാസം വരും. വ്യാകരണത്തെ സംബന്ധിച്ച് എഴുതിട്ടുള്ള പുസ്തകത്തിൽ തെറ്റു വരാം. അതൊക്കെ തിരുത്തണം. ടെക്സ്റ്റുവുൾ കമ്മിറ്റിയിൽ വളരെ പുസ്തകങ്ങൾ വരുമെങ്കിലും പ്രിൻ്റ് ചെയ്തവൻ കൊള്ളുന്നവ വളരെ വിരളമായിരിക്കും. പുസ്തകകമ്മിറ്റിയിൽ ഒരു മെമ്പറായിരുന്ന നിലക്ക് അവർക്കുള്ള ബുദ്ധിമുട്ടുകൾ പറയുന്നതുകൊണ്ട് നിയമസഭയ്ക്കു വല്ല പ്രയോജനവുമുണ്ടെങ്കിൽ അതു വരുത്തുവാനല്ലാതെ ഈ ഉപക്ഷേപത്തെ എതിർക്കുവാനല്ല ഞാൻ ഇതൊക്കെ പറയുന്നത്.

പിന്നെ പബ്ലിഷേഴ്സിന്റെ കാർട്ടം പറഞ്ഞു. ഞാൻ നോക്കിയതിൽ സുന്ദരയ്യർ & സൺസ്, തേമസ്സ് പോൾ ബ്രദേഴ്സ് ഇവരുടെ പുസ്തകങ്ങൾ കമ്മിറ്റിക്കു കിട്ടുന്ന പുസ്തകങ്ങളിൽ അധികം നല്ലതായി കാണുന്നുണ്ട്. അവർ യോഗ്യന്മാരായ ആളുകൾക്കു പണംകൊടുത്തു പുസ്തകങ്ങൾ എഴുതാക്കുന്നു. അതിന്നു മൂലധനം മുടക്കിയിട്ടുള്ളതുകൊണ്ടാണ് അവർക്കു ഇങ്ങിനെയുള്ള പുസ്തകങ്ങൾ അയക്കുവാൻ സാധിക്കുന്നത്.

മിസ്റ്റർ കെ. ആർ. ഡിഗംഭരൻ: പണമുണ്ടെങ്കിൽ എല്ലാകാര്യവും സാധിക്കുമോ?

മിസ്റ്റർ കെ. അയ്യപ്പൻ: ഈ കാര്യങ്ങൾ സാധിക്കുന്നുണ്ട്; എല്ലാ സ്ഥലത്തും സാധിക്കുന്നുണ്ട്. എന്തിനാണ് മാക്മില്ലൻ കമ്പനിക്കാരും മറ്റും ൨൦൦-ാം, ൩൦൦-ാം ക്. മാസംപ്രതി ശമ്പളം കൊടുത്തു് അവരുടെ ഏജൻസികൾ അയക്കുന്നത്? അവരുടെ പുസ്തകങ്ങളുടെ യോഗ്യത മനസ്സിലാക്കി കൊടുക്കുവാൻ വേണ്ടിയാണ്. വലിയ നിലയിലുള്ള വ്യാപാരികളോട് ചെറിയ നിലയിലുള്ള വ്യാപാരികൾ തോല്പുകയല്ലാതെ തരമില്ല. വെറുതെ അവരോട് വഴക്കുപിടിച്ചിട്ട് കാര്യമില്ല.

വേറൊരു ഇവിടെ പറഞ്ഞത് ഗവണ്മെന്റ് പുസ്തകങ്ങൾ അച്ചടിപ്പിക്കുന്നതിനെപ്പറ്റിയാണ്. ഗവണ്മെന്റ് അടിപ്പിക്കാമെന്നു പറഞ്ഞത്, പ്രൈമറി ക്ലാസിലേക്കുള്ള പുസ്തകങ്ങളാണ്. എന്നാൽ ഗവണ്മെന്റ് പറയുന്ന ഗവണ്മെന്റ് പ്രസ്സിൽ അടിക്കുന്നത് കൂടുതൽ നഷ്ടമായതുകൊണ്ട് അത് പുറത്തുള്ള പ്രസ്സുകളിൽ എടുക്കുന്നു എന്ന്.

മിസ്റ്റർ ഇ. ഇക്കുണ്ടവാർ: ഗവണ്മെന്റ് ഇതിനെ ചേപ്പോസ് ചെയ്തിട്ടുണ്ടോ?

മിസ്റ്റർ കെ. അയ്യപ്പൻ: ഗവണ്മെന്റ് പുസ്തകങ്ങളുടെ കയ്യെഴുത്തു പ്രതികൾ വരുത്തി ടെക്സ്റ്റ് ബുക്ക് കമ്മിറ്റിയെക്കൊണ്ട് പരിശോധിപ്പിച്ചാണ് പബ്ലിഷേഴ്സിനെ എടുത്തിട്ടത്. കിട്ടിയപുസ്തകങ്ങളിൽ ഏറ്റവും നല്ലതു കമ്മിറ്റി സ്വീകരിച്ചു.

പുസ്തകം നന്നാക്കണമെങ്കിൽ ഞാൻ മുമ്പു പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതുപോലെ ഒരു ഞ്ഞുറപ്പിക്കുകയോമറ്റൊരു വീതം മാസംപ്രതി ശമ്പളം കൊടുത്താലും വേണ്ടതില്ല എത്രയും യോഗ്യന്മാരായ ആളുകളെ, നല്ല ടെക്സ്റ്റ് ബുക്ക് എഴുതാൻ നിയമിക്കണം. ഇതിനു മഹാകവികളെ നോക്കി നിയമിച്ചാൽ പോരാ. അവർ ടെക്സ്റ്റ് ബുക്ക് എഴുതാൻ സാധിക്കയില്ല. അതിന്നു് പ്രത്യേകം വൈദഗ്ദ്ധ്യം വേണം. അങ്ങിനെ ഓരോരൊ വിഷയങ്ങളിൽ പ്രത്യേകം വൈദഗ്ദ്ധ്യമുള്ള യോഗ്യന്മാരായ ആളുകളെ കുറെക്കാലത്തേക്ക് നിയമിക്കണം. അങ്ങിനെചെയ്താൽ ഇപ്പോഴത്തെ പരാതി വരാതെകഴിക്കാൻ സാധിച്ചേക്കാം. അല്ലെങ്കിൽ റവന്യൂ ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റിലേക്കു വരുന്ന ടാക്സ് റിജിഷൻ കൂട്ട്മോഷൻസ് പോലെ എല്ലാക്കൊല്ലവും ഈ പരാതി വന്നുകൊണ്ടിരിക്കും. പുസ്തകങ്ങൾ എന്നും ഇപ്പോഴത്തെപോലെ ഇരിക്കയും ചെയ്യും. ഇപ്പോഴത്തെ പരാതിയുടെ അടിസ്ഥാനം വിഷമമേറിയതാണ്.

മിസ്റ്റർ ഇ. ഇക്കുണ്ടവാർ: ആ വിഷയം കളയണം.

മിസ്റ്റർ കെ. അയ്യപ്പൻ: അതിനുമാറ്റം എന്താണെന്നു നോക്കണം അതു പറയൂ.

മിസ്റ്റർ ഇ. ഇക്കുണ്ടവാർ: സ്വയംഭരണം കിട്ടണം.

മിസ്റ്റർ കെ. അയ്യപ്പൻ: ഇതിൽ ഒരു കാര്യം എനിക്കു തോന്നുന്നത് ഞാൻ പറയാം. നടത്തിയ കാര്യത്തെപ്പറ്റി നിരൂപണം ചെയ്യുന്നതും കാര്യം നടത്തുന്നതും തമ്മിൽ വ്യത്യാസമുണ്ട്. ഒന്നു വളരെ പ്രയാസമുള്ളത്, മറ്റൊന്നു വളരെ എളുപ്പമുള്ളത്. ബഹുമാനപ്പെട്ട ചെറുതുരുത്തി മെമ്പർ,

തൃശ്ശിവപേരൂർ മുനിസിപ്പാലിറ്റിയിൽ നടത്താൻ സ്കീം വന്നപ്പോൾ അറിയാതെ ആക്ഷേപിക്കുന്ന കാര്യം വളരെ എളുപ്പമുള്ളതെങ്കിലും കാര്യം നടത്തുന്നത് വളരെ പ്രയാസമുള്ളതായ സംഗതി എന്ന്. ടെക്സ്റ്റ്ബുക്കുകൾക്കു മുമ്പായി അവരുടെ ജോലി തൃപ്തികരമായിട്ടുള്ള നിലയിലും ആത്മാർത്ഥതയോടുകൂടിയുമാണ് ചെയ്യുന്നത് എന്നാണ് എന്റെ അഭിപ്രായം.

**Mr. E. Ikkanda Warriar (Cheruthuruthi):** On a point of information—I never said anything about Text Book Committee members.

**മിസ്റ്റർ കെ. അയ്യപ്പൻ :** ടെക്സ്റ്റ്ബുക്കുകൾക്കുമുമ്പായി അവർ പഠിപ്പിക്കണമെന്നു പറയുന്ന പദ്ധതിയില്ല എന്നു പറയുന്നു. പുസ്തകങ്ങളെല്ലാം ചീത്ത, ടെക്സ്റ്റ്ബുക്കുകൾക്കുമുമ്പായി സെലക്ട് ചെയ്തിട്ടുള്ളതിൽ വലിയ പക്ഷപാതം കാണിച്ചു തുറന്നു കാണുന്നു എന്നു പറഞ്ഞാൽ അതിനു കാരണം ടെക്സ്റ്റ്ബുക്കുകൾക്കുമുമ്പായി പഠിപ്പിക്കണമെന്നു ഞാൻ ചോദിക്കുന്നു. അതിനു ടെക്സ്റ്റ്ബുക്കുകൾക്കുമുമ്പായി പഠിപ്പിക്കണമെന്നു പറയണം. പറഞ്ഞു കേൾക്കുന്നത്, അതിലെ ഒരംഗമായിത്തന്നിട്ടുള്ള നിലയിൽ അവരുടെ പ്രയാസങ്ങളെല്ലാം മനസ്സിലായിട്ടുള്ള സ്ഥിതിക്ക് അവർ മുഴുവനും അഹർലു എന്നാണ് എനിക്കു പറയാനുള്ളത്.

**മിസ്റ്റർ വി. ജെ. മത്തായി :** പുസ്തകം തിരഞ്ഞെടുത്തിട്ട് അത് ഇടക്കു വെച്ചു മാറുന്നതു ശരിയാണോ ?

**മിസ്റ്റർ കെ. അയ്യപ്പൻ :** മാറ്റം അവസരത്തിൽ മാറ്റുന്നുണ്ട്. പിന്നെ വേറെ ഒരു സംഗതി എനിക്കു പറയാനുള്ളത് എന്തെല്ലാം പുസ്തകങ്ങൾ ടെക്സ്റ്റ്ബുക്കുകൾക്കുമുമ്പായി വന്നുവെന്നോ എന്തെല്ലാം ബുക്കുകൾ തിരഞ്ഞെടുത്തു എന്നോ ചോദിച്ചാൽ അതിന്നിന്നുതന്നെ ഇപ്പോൾ പറയാൻ നിവൃത്തിയില്ല എന്നുള്ളതാണ്. അതൊക്കെ വിസ്തരിച്ച് ഓർത്തിരിക്കുവാൻ വളരെ പ്രയാസമാണ്. എന്തെല്ലാം ബുക്കുകൾ എടുത്തു എന്ന് എനിക്കു ഇപ്പോൾ നിശ്ചയമില്ല.

**മിസ്റ്റർ കെ. കൊച്ചുക്കുഞ്ഞൻ കയ്യൂർ :** പുസ്തകത്തിന്റെ വില നിശ്ചയിക്കേണ്ട അധികാരമില്ലേ ?

**മിസ്റ്റർ കെ. അയ്യപ്പൻ :** വില തുപാൽ ചെയ്യുവാനുള്ള അധികാരം കമ്മിറ്റിക്കുണ്ട്. അത് അവർ ചെയ്യുന്നുമുണ്ട്. പക്ഷെ എന്തു വില വീതമാണ് ഓരോ പുസ്തകത്തിനും നിശ്ചയിച്ചത് എന്നുള്ള സംഗതികളെല്ലാം ഞാൻ ഇപ്പോൾ ഓർമ്മിക്കുന്നില്ല. നിങ്ങൾ ഇപ്പോൾ എടുത്തിട്ടുള്ള പുസ്തകങ്ങളും തള്ളപ്പെട്ട പുസ്തകങ്ങളും എല്ലാം എടുത്തുവെച്ചു പരിശോധിച്ചതിനു ശേഷം ഇന്നു പുസ്തകം എടുത്തു ശരിയായൊരു ഇന്നു പുസ്തകം തള്ളപ്പെട്ടതു ശരിയായൊരു എന്നുള്ളതിനെപ്പറ്റി തീരുമാനിക്കണമെന്നാണ് ഞാൻ പറയുന്നത്. ഞാൻ ഇതു പറയുന്നത് ഇവ ബുക്കുകൾ നിശ്ചയിക്കണമെന്നു സ്വാധീകാൻ വേണ്ടിയല്ല. ടെക്സ്റ്റ്ബുക്കുകൾക്കുമുമ്പായി അവർക്കു നൽകുന്നതിൽ ആ ശുപാർശ മുഴുവനും അവർ അംഗീകരിക്കുന്നില്ല എന്നുള്ളത് ഈ സഭയെ ധരിപ്പിക്കുവാൻ വേണ്ടിയാണ്. ഈ സഭയിലുള്ള ആളുകളെ നിയമിക്കാമെന്നുള്ള സംഗതിതന്നെ വളരെ ആലോചിച്ചു പറയുന്ന ഒന്നാണ് എനിക്കു തോന്നുന്നില്ല. പുസ്തകകമ്മിറ്റിയിൽ പോകുവാനുള്ള യോഗ്യതയുള്ള ആളുകളെതന്നെ അയക്കുവാൻ നമുക്കു ചിലപ്പോൾ സാധിക്കുകയില്ല.

**Mr. M. K. Devassy (Adur):** I did not mean all the members. I said the majority of the members.

**മിസ്റ്റർ കെ. അയ്യപ്പൻ:** ഞാൻ ചോദിക്കുന്നത് നാം തിരഞ്ഞെടുത്തവരായ അംഗങ്ങൾ ഇതിനപ്പുറം വരുന്നവരിൽ ഒരു നിയമം നൽകുന്നതിന് ഉണ്ടോ എന്ന സംഗതിയാണ്. പുസ്തക കമ്മിറ്റിയിൽ ഞാൻ ഇരുനൂറ്റിത്തൊള്ളായിരത്തോളം പുസ്തകങ്ങൾ വെച്ചുകൊണ്ടാണ് ഞാൻ ഇത് ഇവിടെ പറയുന്നത്. ഒരു പബ്ലിഷേഴ്സിനോടും പുസ്തക കമ്മിറ്റി പക്ഷപാതം കാണിക്കുന്നതായിട്ട് എനിക്ക് അനുഭവപ്പെട്ടിട്ടില്ല. യാതൊരു പക്ഷപാതവും കാണിച്ചിട്ടില്ല പുസ്തകം ഇങ്ങിനെ വിതരണമാക്കുന്നത്. തീരെ ദോഷമില്ലാത്ത പുസ്തകങ്ങൾ തിരഞ്ഞെടുക്കുന്നതിന് വേണ്ടിത്തോളം നല്ല പുസ്തകങ്ങൾ കമ്മിറ്റിയിൽ കിട്ടുന്നില്ല. മലയാളം ടെക്സ്റ്റ് ബുക്കുകൾ എത്രയെടുത്താലും സൂക്ഷ്മതയോടെ ഞാൻ കാണിച്ചുതരാം.

**മിസ്റ്റർ സി. ആർ. ഇയ്യപ്പൻ:** വേറെ ഒരു.....

**Mr. Deputy President:** Order, order.

**മിസ്റ്റർ കെ. അയ്യപ്പൻ:** കിട്ടുന്നതിൽ നല്ല പുസ്തകം സ്വീകരിക്കുകമാത്രമല്ല പുസ്തക കമ്മിറ്റിക്ക് തരമുള്ള. തീരെ നിർദ്ദോഷമായ പുസ്തകങ്ങൾ അവർ കിട്ടുന്നില്ല. രണ്ടുപുറം വായിച്ചിട്ട് മാറ്റിവെച്ച പുസ്തകം വളരെയുണ്ട്.

**മിസ്റ്റർ വി. ജെ. മത്തായി:** സാധാരണ നല്ല പുസ്തകങ്ങൾ എല്ലാവരും വായിച്ചിട്ടുണ്ടോ?

**മിസ്റ്റർ കെ. അയ്യപ്പൻ:** മൂന്നു, നാലുപുറം വായിച്ചാൽ നല്ലതാണോ ചിത്തയാണോ എന്നറിയാം.

**മിസ്റ്റർ വി. ജെ. മത്തായി:** ഇപ്പോൾ കൊടുക്കുന്ന വില കൂടുതലാണോ?

**മിസ്റ്റർ കെ. അയ്യപ്പൻ:** വില കുറയുന്നതിന് വിരോധമില്ല. വില കുറയ്ക്കേണ്ട കാര്യത്തെപ്പറ്റി ഞാനൊന്നും പറയുന്നില്ല. എത്രത്തോളം വില കുറയുമോ അത്രയും കുറച്ചുകൊള്ളുക. പക്ഷെ വിലകുറച്ച പുസ്തകം കിട്ടണം. ഗവണ്മെൻറ് പ്രസ്സിൽ അച്ചടിച്ച ഗവണ്മെൻറ് പബ്ലിഷ്മെന്റാൽ വില കൂടുതലാകുന്നതുകൊണ്ടാണ് പുറത്തടിക്കുകയാണെന്നു നല്ലതെന്നു ഗവണ്മെൻറ് തീർച്ചയാക്കിയത്. ചെറുതുകൾ മെമ്പർക്ക് ഒരു കഴപ്പം വന്നു എന്നു പറയാതെ തരമില്ല. പ്രൈമറി ഡിപ്പാർട്ട്മെൻറിലെ പുസ്തകങ്ങളല്ലാതെ വേറെ പുസ്തകങ്ങൾ ഒന്നും ഗവണ്മെൻറ് അടിക്കുവാൻ അന്നു തീർച്ചയാക്കിയിട്ടില്ല.

പിന്നെ മെമ്പർമാരായി കമ്മിറ്റിയിൽ പോകുന്നവരും ഗവണ്മെൻറിനോടൊപ്പം ആക്ഷേപം കേൾക്കുവാൻ തയ്യാറായിരിക്കണം. പുസ്തകങ്ങളെല്ലാം നോക്കുന്നതുതന്നെ പാമ സങ്കടം. അതുകഴിഞ്ഞു അവർ ആത്മാർത്ഥമായി വിലയെടുത്ത് അതിനും ആക്ഷേപം!

**മിസ്റ്റർ പി. ഗോവിന്ദമേനോൻ:** അധികംകാലം ടെക്സ്റ്റ് ബുക്കുകൾ കമ്മിറ്റിയിൽ ഇരുനൂറ്റി മെമ്പർമാർ അറിവിനു വല്ല കുറവും വന്നിട്ടുണ്ടോ?

**മിസ്റ്റർ കെ. അയ്യപ്പൻ:** ടെക്സ്റ്റ് ബുക്കുകൾ കമ്മിറ്റി ചെയ്യുന്ന വേല

ശരിക്കു അറിയുന്നവർ ഇപ്പോൾ സഭയിൽ ഉണ്ടായമാതിരി ആക്ഷേപം അവർ അർഹിക്കുന്നില്ലെന്നു സമ്മതിക്കാതിരിക്കയില്ല.

*The House rose for lunch at 1 p.m. and reassembled at 2-30 p.m. with the Hon'ble Deputy President in the Chair.*

**Mr. Deputy President :** The members desirous of giving amendments to the Agriculturists' Relief Bill are requested to give notice of their amendments before 5 p.m. today so that it may be convenient for the Government to get them printed and distributed. If they are not given before 5 p.m. today, it will be very inconvenient to the Government for printing them.

\* മിസ്റ്റർ പി. ഗോവിന്ദമേനോൻ : സർ, ഈ ഉപക്ഷേപത്തെപ്പറ്റി രണ്ടു വാക്കു പറയണമെന്നതന്നെ ഞാനും തീരുമാനിച്ചു. ഈ ഉപക്ഷേപം അവതരിപ്പിച്ച ബഹുമാനപ്പെട്ട മെമ്പർ മിസ്റ്റർ മത്തായിയുടെ മാതിരി സ്കൂളിൽ പഠിക്കുന്ന ഒരു കുട്ടി എനിക്കും ഉണ്ട്. ആ കുട്ടി പഠിക്കുന്ന പുസ്തകം ഞാൻ കൊണ്ടുവന്നിട്ടുണ്ട്. മിസ്റ്റർ അയ്യപ്പന്റെ മാതിരിയിൽ ടെക്സ്റ്റു ബുക്കു കമ്മിറ്റിയിൽ ഞാനും ഒരു അംഗമായിരുന്നു. മിസ്റ്റർ എം. എൽ. ജോസഫിന്റെ മാതിരി ഞാനും ഒരു കട്ട്മോഷൻ അയച്ചിരുന്നു. അതുകൊണ്ടു ഞാനും സംസാരിക്കുവാൻതന്നെ തീരുമാനിച്ചു. ഈ കട്ട്മോഷൻ അയക്കുന്നതിന്നു എനിക്കു പലേ ബുദ്ധി മുട്ടുകുളുപററിട്ടുണ്ട്. ഈ കട്ട്മോഷൻ അയച്ചതിന്നുശേഷം ടെക്സ്റ്റുബുക്കു കമ്മിറ്റിക്കാരുടെ കൗൺസിൽ എന്തെങ്കിലും ഒന്നു മോദിക്കണമെന്നു നിശ്ചയിച്ചു. എന്റെ സ്റ്റേഫിതൻ മിസ്റ്റർ അയ്യപ്പന്റെ ഭാവലിംഗു അലവൻസ് മോദിക്കുവാൻ തരമുണ്ടായെന്നു നോക്കി; അല്ലെങ്കിൽ മിസ്റ്റർ പുതുർ അച്ചുതമേനോന്റെ ഭാവലിംഗു അലവൻസ്സിന്മേൽ പിടിക്കാമെന്നു ഉദ്ദേശിച്ചു. ഇത് രണ്ടുമല്ലെങ്കിൽ മിസ്റ്റർ കെ. വി. മേനോന്റെ ശമ്പളത്തിന്മേൽ പിടിക്കാമെന്നു നോക്കി. അതിനും തരമില്ലാത്തവന്നുകൊണ്ടാണു ഡയറക്ടറുടെ ശമ്പളത്തിൽ പിടിക്കാമെന്നു തീരുമാനിച്ചത്. Education allotment-ൽ ടെക്സ്റ്റുബുക്കു കമ്മിറ്റിക്കാരുടെ അലോട്ട്മെൻറു നോക്കിയതിൽ ഞാൻ കണ്ടില്ല. ഈ നിയമസഭയിൽ ഈ വക കൗൺസിലുള്ള ഒക്കരിച്ചു പറയുവാൻ എത്രകണ്ടു പാടുണ്ടെന്നും ഞാൻ സംശയിച്ചു. വലിയ സാങ്കേതിക ജ്ഞാനമുള്ള ഒരു കമ്മിറ്റിക്കാർ തീരുമാനിച്ചതും, അതിലും വളരെ കൗൺസിലായ ആളുകൾ പ്രിൻ്റ് ചെയ്തതുമായ ഒരു സംഗതിയെക്കുറിച്ചു ഈ നിയമസഭയിൽ പറഞ്ഞിട്ടു എന്താണ് കൗൺസിലെന്നും എനിക്കു തോന്നി. ഞാൻ ഇരിക്കുന്നതു സാഹിത്യചരിത്രത്തിലോ, ഈ നിയമസഭയിലോ, കോടതിയിലോ, ആണോ എന്നു സംശയിച്ചു. ഈ മൂന്നു ദിക്കുകളിലും ഇരുന്നു നല്ലപോലെ പരിചയം സിദ്ധിച്ചിട്ടുള്ളതുകൊണ്ടു പരിഭ്രമം കൂടാതെ തന്നെ ഇതിലും കടന്നുകൂടിയതാണ്. ഇതിലൊരു വലിയ ബുദ്ധിമുട്ടുണ്ടെന്നു വെച്ചാൽ, അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രസംഗം കേട്ടുവെച്ചശേഷം അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രസംഗത്തിലെടുത്തു പറഞ്ഞ, ആ പാവപ്പെട്ട ഗ്രന്ഥകാരനുവേണ്ടി എനിക്കും വളരെ സഹതാപമാണ് തോന്നുന്നതു്. വ്യാകരണം പ്രിൻ്റ് ചെയ്തിട്ടുള്ളതു ശരിയാണോ, തെറ്റാണോയെന്നുള്ളതിനെക്കുറിച്ചു ഈ നിയമസഭയിൽവെച്ചു തീരുമാനിക്കുവാൻ സാധിക്കയില്ല. ബഹുമാനപ്പെട്ട മെമ്പർ എടുത്തുകാണിച്ച ഭാഗങ്ങൾ ശരിയായുമിരിക്കാം ; തെറ്റായുമിരിക്കാം.

\* Speech not corrected by the hon'ble member.

വ്യാകരണത്തെ സംബന്ധിച്ച പലവാദപ്രതിവാദങ്ങളും ഇപ്പോഴും സാഹിത്യ ലോകത്തിൽ നടക്കുന്നുണ്ട്. പക്ഷെ, അതിനെ കുറിച്ചല്ല എനിക്കു പറയുവാനുള്ളത്. ഞാൻ അയച്ചിട്ടുള്ള ഉപക്ഷേപത്തിൽ പ്രധാനമായിട്ടുള്ള ഒരു പോയിന്റ് എടുത്തുകാണിച്ചിട്ടുണ്ട്. അതു സാഹിത്യകാരന്മാർക്കും, അല്ലാത്തവർക്കും, ഈ നിയമസഭയിൽ പെട്ടവർക്കും മനസ്സിലാക്കുവാൻ സാധിക്കുന്നതും അതിനെക്കുറിച്ചു രേഖീപ്രായം രേഖപ്പെടുത്താവുന്നതുമാണ്.

ഇപ്പോൾ ടെക്സ്റ്റ് ബുക്കുകളുടെ കാര്യത്തിൽ വളരെ അധികച്ചിലവു വരുന്നുണ്ട്. അതിനെ സംബന്ധിച്ചാണ് എനിക്കു രണ്ടു വാക്കു പറയുവാനുള്ളത്. പ്രത്യേകിച്ചും താഴ്ന്ന ക്ലാസ്സിലുള്ള കുട്ടികൾക്കു ഇത്രത്തോളം അധികച്ചിലവു കൂടാതെ, അവരുടെ പാഠപുസ്തകങ്ങൾ പ്രിൻ്റൈം ചെയ്യുവാൻ വേണ്ടി കോഡോ, സിലബസോ മാറ്റണമെന്നുണ്ടെങ്കിൽ ഇതിൽ പറയുന്ന കാര്യങ്ങൾ കൂടി സ്വീകരിച്ച്, അതു പ്രയോജനപ്പെടുത്തണമെന്നു മാത്രമേ എനിക്കു പേക്ഷയുള്ളൂ. മറ്റു കാരണങ്ങൾ പറഞ്ഞു ഇവിടെ നമ്മുടെ മുമ്പാകെ ആലോചനക്കു വിഷയീഭവിച്ചിരിക്കുന്ന സംഗതികൾ മാറ്റേണ്ട ആവശ്യമുണ്ടെന്നു എനിക്കു തോന്നുന്നില്ല. പ്രസിദ്ധീകൃതനാരുടെ കാര്യത്തെ സംബന്ധിക്കുന്ന ചില കാര്യങ്ങൾ ഇവിടെ എന്റെ ചില സ്റ്റേഫിതന്മാർ പറഞ്ഞതിനോടു ഞാൻ യോജിക്കുന്നില്ല. എന്നാൽ എന്റെ അഭിപ്രായത്തിൽ ഏതെല്ലാം വിധത്തിൽ ടെക്സ്റ്റ് ബുക്കുകൾ മാറ്റാം; ഏതെല്ലാം വിധത്തിൽ പബ്ലിഷ് ചെയ്യാമെന്നു നോക്കാതെ നിവൃത്തിയില്ല.

ഞാൻ ഒരിക്കൽ വിദ്യാഭ്യാസ സമിതിയിൽ ഒരംഗമായിരുന്നപ്പോൾ, പ്രൈമറി ക്ലാസ്സുകളിലേക്കുള്ള ടെക്സ്റ്റ് ബുക്കുകൾ ഗവണ്മെന്റിൽ നിന്നു തന്നെ എഴുതിച്ച് അച്ചടിച്ചു പ്രസിദ്ധം ചെയ്യണമെന്നു അഭിപ്രായപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതായി ഓർക്കുന്നുണ്ട്. പ്രൈമറി ക്ലാസ്സുകളിലേക്കല്ലാതെ, അതിന്നു മേലുള്ള ക്ലാസ്സുകളിലേക്കു് ഒരിക്കലും ടെക്സ്റ്റ് ബുക്കുകളെഴുതുവാൻ ഗവണ്മെന്റു ചാടി പുറപ്പെടരുതെന്നും ഞാൻ പറഞ്ഞു. കാരണം ഈ ഗവണ്മെന്റോ ഇതിനേക്കാൾ കൂടുതൽ ശക്തിയും പ്രാപ്തിയും തന്റേറടുവുമുള്ള മറ്റു ഗവണ്മെന്റുകളോ വിചാരിച്ചാൽ ഒരു കവിതയെഴുതുവാനോ, നല്ല പ്രബന്ധങ്ങൾ രചിക്കുവാനോ, സാധിക്കുകയില്ലെന്നുള്ള വിശ്വാസംകൊണ്ടു മാത്രമാണ്. ചില ക്ലാസ്സുകളിലേക്കുള്ള കണക്ക്, ചരിത്രം, ഭൂമിശാസ്ത്രം, മലയാളം മുതലായ പുസ്തകങ്ങൾ കൂടക്കൂടെ മാറ്റേണ്ട ആവശ്യമില്ല. അതു ഗവണ്മെന്റിൽ നിന്നും കഴിവുള്ള ആളുകളെക്കൊണ്ടു എഴുതിച്ചു ഗവണ്മെന്റിന്റെ മേൽനോട്ടത്തിൽതന്നെ അതു പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുന്നതിന്നു ആക്കുകയും കൊടുക്കുന്നതു നല്ലതാണെന്നാണ് എന്റെ അഭിപ്രായം.

ചില പബ്ലിഷേഴ്സിനെക്കുറിച്ച് ഇവിടെ പറയുകയുണ്ടായി. എനിക്കു അവരെ അനുകൂലിച്ചു പറയണമെന്നില്ല. എന്നാൽ വളരെ പണം ചിലവുചെയ്തു കൂടുതൽ പുസ്തകങ്ങൾ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുന്നതുകൂടെ പുസ്തകങ്ങൾ പ്രിൻ്റൈം ചെയ്യാനാണിടയുള്ളത്. Law of proposals നോക്കിയാലും അങ്ങിനെ സംഭവിക്കാവുന്നതാണ്. നമ്മുടെ ചില കുട്ടികൾക്കുള്ള പാഠപുസ്തകങ്ങൾ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുന്നതിൽ പുസ്തകങ്ങളുടെ അധികച്ചിലവു കൂടാതെ കഴിക്കുവാൻ സാധിക്കുകയില്ലെന്നാണ് എനിക്കു ചോദിക്കുവാനുള്ളത്. ചെറിയ ക്ലാസ്സുകളിലുള്ള കുട്ടികളുടെ പുസ്തകങ്ങളിൽ ഒന്ന് ഞാനും ഇവിടെ കൊണ്ടുവന്നിട്ടുണ്ട്. (ചിരി).

മിസ്റ്റർ കെ. ആർ. വിശ്വംഭരൻ: അതിന്നു് എക്സിബിറ്റാ നമ്പർ ഇല്ലേ?

മിസ്റ്റർ പി. ഗോവിന്ദമേനോൻ: ഇല്ല, ഇത് എനിക്ക് വിട്ടിലേക്ക് മടക്കി കൊണ്ടുപോകണം. (ചിരി).

ഇത് മൂന്നാം ക്ലാസ്സിലേക്ക് Prescribe ചെയ്തിട്ടുള്ള ചരിത്രപുസ്തകമാണ്. കവറിന്മേൽ ഇപ്രകാരമാണ് എഴുതിക്കാണുന്നത്.

"Apart from the good printing and get-up the Sri Vidya Series stands for, (i) a strict adherence to the syllabus prescribed, (ii) careful choice of writers who are experienced authorities in the subjects they deal with, (iii) adequate attention to the exposition of the topics dealt with in the various text books and (iv) scrupulous care in the matter of the language used, the matter too being designed with special reference to the capacity, the equipment and the standard of the students in the various classes. It is hoped that this series of text books supplies a long-felt need."

"History of stories Part II, Class III, Edited by K. Narayana Pisharodi M. A. (Hons.), K. Krishna Iyer Bros, Educational Publishers & Book Sellers Trichur, 1114. Copy right price 4 annas." ഇതാണ് പുസ്തകങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള പബ്ലിഷേഴ്സിന്റെ ക്രെയിം.

ഇനി മൂന്നാം ക്ലാസ്സിലേക്കുള്ള മുമ്പിലത്തെ (പഴയ) ഒരു പുസ്തകവും കൂടി കൊണ്ടുവന്നിട്ടുണ്ട്. ഇതു കടം മേടിപ്പുതായതുകൊണ്ട് മടക്കിക്കൊണ്ടുപോകാതെ നിവൃത്തിയില്ല. "ചരിത്ര കഥകൾ, ൨-ാം ഭാഗം, ൩-ാം ക്ലാസ്സ്" (revised edition). Approved by the Cochin T. B. C. in 1107 and prescribed as Text Book from June 1937 for two years. ഗുണമകർത്താവ് വെള്ളാക്കൽ ഗോവിന്ദമേനോൻ, പബ്ലിഷർ, ഗാർഡ്സ് ഹൈസ്കൂൾ, തൃശ്ശിവപേരൂർ, Copies 20000, date of Impression 24—8—1112, Published by M. Lona, Maliyammavu, Trichur, 1112, price 4 annas." ഇതിൽ ൨൧ പാഠങ്ങളുണ്ട്. ൧. ശ്രീരാമനും വിശ്വനാഥനും ൨. സീതാസ്തവം ൩. രാമരാവണയുദ്ധം. ൪. പാണ്ഡവന്മാരുടെ ബാല്യം. ൫. പാണ്ഡവന്മാരുടെ വനവാസം മുതലായവ. പുതിയ പുസ്തകത്തിലും ൨൧ പാഠങ്ങളുണ്ട്. ൧. ശ്രീരാമനും വിശ്വനാഥനും ൨. സീതാസ്തവം ൩. രാമരാവണയുദ്ധം. ൪. പാണ്ഡവന്മാരുടെ ബാല്യം. ൫. പാണ്ഡവന്മാരുടെ വനവാസം ഇങ്ങിനെ ഇതിലും കുറെ പാഠങ്ങളുണ്ട്. ആദ്യത്തെ പാഠം ഞാൻ വായിക്കാം:—

ചരിത്ര കഥകൾ

ശ്രീരാമനും വിശ്വനാഥനും.

പണ്ട് ദശരഥൻ എന്ന പേരായ ഒരു രാജാവ് അയോദ്ധ്യാരാജ്യം വാണിരുന്നു. വടക്കെ ഇന്ത്യയിൽ ഇപ്പോൾ ഒരു എന്ന് വിളിച്ചുവരുന്ന രാജ്യത്തെയാണ് അന്ന് അയോദ്ധ്യയെന്ന് പാഞ്ഞിരുന്നത്. ആ രാജാവിന്നു കേശസല്യ, കൈകേയി, സുമിത്ര, എന്നു ൩ ഭാര്യമാരുണ്ടായിരുന്നു. കുറെ കാലം കഴിഞ്ഞിട്ടും അല്പേമാർക്കിട്ട് പത്ര നായുണ്ടായില്ല. അതിനാൽ പുരോഹിതനായ വസിഷ്ഠ മഹർഷിയുമായി ആലോചിച്ച അദ്ദേഹം പുത്രകാമേഷ്ടി എന്ന യാഗം ചെയ്തു. അതിന്നു ശേഷം രാജപത്നിമാർ തർക്കം ധരിക്കുകയും ചെയ്തു.

ഇനി പതിയെ പുസ്തകത്തിലുള്ള പാഠം വായിക്കാം:—

## "History Stories" Part II.

ശ്രീരാമൻ വിതപാമിത്രൻ.

വടക്കെ ഇൻഡ്യയിൽ അയോദ്ധ്യയെന്ന പേരായ ഒരു രാജ്യമുണ്ട്. ഇപ്പോൾ അതിനെ ഓഡ് എന്നാണ് വിളിച്ചുവരുന്നത്. പണ്ടാരികൾ ആ രാജ്യം ദശരഥമഹാരാജാവ് ഭരിച്ചിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന് മൂന്നു ഭാര്യമാരുണ്ടായിരുന്നു. അവർക്ക് കൌസല്യ, കൈകേയ, സുമിത്ര എന്നാണ് പേര്. അവർക്ക് സന്താനമുണ്ടാകാത്തതു കൊണ്ട് ദശരഥൻ വളരെ ദുഃഖിച്ചു. പല സൽക്കർമ്മങ്ങളും ചെയ്തു. ഒടുവിൽ തുരുവായ വസിഷ്ഠമഹർഷിയുമായി ആലോചിച്ചു ദശരഥൻ പുത്രകാമയാഗം ചെയ്തു. യാഗത്തിന്റെ ഫലമായി അദ്ദേഹത്തിന് ൪ പുത്രന്മാർ ജനിച്ചു.

ഇങ്ങിനെയാണ് രണ്ടു പുസ്തകങ്ങളിലും പാഠം കൊടുത്തുകൊണ്ടുന്നത്. ഈ പാഠങ്ങളിൽ തെറ്റിപ്പൊഴികിലും അതിന്റെ ഉള്ളടക്കത്തിൽ ചില മാറ്റങ്ങൾ വരുത്തിയിട്ടുണ്ട്.

മിസ്റ്റർ ടി. കെ. നായർ: അവർ മൂന്നു പേരും ഗർഭം ധരിച്ചില്ലേ?

മിസ്റ്റർ പി. ഗോവിന്ദമേനോൻ: ഒരു പുസ്തകത്തിൽ "സത്യവാനായ ഹരിശ്ചന്ദ്രൻ" വേറെ ഒരു പുസ്തകത്തിൽ "സത്യസന്ധനായ ഹരിശ്ചന്ദ്രൻ" ഇങ്ങിനെ പദങ്ങൾ വ്യത്യാസപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ളതല്ലാതെ വേറെ വ്യത്യാസങ്ങളൊന്നുമില്ല. ആദ്യത്തെ പുസ്തകത്തിൽ "തിരുമലദേവനും രത്നവും;" രണ്ടാമത്തെ പുസ്തകത്തിൽ "തിരുമലദേവനും മരതകപ്പച്ചയും;" ഒന്നിൽ "ദശരഥനെന്ന പേരായ രാജാവ്;" വേറെയൊന്നിൽ "ദശരഥമഹാരാജാവ്;" ഒന്നിൽ "കൊങ്കിണികൾ;" മറ്റൊന്നിൽ "കൊങ്കണർ" ഇങ്ങിനെ മാറ്റിയും മറിച്ചും പദങ്ങൾ ചേർത്തിട്ടുണ്ട്.

ഈ വിധത്തിൽ പുസ്തകങ്ങൾ മാറ്റി കുട്ടികളോടു നാലു മേടിക്കേണമോയെന്നുള്ള ഒരു ചോദ്യമേ എന്നുള്ളത്. ഞാൻ ആദ്യം വായിച്ച പുസ്തകം പോലെ തന്നെ പാഠങ്ങൾ രണ്ടാമതു വായിച്ചതിലും ഉള്ളതുകൊണ്ട് ആ പുസ്തകം മാറ്റി ഇത് പ്രിന്റ് ചെയ്തു ചെയ്യേണ്ട ആവശ്യമുണ്ടോയെന്നാണ് ഞാൻ ഈ സഭയോടു ചോദിക്കുന്നത്. യാതൊരു തെറ്റുമില്ലാത്ത പാഠങ്ങളുടെ ആദ്യത്തെ വാചകം രണ്ടാമതും രണ്ടാമത്തെ വാചകം ആദ്യവും ആയിട്ടു മാറ്റി എഴുതിയ പുസ്തകങ്ങൾ കൈസ്സായിട്ടു സ്വീകരിച്ച് ടാക്സ് പോലെ കുട്ടികളിൽ നിന്നും പിരിക്കുന്ന സമ്പ്രദായം നമ്മുടെ കുട്ടികൾക്കു വളരെ ബുദ്ധിമുട്ടുള്ളതാണ്. സ്കൂൾഓഫനൽ ക്ലാസിനും, ഇൻറർമീഡിയറ്റിനും, ബി. എ. ക്കും പുസ്തകങ്ങൾ മാറ്റുകയെന്നുള്ള സമ്പ്രദായം ആവശ്യമായിരിക്കാം. അതു വലിയ വലിയ ആളുകളുടെ കുട്ടികൾക്കു ദ്രോഹമായി തീരുകയില്ലെന്നും വരാം. എന്നാൽ നമ്മുടെ നാട്ടിൽ പ്രാഥമിക വിദ്യാഭ്യാസം അത്യാവശ്യമായിട്ടുള്ളതു് ഉൾനാടുകളിലെ കഷ്ടകന്മാരുടെ ഇടയിലാണ്. അതുകൊണ്ട് പ്രാഥമിക വിദ്യാഭ്യാസത്തിനാവശ്യമുള്ള പുസ്തകങ്ങൾ ഇങ്ങിനെ മാറ്റി, മാറ്റിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയും വില കൊടുത്തു വാങ്ങിക്കുവാൻ നിവൃത്തിയില്ലാത്ത വിധം സാധുക്കൾക്കു ബുദ്ധിമുട്ടിനിട വരുത്തുകയും ചെയ്തിട്ടു കാണുമ്പോൾ. ഒന്നാംക്ലാസിലേക്കും, രണ്ടാംക്ലാസിലേക്കും ഇത്രത്തോളം പുസ്തകങ്ങൾ തന്നെ ആവശ്യമില്ലാത്തതാണ്. ഈ പുസ്തകങ്ങളുടെ എണ്ണം കുറച്ചു അവ നല്ല കടലാസ്സിൽ അച്ചടിച്ച് കുട്ടികൾക്കു നാലഞ്ചു കൊല്ലത്തിനുപയോഗിക്കുവാൻ തരമുള്ള വിധത്തിലും, മുഖകുടി കഴിഞ്ഞ കുട്ടികൾക്കു ആദ്യമായി ഒന്നാംക്ലാസ്സിൽ പോകുമ്പോൾ പഠിക്കുവാൻ ഉപകാരപ്പെടത്തക്ക വിധത്തിലും, ഒരു പുസ്തകം

മായി പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുകയും. ഈ വിഷയത്തിൽ മാറ്റം വരുത്തുന്ന നിലയിൽ ഗവണ്മെന്റംഗീകരിച്ചിട്ടുള്ള ഇപ്പോഴത്തെ നയത്തെ മാറ്റുകയും ചെയ്യണമെന്നാണ് എനിക്ക് ഈ സഭയിലെ ധരിപ്പിക്കുവാനുള്ളത്. പബ്ലിഷ് ചെയ്യുന്നവർ ആരായിരുന്നാലും പുസ്തകങ്ങൾ നല്ല കടലാസ്സിൽ അച്ചടിച്ച പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുകയാണെങ്കിൽ അത് കീറുവാൻ തന്നെ വളരെ ബുദ്ധിമുട്ടുണ്ട്. നല്ല നല്ല പുസ്തകങ്ങൾ ഗവണ്മെന്റ് അംഗീകരിക്കുകയും അവയെ അധികം കാലത്തേക്കു ഗവണ്മെന്റിൽ നിന്നും പ്രിസ്ക്രൈബ് ചെയ്തും ചെയ്യുവാൻ വിരോധമില്ലാത്തതാണ്. മന്മദ് മുതൽ മന്മദ് വരെ അംഗീകരിച്ച ഒരു പുസ്തകത്തിൽ ഭയങ്കരമായ ഒരു യുദ്ധം നടന്നുവെന്ന് ഒരു വാചകം വെക്കുക; അങ്ങിനെയിരിക്കെ വേറെ ഒരു യുദ്ധം വന്നാൽ അതിലും അസാധാരണമാകാത്തനിലയിൽ ചില മാറ്റങ്ങൾ വരുത്തി വേറെ ഒരു പുസ്തകം പബ്ലിഷ് ചെയ്യുക; ഇങ്ങിനെ പുസ്തകങ്ങൾ മാറ്റുന്നതുകൊണ്ട് കുട്ടികൾക്ക് പുസ്തകച്ചിലവു വലിക്കുമെന്നുള്ളതാണ് എനിക്ക് ഗവണ്മെന്റിനെ ധരിപ്പിക്കുവാനുള്ളത്. ഇപ്പോൾ ഒന്നാം ക്ലാസ്സിലും, രണ്ടാം ക്ലാസ്സിലും, മൂന്നാം ക്ലാസ്സിലും പഠിക്കുന്ന കുട്ടികൾക്ക് അഞ്ചാറു പുസ്തകങ്ങൾ വേണം. കോപ്പി പുസ്തകം വേണം; പെൻസിൽ വേണം; നോട്ട്ബുക്ക് വേണം; ഇങ്ങിനെ പുസ്തകങ്ങളുടെ ചിലവു വളരെ അധികമാകുന്നുണ്ട്. കോപ്പി പുസ്തകം വളരെ നിസ്സാരമായ വിലക്കു വില്പുവാൻ സാധിക്കുമെന്നാണ് അതിന്റെ ഗ്രാമീതാവുപോലും പറയുന്നത്.

അതുകൊണ്ട് പുസ്തകങ്ങൾ വാങ്ങുവാനുള്ള ചിലവു ചുരുങ്ങിയ രീതിയിൽ വരുത്തക്കുവിയ്ക്കേണ്ടതല്ലെന്ന് ഓർപ്പാട് നടപ്പാക്കണം. മൾ ക. റ. ക. വലിയൊരു ചിലവല്ലെന്ന് എനിക്കോ, ഇട സഭയിലെ അംഗങ്ങൾക്കോ, തോന്നിയേക്കാം. വാസ്തവത്തിൽ ഉൾനാടുകളിൽ ഉടുക്കാൻ മുണ്ടുപോലുമില്ലാതെ വളരെ കുട്ടികൾ സ്കൂളിൽ പോകുവാൻ നിവൃത്തിയില്ലാത്തനിലയിൽ കാണപ്പെടുന്നുണ്ട് (ഹിയർ, ഹിയർ). ഗവണ്മെന്റിൽനിന്നു സൗജന്യമായിട്ട് കൊടുത്തുവരുന്ന പ്രാഥമിക വിദ്യാഭ്യാസം സ്വീകരിക്കുവാൻ നിവൃത്തിയില്ലാതെ, കടലാസ്സും പെൻസിലും കൂടി വാങ്ങുവാൻ സാധ്യമില്ലാതെ അനവധി കുട്ടികൾ ഉൾനാടുകളിലുണ്ട്. ആ കുട്ടികൾക്ക് ഈ ഒരുരപ്പികയും, ഒന്നര ഉരപ്പികയും, കൊടുക്കുന്നതിന്ന് വലിയ ഭാരമായിരിക്കുമെന്നുള്ള സംഗതി അറിയുവാൻ തക്ക ഭാവനാശക്തി ഗവണ്മെന്റിനുണ്ടായിരിക്കുമെന്നാണ് ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നത്. പ്രത്യേകിച്ചും ചെറിയ ക്ലാസ്സുകളിൽ പുസ്തകങ്ങളുടെ ചിലവ് അധികമാകാതെയിരിക്കണമെന്നും, യഥാർത്ഥത്തിൽ പ്രാഥമിക വിദ്യാഭ്യാസം ഒരു സൗജന്യ വിദ്യാഭ്യാസമാക്കണമെന്നും ഗവണ്മെന്റിനെ ധരിപ്പിക്കുവാനാണ് ഞാൻ ഒരു ഉപക്ഷേപം അവതരിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നത്. എന്റെ മാനു സ്റ്റേമിന്റൻ മിസ്റ്റർ ദേവസ്സി ടെക്സ്റ്റ് ബുക്ക് കമ്മിറ്റിയിലും Board of Studies-ലും പോകുന്ന മെമ്പർമാർ ഭൂരിപക്ഷമാളുകളാൽ തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടവരായിരിക്കണമെന്ന് പറഞ്ഞതിനേമുട്ട് ഞാൻ യോജിക്കുന്നില്ല. ഇത് അങ്ങിനെ തിരഞ്ഞെടുത്തയച്ചു നടത്തുവാനുള്ള ഒരു കമ്മിറ്റിയല്ല. സാങ്കേതികജ്ഞാനം ധാരാളമുള്ളവർ വളരെ അചയാനപൂർവ്വം പ്രവർത്തിക്കേണ്ട ഒരു കമ്മിറ്റിയാണിത്. ഈ നിയമസഭയിൽ വാദപ്രതിവാദങ്ങൾ നടത്തി ഭൂരിപക്ഷം വോട്ടു സമ്പാദിക്കുവാൻ സാമർത്ഥ്യമുള്ള ഒരു നയമായിരിക്കയില്ല ടെക്സ്റ്റ് ബുക്ക് കമ്മിറ്റിയിൽ ആവശ്യമായിട്ടുള്ളത്.

വിലയെ സംബന്ധിച്ചും, ഈ വിധത്തിലുള്ള മാറ്റി മറിക്കലുകളെ സംബന്ധിച്ചും മറ്റും, ഈ ഫെസ്റ്റിന് അധികൃതമായ അഭിപ്രായം പറയുവാൻ

അധികാരമുണ്ടെന്നാണ് ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നത്. ഇപ്പോഴത്തെ ബേർഡെ, സിലബസ്റ്റോ, റുളക്ളോ, സക്സലറോ മാറ്റിയിട്ടുള്ളതും ഈ അഭിപ്രായങ്ങൾക്കു അനുയോജ്യമായ വിധത്തിൽ പ്രവൃത്തിച്ചു നമ്മുടെ നാട്ടിലെ സാധുവിദ്യാർത്ഥികളെ രക്ഷിക്കണമെന്നുള്ള അപേക്ഷയോടുകൂടി ഞാൻ വിരമിക്കുന്നു.

മിസ്റ്റർ പത്രർ അച്ചതമേനോൻ : മിസ്റ്റർ പ്രസിഡണ്ട് സർ, സ്കൂളുകളിലെ പാഠപുസ്തകങ്ങളുടെ എണ്ണം മുരുകുകയും കാഞ്ഞ വിലക്കു വിലക്കുകയും ചെയ്യേണ്ടതാണെന്നുള്ള വാദപ്രതിവാദമാണ് ഇവിടെ നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത്. എന്റെ സ്ഥിതി ഒരു മജിസ്ട്രേറ്റിന്റെ മുഖിൽ ഒരു കുറ്റവാളിയുടേതാണ്. ഞാൻ കുറ്റം ചെയ്തിട്ടുണ്ടോയെന്നു മജിസ്ട്രേട്ടു എന്നോടു ചോദിക്കുന്നപക്ഷം അതിന്നു ഏതെങ്കിലും സമാധാനം പറയുവാനുള്ള ചുമതല എനിക്കുണ്ട്. ഈ ബഹുമാനപ്പെട്ട സഭയിലിരിക്കുന്ന ഒരോ അംഗങ്ങളും എന്നെ സംബന്ധിച്ചേടത്തോളം മജിസ്ട്രേട്ടധികാരമുള്ളവരാണ്. ഞാൻ അവരുടെ ഒരു പ്രതിനിധിയെന്ന നിലയിൽ പാഠപുസ്തക കമ്മിറ്റിയിലെ ഒരംഗമായിത്തന്നെകൊണ്ടു, അവരുടെ അഭിപ്രായം അവിടെ പ്രകടിപ്പിക്കുന്നതിന്നു ശ്രമിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു ബഹുമാനപ്പെട്ട മെമ്പർമാർ കാക്കുന്നുണ്ടായിരിക്കണം. ബഹുമാനപ്പെട്ട മെമ്പർ മിസ്റ്റർ പി. ഗോവിന്ദമേനോൻ ആദ്യം അച്ചതമേനോനു കൊടുക്കുന്ന ബത്തയിൽ വെട്ടിക്കുറക്കുവാൻ നോക്കി, അതു സാധിച്ചില്ല, മിസ്റ്റർ കെ. വി. മേനോന്റെ ശമ്പളത്തിൽ വെട്ടിക്കുറക്കുവാൻ നോക്കി, അതും സാധിച്ചില്ല, ഒടുവിൽ ഡയറക്ടറുടെ ശമ്പളംതന്നെ വെട്ടിക്കുറക്കുവാൻ തീരുമാനിച്ചു എന്നിവിടെ പറയുകയുണ്ടായി. എന്നാൽ ഞാൻ ചെയ്യുന്നത്, അച്ചതമേനോന്റെ ബത്തയിലല്ല, മിസ്റ്റർ കെ. വി. മേനോന്റെ ശമ്പളത്തിൽ വെട്ടിക്കുറക്കണമെന്നു ധരിപ്പിക്കുക മാത്രമാണ്. ഈ സഭയുടെ ഒരു പ്രതിനിധിയെന്ന നിലയിൽ, പാഠപുസ്തകകമ്മിറ്റിയിലെ ഒരംഗമായി പ്രവൃത്തിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഒരാളാണ് ഞാൻ. അപ്രൂവിങ്ങ് കമ്മിറ്റി, പ്രിസ്ക്രൈബ്ഡ് കമ്മിറ്റി ഇങ്ങിനെ രണ്ടു കമ്മിറ്റികളുണ്ട്. പ്രിസ്ക്രൈബ്ഡ് കമ്മിറ്റിയെന്നു പറയുന്നത് Board of Studies ആണ്. അതിൽ ഈ സഭയിലെ അംഗങ്ങൾക്കു യാതൊരാധികാരവുമില്ല.

ആദ്യമായിട്ട് മിസ്റ്റർ എം. എൽ. ജോസഫ് കൊണ്ടുവന്ന വലിയ വാദപ്രതിവാദത്തെപ്പറ്റി എനിക്കുള്ള അഭിപ്രായം പറയാം. പാഠപുസ്തക കമ്മിറ്റിയിലെ ഒരംഗമെന്ന നിലയിൽ ഉണ്ടായ സംഗതികളെ വിശദീകരിക്കുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്. ഫൈസ്റ്റ് ക്ലാസ്സുകളിലേക്കു രണ്ടു ഗ്രാമറാണ് തിരഞ്ഞെടുത്തിട്ടുള്ളത്. അതിൽ ഒന്നു 'സാഹിത്യ ബോധിനി'യും മറെറൊന്നു മിസ്റ്റർ ശങ്കരക്കുറുപ്പു മിസ്റ്റർ എ. ഡി. ഹരിശർമ്മയുടേതു എഴുതിയ ഭാഷാപ്രവേശിക ഗ്രാമറാണ്. ഇതാണ് എന്റെ ഓർമ്മ. എനിക്കു മിസ്റ്റർ ജോസഫിനേപ്പോലെ ഗ്രാമർസംബന്ധമായ പരിചയമില്ലെങ്കിലും സാഹിത്യബോധിനിയിൽ അധികം തെറ്റുണ്ടെന്നു ഞാൻ തുറന്നു പ്രസ്താവിക്കുകയുണ്ടായി. എന്നാൽ സാങ്കേതികമായ വിഷയങ്ങളെക്കുറിച്ച് വളരെ അധികം പുസ്തകങ്ങൾ കമ്മിറ്റിക്കു കിട്ടിയിട്ടില്ലാത്തതിനാൽ, അതിൽ വല്ല പിഴകളും തിരുത്തേണ്ടതായുണ്ടെന്നും അതു കമ്മിറ്റി മുണ്ടികാണിച്ചപ്രകാരം തിരുത്തി പരിശോധിക്കണമെന്നും ഉള്ള വ്യവസ്ഥയോടുകൂടിയാണ് ആ പുസ്തകം അനുവദിച്ചിട്ടുള്ളതെന്നാണ് എന്റെ ഓർമ്മ. അതുകൊണ്ടു പുസ്തകം അപ്രൂവ് ചെയ്തു കമ്മിറ്റി, ഈ കൺസിലിൽ നിന്നുയർത്തിട്ടുള്ള ഒരു പ്രതിനിധി, പ്രതിനിധീകരിക്കുന്ന ഒരു കമ്മിറ്റി ഇതിനെ സംബന്ധിച്ചു ന്യായമായിട്ടു പ്രവർത്തിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നാണ് എനിക്കു തോന്നുന്നത്.

മിസ്റ്റർ സി. വി. ഇയ്യ: ഒരിക്കലും ന്യായമായിട്ടില്ല.

മിസ്റ്റർ പുതുർ അച്ചുതമേനോൻ: ഇനി തെറ്റൊഴുകിയ പുസ്തകം തിരുത്തേണ്ടതിനുള്ളതിന്നു സമാധാനം പറയാം. വേണ്ടിവന്നാൽ തെറ്റായിത്തീർന്നതിനെത്തുടർച്ചയായുള്ള വ്യവസ്ഥയോടുകൂടി തിരുത്തേണ്ടതു പുസ്തകം മുക്തിലിരിക്കുന്ന കമ്മിറ്റി തെറ്റുകൾ ഡിക്ടേറ്റ് തിരുത്തേണ്ടതു തെറ്റാണെന്നു ഞാനും സമ്മതിക്കുന്നു. അന്നത്തെ വിദ്യാഭ്യാസ മേലദ്ധ്യക്ഷനർപ്പെട്ട ടെക്സ്റ്റ്ബുക്കു കമ്മിറ്റിയിൽനിന്നും തെറ്റായിത്തീർന്നതിനെത്തുടർച്ചയായുള്ള (subject to correction) വേണ്ടി ഈ പുസ്തകം അയച്ചു കൊടുത്തു. അങ്ങനെ അയച്ചുകൊടുത്ത പുസ്തകം തെറ്റായിത്തീർന്നതിനേക്കുറിച്ചു ടെക്സ്റ്റ്ബുക്കു കമ്മിറ്റിയിൽ അപ്രവേശിപ്പിച്ചു മടക്കിയയക്കുമെന്നു വിശ്വസിച്ചിരുന്നു. എന്നാൽ രണ്ടാമതു അപ്രവേശിപ്പിച്ച വരാതെതന്നെ Board of Studies-ൽ നിന്നും പബ്ലിഷ് ചെയ്യുവാൻ ആർദ്ധമായി. അതിൽ എന്നെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഞാൻ ഉൾപ്പെട്ടിട്ടില്ല. എന്റെ നിയമത്തിലുള്ളതായ അറിവ് അനുസരിച്ചു എനിക്കു അതു പിന്നീട് അവതരിപ്പിക്കാതെ തിരുത്തേണ്ടതു തെറ്റായിട്ടുണ്ടെന്നും അങ്ങനെ തിരുത്തേണ്ടതെന്നു വിശ്വസിക്കുവാൻ ഞങ്ങൾക്ക് ന്യായമില്ലായിരുന്നു എന്നുമാണ് ഈ സഭയെ ധരിപ്പിക്കുവാനുള്ളത്. അങ്ങനെയാണ് ഈ കൌൺസിലിൽനിന്നും തിരുത്തേണ്ടതായുള്ള ഒരേ പ്രതിനിധിയുടെ നിലയിൽ, ഈ പുസ്തകത്തിന്റെ കാര്യത്തിൽ, ഞാൻ ചെരുമാറിയിട്ടുള്ളത്.

പുസ്തകം എപ്പോഴും മാറുന്ന കാര്യത്തെപ്പറ്റിയാണ് വേറെ ഒരഭിപ്രായം ഇവിടെ പ്രകടിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നത്. ഈ കൌൺസിലിൽനിന്നുയർത്തിയുള്ള മിസ്റ്റർ ഇബ്രാഹിമ്, ഞാനും പുസ്തകം ഇങ്ങനെ മാറുവാൻ പാടില്ലെന്നു ഗവണ്മെന്റിനെ ധരിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിലും ഞങ്ങളുടെ ശക്തി അവിടെ ഫലിക്കാത്ത ഒരു ദൃഷ്ടമാണ് ഇങ്ങനെ മാറിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നതിനിടയായിരിക്കുന്നതെന്നു ഞാൻ സമ്മതിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

മൂന്നാമത് പുസ്തകത്തിന്റെ വിലയെപ്പറ്റിയാണ് പറഞ്ഞുകേട്ടത്. ഇന്നു ടെക്സ്റ്റ്ബുക്കു കമ്മിറ്റിയിൽ നടക്കുന്ന നിലയാലാചിക്കുമ്പോൾ എനിക്കു തോന്നുന്നത് ആത്മാഭിമാനത്തിന്റെ കണികയോടുകൂടിയ ഒരു മെമ്പർ ടെക്സ്റ്റ്ബുക്കു കമ്മിറ്റിയിൽ പോവുകയില്ലെന്നാണ്. ടെക്സ്റ്റ്ബുക്കു കമ്മിറ്റിയിൽ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്ന ഒരു മെമ്പറുടെ അഭിപ്രായം നോക്കണോ പബ്ലിഷേഴ്സിന്റെ അഭിപ്രായം നോക്കണോയെന്നുള്ളതിനെക്കുറിച്ചാലാചിക്കുമ്പോൾ ആ സംഗതിയിൽ ഞങ്ങളുടെ ശരിയായ അഭിപ്രായം ഫലിപ്പിക്കുവാൻ സാധിച്ചിട്ടില്ല എന്നു വ്യക്തമാണ്. പുസ്തകങ്ങളുടെ വില കുറയ്ക്കുവാൻ വേണ്ടിയുള്ള ഒരു പ്രമേയം കമ്മിറ്റിയിൽ രണ്ടോ മൂന്നോ പ്രാവശ്യം പാസ്സാക്കിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ അതിനുള്ള അധികാരമെല്ലാം ഗവണ്മെന്റിന്റെ കയ്യിലായിരിക്കുന്നത്. വില കുറയ്ക്കുവാനുള്ള അധികാരം ടെക്സ്റ്റ്ബുക്കു കമ്മിറ്റിക്കു കൊടുത്തിട്ടുണ്ടെങ്കിലും കാച്ചില്ലെങ്കിൽ നടപടിയിലധികാരം കമ്മിറ്റിക്കില്ല. ആ അധികാരവും കൂടി കമ്മിറ്റിയിൽനിന്നു ചെലുത്തി വേണ്ടതു ചെയ്യാൻ നിവൃത്തിയില്ലാത്ത നിലയിൽ വെച്ചിരിക്കുന്ന ഗവണ്മെന്റിന്റെ നയത്തെ ഞാൻ പ്രതിഷേധിക്കുന്നു. ഇനി എനിക്കു പറയുവാനുള്ളതു മുമ്പു പറഞ്ഞതായ പുസ്തകങ്ങളുടെ തരം മാറുന്നതിനെക്കുറിച്ചാണ്. ഈ പുസ്തകത്തിന്നു മാത്രമല്ല ഇതുപോലെ പല പുസ്തകങ്ങളുടേയും കാര്യത്തിൽ കമ്മിറ്റിയിൽനിന്നും അപ്രവേശിച്ചെന്നത് ഒന്ന്, അച്ചടിച്ചു കട്ടികൾക്കു വില്പനയ്ക്കു വെറുപ്പായാണ് എന്ന നിലയാണ് കണ്ടുവരുന്നത്. അതുകൊണ്ട് ഈ കാര്യം

ത്തിൽ ഗവണ്മെന്റിന്റെ സത്യാവസ്ഥ പരിശോധിക്കുമെന്നു ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നു.

ഇനി ഒരു കാര്യം തുറന്നുപറയാതെ നിവൃത്തിയില്ല. പാഠപുസ്തകകമ്മിറ്റിയെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഒരു പ്രത്യേകകമ്പനിയേയോ, വ്യക്തിയേയോ സഹായിക്കുവാൻ ആ കമ്മിറ്റിക്കാർ ഇതുവരെ ശ്രമിച്ചിട്ടില്ല. ഞങ്ങളുടെ അഭിപ്രായങ്ങൾ തുറന്നുപറയുവാനുള്ള അധികാരവും, അവകാശവും ഞങ്ങളിൽ ഓരോ വ്യക്തിക്കും വിട്ടുതന്നിട്ടുണ്ടെന്നു ഞങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുന്നു. ടെക്സ്റ്റുവുൾക്കമ്മിറ്റിയിൽ ഞങ്ങളുടെ പല അഭിപ്രായങ്ങളും തുറന്നു പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ട്. അല്ലാതെ ഞങ്ങൾ മറ്റാരേയും സഹായിക്കുവാനുള്ള ഉദ്ദേശത്തോടുകൂടി യാതൊന്നും പ്രവർത്തിച്ചിട്ടില്ല. അപ്രവിഷൻ കഴിഞ്ഞതിന്നു ശേഷം തെറ്റു തിരുത്തി വീണ്ടും അപ്രവർത്തിച്ചിട്ടില്ലെന്നു വരുമെന്നുള്ള വിശ്വാസം ഞങ്ങൾക്കുണ്ടായിരുന്നു. ഇത്രമാത്രമാണ് ഈ വിഷയത്തിൽ എന്റെയും എന്റെ സ്റ്റേഫിന്റെ മിസ്റ്റർ ഇബ്രാഹിംമിന്റെയും കമ്മിറ്റിയിലെ ഉത്തരവാദിത്വമെന്നുള്ളതു് ഈ സഭയിലെ പരസ്പരമനുഷ്ഠിക്കുകയുണ്ടാകാൻ വിരമിക്കുന്നു.

**Mr. C. V. Iyyu (Kunnamkulam):** Sir, before I begin to speak I want to get some information. My information is—this information was given to me by a teacher who has written a Geography Book and who belongs to my place, a teacher of the High School in my place—that generally the authors and Government are having contracts and the publisher is only a third body. Is it a fact?

**Rao Sahib I. N. Menon (Director of Public Instruction):** There are certain books, the names of whose publishers are not known to us. They simply give the name of the author who undertakes the publication, because under the rules the name of the author or the publisher or both has to be given. In some cases we get only the name of the author, and in such cases when a book is prescribed, the agreement is executed by the author to the Government.

**മിസ്റ്റർ സി. വി. ഇയ്യു :** സർ, പാഠപുസ്തകങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം നിയമസഭാമെമ്പർമാർക്കുള്ളതായ പ്രധാനമുതല കൂടക്കൂടെ മേൽനോട്ടം എന്ന് ഞാൻ ആലോചിക്കുകയാണ്. ടെക്സ്റ്റുവുൾക്കമ്മിറ്റിക്കു കൊടുത്തിട്ടുള്ള മാതൃകയിലുള്ള പുസ്തകം കമ്മിറ്റിക്കാർ നിശ്ചയിച്ച വിലക്ക് വാസ്തവത്തിൽ സ്റ്റാൻഡർട്ടുകൾക്കു കിട്ടുന്നുണ്ടോ എന്നും, അതു ശരിയായി നിർവ്വഹിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ തീർച്ചയായും ഗവണ്മെന്റിനെ നിർബന്ധിക്കുവാനുള്ള ചുമതല ഈ നിയമസഭയ്ക്കുണ്ട്. ഇത്രയും കാര്യം മാത്രം പാഠപുസ്തകങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഇവ സഭയ്ക്കുണ്ടെന്നാണ് എന്റെ വിശ്വാസം.

ഞാൻ ഒരു അറിവുകാരനല്ല (ചിരി). മേൽപറഞ്ഞ മൂന്നു പ്രധാന ചുമതലകളിൽ കൂടുതലായിട്ടു ഈ സഭയ്ക്കു് ഈ വിഷയത്തിൽ പ്രവേശിക്കേണ്ട അവസ്ഥയില്ല. എന്റെ സ്വന്തത്തിലായിട്ടു കട്ടികൾക്കു പാഠപുസ്തകങ്ങൾ വാങ്ങുവാൻ എത്ര പണം ചിലവുണ്ടെന്നറിയുവാനുള്ള ഭാഗ്യം ഉണ്ടായിട്ടില്ല. ചെറിയ കട്ടികളെ പഠിപ്പിക്കുന്ന പാഠപുസ്തകങ്ങളിൽ ഇവയ്ക്കു് “ആന കണ്ടുപോകുവാൻ മാത്രമുള്ള വലിയ ഓട്ടുകൾ!” (അക്ഷരങ്ങളുടെ മാർഗ്ഗം) കണ്ടു

മനസ്സിലാക്കിയപ്പോൾ അങ്ങിനെ ഒരു ഭാഗ്യം ഉണ്ടാകാതിരുന്നത് നന്നായി എന്നു തോന്നുന്നു (ചിരി).

എന്നാൽ ഇനി തുറന്നു പറയുകയാണെങ്കിൽ ഈ ൧൨൦൦ അക്ഷരങ്ങളുള്ള ഭാഷ്യതന്നെ കഴിയുന്നതും കേരളത്തിൽനിന്നും നിഷ്കാസനം ചെയ്യാൻ പാടുള്ളതെന്നുള്ള അഭിപ്രായക്കാരനാണ് ഞാൻ. തല്ലാലം അത്ര പെട്ടെന്നു കേരളത്തിൽനിന്നും ഈ ഭാഷയെ കളയുവാൻ സാധിക്കുകയല്ല എന്നെന്നിരിക്കുകയും ഗ്രാമീണരുടെ സ്കൂളുകളിൽ മലയാളഭാഷ പഠിപ്പിക്കുക മാത്രമല്ലാതെ വ്യാകരണവും മറ്റും കൊണ്ടുവന്നു ചാടിക്കുകയും ചെയ്താൽ, അനാവശ്യമായ കഴപ്പുത്തിന്നിടവതും. എന്റെ അഭിപ്രായത്തിൽ ഹിന്ദിതന്നെ പൊതുഭാഷയായി എടുക്കുവാണു നല്ലത്. ഹിന്ദി പഠിപ്പിക്കുകയാണെങ്കിൽ ഇരുമാതിരിയുള്ള പാഠ്യപുസ്തകങ്ങളുടെ കഴപ്പവും അതു നിമിത്തം രാഷ്ട്രീയകഴപ്പുവുമെല്ലാം അവസാനിക്കും. എന്നാൽ അതിനു് ഇപ്പോൾ ഇവിടെ ആരും സമ്മതിക്കയില്ല. ഭാഷാസാഹിത്യപ്രണയികളും പത്രപ്രവർത്തകന്മാരും നിശിതമായി അധിഷ്ഠിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യും. വാസ്തവം പറയുകയാണെങ്കിൽ വരുമുണ്ടാക്കിയതിൽ സാഹിത്യമൊക്കെ ഇനിയും ഉണ്ടായിട്ടുവേണം.

ബഹുമാനപ്പെട്ട ലത്തീൻ കൃഷ്ണൻ മെമ്പർ വ്യാകരണത്തിന്റെ കാര്യത്തെക്കുറിച്ചു വളരെ ശക്തിയായി പറഞ്ഞു. ഈ നിയമസഭക്കു സാഹിത്യകാരന്മാരെ തിരഞ്ഞെടുക്കുന്നതിനുള്ള പ്രാപ്തിക്കു വകയാണോ, അല്ലെങ്കിൽ തന്നെ താൻ സാഹിത്യകാരനെന്നു അന്നു വിചരമില്ലാത്തതുകൊണ്ടോ എന്ന് നിശ്ചയമില്ല, അല്ലെങ്കിൽ Text Book Committee യിൽ ഒരു മെമ്പറായി തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടതിനു കാരണം. ഏതായാലും Board of Studies ലേക്കു വല്ല ചരെയും നോമിനേറു ചെയ്യുന്നുണ്ടെങ്കിൽ ദിവ്യൻജിയർ കർകർ അല്ലെങ്കിൽ തന്നെ നിയമിച്ചുകൊള്ളുമെന്നു വിശ്വസിക്കുന്നു (ചിരി).

സാഹിത്യകാരന്മാരായുള്ള ഓരോ തരക്കാരും ഓരോ അഭിപ്രായക്കാരാണ്. രാജരാജവർമ്മ കോയിത്തമ്പുരാനെക്കുറിച്ചു കേട്ടിട്ടുള്ള വർ ധാരാളമുണ്ട്. അല്ലെങ്കിൽ വ്യാകരണമാണ് ഞാൻ പറിച്ചിട്ടുള്ളത്. ഈ വ്യാകരണം എഴുതിയ ആൾതന്നെ ഭാഷാഭൂഷണം, അത്ഥാലങ്കാരനിരൂപണം, ശബ്ദാലങ്കാരം എന്നെല്ലാം ചില പുസ്തകങ്ങൾ എഴുതിട്ടുണ്ട്. ഈ പുസ്തകം.....

മിസ്റ്റർ കെ. ആർ. വിശ്വംഭരൻ: ഇത് എവിടെനിന്നു കിട്ടി?

മിസ്റ്റർ സി. വി. ഇയ്യ: മിസ്റ്റർ എം. എൽ. ജോസഫിനു കിട്ടിയമാതിരി എന്നിങ്ങനെ കിട്ടി (ചിരി). ഈ പുസ്തകം മേല്പറഞ്ഞ പുസ്തകങ്ങളെ വെണ്ണിച്ചിട്ട് മിസ്റ്റർ കുട്ടികൃഷ്ണമാരാർ എന്ന ഒരു ആൾ എഴുതിയതാണ്. ഇല്ലെങ്കിൽ ഞാൻ നേരിട്ടറിയും. ഈ ഗ്രന്ഥത്തിന്നു മഹാകവി ഉള്ളൂർ പരമേശ്വരയ്യർ കർകർ ൧൪ പേജിൽ വളരെ ചെറിയക്ഷരത്തിൽ ഒരു മുഖവുരയും എഴുതിട്ടുണ്ട്. കുട്ടികൃഷ്ണമാരാർ മഹാകവി വള്ളത്തോളിന്റെ കൃതികളുടെ ടിപ്പണിക്കാരൻ എന്ന നിലയിൽ സുപ്രസിദ്ധനായിത്തീർന്നിട്ടുള്ള ആളാണ്.

വാസ്തവത്തിൽ കുട്ടികളെ എളുപ്പത്തിൽ മനസ്സിലാക്കാവുന്ന വിധത്തിൽ പഠിപ്പിക്കേണ്ട ആവശ്യമേ നമ്മുടെ കുട്ടികളെ സംബന്ധിച്ചിട്ടുള്ളതുള്ളൂ. മലയാളസാഹിത്യം കഴപ്പമുള്ളതുകൊണ്ട് 'താലച്ചമെന്നും', 'ഭാഷ്യമെന്നും', 'പേരെച്ചമെന്നും', 'വിനയച്ചമെന്നും' ഒക്കെ പറഞ്ഞാൽ അതു മനസ്സിലാക്കാനുള്ള വിവരം നമ്മുടെ കുട്ടികൾക്കില്ല. ഇവിടെ ചില വ്യാകരണങ്ങളുടെ കാര്യത്തിൽ നിയമസഭാ മെമ്പർമാർ കക്ഷിപിടിക്കുന്ന കൂട്ടത്തിൽ ഞാനായതേയും

കക്ഷിപിടിക്കുന്നില്ല. ഈ പുസ്തകപ്രചരണത്തിനുവേണ്ടി ശ്രമിക്കുന്ന വല്ല കമ്പനികളോ ഗ്രന്ഥകർത്താക്കളോ ആയുള്ളവരുടെ കൂട്ടത്തിൽ ചിലർ സ്റ്റേഡി തന്മാരായിരിക്കാം. അങ്ങനെയുള്ളവരെ സഹായിക്കുവാൻ വേണ്ടി ഒരു നിയമസഭാ മെമ്പർ കടന്നുകൂട്ടുന്നതു വാസ്തവത്തിൽ സങ്കടകരമാണ്.

പാഠപുസ്തക കമ്മിറ്റിയിൽ അംഗങ്ങളായി നമ്മുടെ രണ്ടു മെമ്പർമാരുണ്ട്. പാഠപുസ്തകങ്ങൾ തിരഞ്ഞെടുക്കുന്ന വിഷയത്തിൽ ബഹുമാനപ്പെട്ട കാട്ടർ മെമ്പർ അദ്ദേഹത്തിന്റെ നില വിശദമായി പറഞ്ഞു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ സംസാരം ഒരു സത്യകമ്പസാരമാണെന്ന് എനിക്കു തോന്നി. 'Subject to correction' എന്നെഴുതിയാണു് പുസ്തകം പ്രിസ്ക്രിപ്റ്റ് ചെയ്തതെന്നു പറഞ്ഞു.

മിസ്റ്റർ പുതുർ അച്യുതമേനോൻ: രണ്ടാമതും വരുമെന്നാണു വിചാരിച്ചതു്.

മിസ്റ്റർ സി. വി. ഇയ്യ: അതിന്റെ നിയമം എങ്ങിനെയാണെന്നു ശരിയ്ക്കു പഠിച്ചിട്ടുവേണ്ടിയിരുന്നു.

**\*Rao Sahib I. N. Menon (Director of Public Instruction):** What really happened was this. I have explained it this morning. There was scarcity of books on that subject, and we had only 3 books. We found one book was not good and was not acceptable in any shape or form. The other one written by the two reputed scholars was found well over the head of the average student who wanted a text-book. However excellent it was, we could not consider it as a text-book to be prescribed for students. The other alternative was to confine it to the library for reference. Because it was of a very high standard for being prescribed as a text-book, we thought it not suitable for an average student. The only one left was the one referred to by hon'ble member Mr. Joseph. It was agreed almost unanimously that that book, as far as the subject matter and the treatment were concerned, was quite suitable, but there were errors. The finding of the committee was that the book may be approved, but the Secretary should communicate to the author or to the publisher that the corrections should be made before it will be considered by the Board of Studies. This was what happened. There are certain books which are approved subject to correction. This book was not approved in that way, due to scarcity of the books that were presented on that occasion, and the direction was that the person responsible should be directed to make these corrections.

മിസ്റ്റർ സി. വി. ഇയ്യ: എനിക്കു കാര്യമായിട്ടു പറയുവാൻള്ളതു ഇതാണ്. 'Subject to correction' എന്നു പറഞ്ഞുപോയാൽ കുറുകുറുചെയ്തു ശരിയാണെന്നു ബോദ്ധ്യംവന്നാൽ സ്വീകാര്യമാണെന്നതും. ഞങ്ങളോടു ഉത്തരവാദിത്വമുള്ളവരാണ് മിസ്റ്റർ ഇബ്രാഹിമും അച്യുതമേനോനും. ഈ സംഗതി

\* Speech not corrected by the hon'ble member.

യിൽ ഗവണ്മെന്റിനോടുള്ള എതുപിന്നോക്കാർ അധികം ഇവിടെനിന്നും തിരഞ്ഞെടുത്തവരോടുള്ള അവിശ്വാസമാണ് ഈ ഉപക്ഷേപത്തിന്റെ പ്രമാണ തത്വമായി സ്വീകരിക്കുക. ടെക്സ്റ്റ്‌ബുക്കുകൾ **correction** കഴിച്ച പ്രിന്റ് ക്രൈബുചെയ്യുവാൻ സാധിക്കയില്ലെന്നു കണ്ടാൽ മിസ്റ്റർ അച്ചുതമേനോൻ മെമ്പർസ്ഥാനം രാജിവെക്കേണ്ടതായിരുന്നു. അപ്പോൾ വേണമെങ്കിൽ മിസ്റ്റർ ജോസഫിനെ ഞങ്ങൾ അയക്കുമോ എന്നു ആലോചിക്കുമായിരുന്നു (ചിരി).

**Correct** ചെയ്യാൻ എല്ലിച്ചിട്ടുള്ള ബോർഡ് ഓഫ് സ്റ്റഡീസ് ഇക്കാര്യത്തിൽ അപ്രമാണിതമുള്ളതെന്നു വിശ്വസിക്കുകയല്ലേ നല്ലത്? ഭൂരിപക്ഷത്തിന്റെ ബലംകൊണ്ടു തെറ്റുള്ളതു അംഗീകരിക്കുന്നപക്ഷം നമ്മുടെ പ്രതിനിധികളെങ്കിലും ഭയനന്മാരായിത്തീർന്നാൽ മതിയാകുന്നതല്ല. നമ്മുടെ പ്രതിനിധികൾ ഡിസൻറിംഗ് മിനിട്ടുകൂടി കൊടുക്കണം. ഇക്കാര്യത്തിൽ അതും ചെയ്തിട്ടില്ല.

മിസ്റ്റർ പി. ഗോവിന്ദമേനോൻ പറഞ്ഞതുമാതിരി 'തിരുമലദേവനും മരതകപ്പച്ചയും' അല്ലെങ്കിൽ 'പച്ചയും മരതകവുമെന്ന്' മറിച്ചും തിരിച്ചും എഴുതി കുട്ടികളോട് രണ്ടാം വീതം വാങ്ങിക്കൊണ്ടാണു് വളരെ ബുദ്ധിമുട്ടുള്ളതു്. എന്റെ അഭിപ്രായത്തിൽ പ്രൈമറി ക്ലാസുകളിലേയ്ക്കുള്ള എല്ലാവിഷയങ്ങളും കൂട്ടിച്ചേർത്ത് ഒരൊറ്റ പുസ്തകമാക്കി എഴുതി ഒരു വാളുമായി നല്ല കടലാസ്സിൽ അച്ചടിച്ച് കുറഞ്ഞതു പത്തു കൊല്ലത്തേയ്ക്കു മാറ്റുവാനിടയാകാത്തവിധത്തിൽ മിതമായ ചില നിശ്ചയിക്കയാണു് വേണ്ടതു്. ചെറിയ കുട്ടികൾക്കു് ഒരൊറ്റ പുസ്തകത്തിൽ കൂടുതൽ പാടില്ല എന്നുള്ള ഒരു നിഷ്ഠതയെ വെക്കണം. കൊച്ചിരാജ്യത്തെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം അബിസിനിയായുദ്ധംപോലെയോ, ജർമ്മൻ യുദ്ധംപോലെയോ ഉള്ള യാതൊരു വിപ്ലവവും പത്തു കൊല്ലത്തിനുള്ളിൽ വരാനുള്ള ഭാവമൊന്നുംകാണുവാനില്ല (ചിരി). ഈ ഉപക്ഷേപംമൂലം എനിക്ക് ഈ സഭയെ ധരിപ്പിക്കുവാനുള്ളതു് ഞാൻ പറഞ്ഞുകഴിഞ്ഞു. ബഹുമാനപ്പെട്ട തോട്ടക്കാരുടെ പ്രതിനിധിയും, ബഹുമാനപ്പെട്ട ചെറുതുരുത്തിമെമ്പരും, മുളങ്കുന്നത്തുകാവു മെമ്പരും ഞാനും അവതരിപ്പിച്ചിട്ടുള്ള ഉപക്ഷേപങ്ങളെല്ലാം എന്താണു് ഒരേതരത്തിലുള്ളതാകുകൊണ്ടു് മിസ്റ്റർ ജോസഫിന്റെ ഉപക്ഷേപം ഞങ്ങളുടേതിൽനിന്നും വേർതിരിച്ചു വോട്ടിനിടണം. അതായിരിക്കും ടെക്സ്റ്റ്‌ബുക്കു കമ്പിററിയോടുള്ള നമ്മുടെ തൗരവമായ ഉപദേശം. ഇത്രയും പറഞ്ഞുകൊണ്ടു് ഞാൻ എന്റെ ഉപക്ഷേപവും ഇവിടെ അവതരിപ്പിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

**Mr. A. L. Antony (Irinjalakkuda):** In this connection, I have to bring to the notice of the Government one fact over and above what has been stated, namely, the exorbitant price of the text-books which the children are forced to purchase for their own classes. In my experience I have got one instance more to inform this House. One of my children who is studying in the Fourth Form told me that she has to purchase two books for Geography, not only for the Fourth but also for the Fifth Form. It was a wonder to me why a student of one class was asked to purchase two books not only for the current year, i. e., the Fourth Form but also for the next year, namely the Fifth Form. It was a wonder to hear of the manipulation of trade. I soon sent a man to the publishers to purchase a book for the Fourth Form. There also they would give

only two text-books. I thought it will be a joint book useful to both the classes. She said "No, two separate books, one for the Fourth Form and the other for the Fifth Form". This is perhaps a precaution for the next year. It was a wonder to me that for one class they are compelled to purchase the books for the other class. That is a very difficult matter which has to be brought to the notice of this House and I may say it with greater vehemence and force than the Hon'ble Member for Cheruthuruthi that this method of making people purchase two books in one year should be stopped. That is really a matter which ought to be eradicated all on a sudden and I request the Director of Public Instruction to make an enquiry about this matter. Let the publishers be A, B, or C. I am not concerned. What I wanted to bring to the notice of this House is that those authors and publishers should be asked to get back those books and to refund the money on the strength of that order, so that that book may not be used next year. Such a drastic measure, if not taken, I say it is really not a proper method of handling text-books by the Department. With this observation only to be added to the observations made by the hon'ble members, I resume my seat.

\*മിസ്റ്റർ സി. ആർ. ഇയ്യപ്പി: സർ, ഈ വിഷയത്തെ സംബന്ധിച്ച് ഞാനും ഒരു ഉപക്ഷേപം ഈ സഭ മുമ്പാകെ ഹാജരാക്കിയിട്ടുണ്ട്. ഈ ഉപക്ഷേപത്തെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഒരു നിലയിൽ നോക്കുന്നതായാൽ ഇത് ഈ സഭയിൽ അവതരിപ്പിക്കപ്പെടുവാൻ പോകുന്നതായ 'Agricultural Relief Bill' നേക്കാൾ കൂടുതൽ ഉപയോഗപ്രദമായിട്ടുള്ള ഒന്നാണെന്നാണ് എനിക്കു പറയാനുള്ളത്. കാരണം ഒരൊന്നുമല്ല. ആ ബിൽ കൊച്ചി രാജ്യത്തെ കർഷകന്മാരെ മാത്രം സംബന്ധിക്കുന്ന ഒന്നാണ്. എന്നാൽ നേരെമറിച്ച് ഈ ഉപക്ഷേപം അനുസരിച്ച്, ഈ നാട്ടിലെ വിദ്യാർത്ഥികളുടെ പാഠപുസ്തകങ്ങൾ നിറഞ്ഞമായി മാറിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന സംപ്രദായം മാറ്റി എത്രയും കൊല്ലത്തേയ്ക്ക് സ്ഥിരമായി സ്വീകരിക്കേണ്ടതാണെന്നുള്ള നയം ഗവണ്മെന്റ് അംഗീകരിക്കുന്നപക്ഷം അതിന്റെ ഗുണം കൊച്ചി രാജ്യ നിവാസികൾ എല്ലാവരും അനുഭവിക്കുമെന്നുള്ളതിന് യാതൊരു സംശയവുമില്ല. അതുകൊണ്ടാണ് ഇതിന്റെ വ്യാപ്തിയും ഗുണവും അഗ്രിക്കൾച്ചറൽ ബില്ലിനേക്കാൾ കൂടുതലുണ്ടെന്നു ഞാൻ പറഞ്ഞത്. ഈ സംഗതി എല്ലാവർക്കും പ്രത്യക്ഷമായി ബോദ്ധ്യപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതുമാണ്.

കൊച്ചിയിലെ ജനതയ്ക്ക് മറ്റൊരാജ്യങ്ങളേക്കാൾ വിദ്യാഭ്യാസം ലഭിക്കണമെന്നുള്ള ആഗ്രഹം കൂടുതലുള്ളതായി കാണുന്നുണ്ട്. ആ കാരണംകൊണ്ടാണ് അധ്യക്ഷതയുടെയിടയിലും കൂടുതൽ അക്ഷരജ്ഞാനം കിട്ടണമെന്ന് അവർ ആഗ്രഹിക്കുന്നത്. കിഴക്കൻ രാജ്യങ്ങളിലുള്ളവർക്കുപോലും നമ്മുടെ രാജ്യത്തുള്ളവരിൽ കാണുന്നതുപോലെ അക്ഷരജ്ഞാന സമ്പാദനത്തിനുള്ള ആഗ്രഹം കാണുന്നില്ല. അവർക്ക് എന്തെങ്കിലും ഉപജീവനമാർഗ്ഗമുണ്ടാക്കണമെന്നല്ലാതെ അക്ഷരജ്ഞാനം സമ്പാദിക്കുവാനായി അധികം ആഗ്രഹിക്കാറില്ല. അതുകൊണ്ട് കൊച്ചിയിലുള്ള ജനങ്ങൾക്കുള്ളതുപോലെ വിദ്യാഭ്യാസത്തിലുള്ള ആഗ്രഹം മറ്റൊരു രാജ്യക്കാർക്കുമില്ലെന്നു സഭയെയും പറയാവുന്നതാണ്. നമ്മുടെ

\*Speech not corrected by the hon'ble member.

രാജ്യത്തിൽ നൂറുകൾ വരും-നാട്ടുവരങ്ങളിൽ താമസിക്കുന്നവരാണ്. നന്നെ ഉൾപ്രദേശങ്ങളിൽ താമസിക്കുന്നവരായ കഗ്രാമവാസികൾക്ക് ഒരു നേരത്തെ ഭക്ഷണത്തിനുള്ള വഴിപോലും കിട്ടുവാൻ വളരെ വിഷമമായിട്ടാണിരിക്കുന്നത്. അങ്ങനെയുള്ള വടക്കു ഭാഗത്തെ ഗ്രാമവാസികൾക്കൊക്കെയും അനവധി മക്കളും ജനിക്കുന്നുണ്ട്. ആ മക്കളെ പഠിപ്പിക്കേണ്ടി വരുമ്പോഴാണ് അധികം ബുദ്ധിമുട്ടുകൾ അവർക്കു നേരിടുന്നത്. കൃഷ്ണാനികളുടെ നിയമപ്രകാരം മക്കൾ അധികമാകുന്നതു വളരെ ഗുണമാണെന്ന് പറയുന്നുണ്ടെങ്കിലും അതുസംബന്ധിച്ച് ഇപ്പോൾ വിഭിന്നാഭിപ്രായം ധാരാളമായി ഉണ്ടായിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നുണ്ട്.

മിസ്റ്റർ ബി. എം. പീറ്റർ: കൃഷ്ണാനികളുടെയിടയിൽ ഇല്ല.

മിസ്റ്റർ സി. ആർ. ഇയ്യപ്പി: കത്തോലിക്കരുടെ കാര്യമല്ല പറഞ്ഞത്. തന്റെ കുട്ടികളെ വിദ്യാഭ്യാസം ചെയ്യിക്കണമെന്നുള്ള ആഗ്രഹം എല്ലാവർക്കും പൊതുവെ ഉണ്ട്. ആ സ്ഥിതിയ്ക്ക് അവരുടെയിടയിലും കൂടി വിദ്യാഭ്യാസം ഉറപ്പായി പ്രചരിപ്പിക്കുവാനുള്ള നിവൃത്തിമാർഗ്ഗങ്ങൾ കണ്ടുപിടിക്കണം. ഒരു വീട്ടിലെ ബസ്റ്ററിൽ വലിയ ചിലവ് വിദ്യാഭ്യാസ ചിലവാണെന്ന് എല്ലാവർക്കുമറിയാം. എന്നാൽ അത്തരം എണ്ണയും ആയിരവും രണ്ടായിരവും പ്രതിമാസം വരുമാനമുള്ളവർക്ക് അതു വളരെ നിസ്സാരമായിരിക്കും. ഒരു ദിവസം രണ്ടണയോ നാലണയോ മാത്രം കൂലി കിട്ടി ഉപജീവനം കഴിക്കുന്നവർക്ക് അത്തരം ബസ്റ്ററിൽ വിദ്യാഭ്യാസചിലവ് വലിയൊരു ഇനമാണ്. അങ്ങനെയുള്ളവരുടെ കാര്യത്തെപ്പറ്റിയാണ് ഞാൻ പ്രത്യേകിച്ചു പറയുവാൻ വിചാരിക്കുന്നത്. ഇതിനെ സംബന്ധിച്ച് ഇങ്ങിനെ ഒരു സമ്പ്രദായം തവമെൻറ സ്വീകരിച്ചത് ഏതു കാലത്താണെന്ന് എനിക്കറിഞ്ഞുകൂടാ. ഈ നിയമസഭയിൽ ൧൦൪ മുതൽ ഇതിലേയ്ക്കുള്ള വാദങ്ങൾ തുടങ്ങിയിട്ടുണ്ടെന്നു മിസ്റ്റർ ഇക്കണ്ടവായ്ക്കുരുടെ പ്രസംഗത്തിൽ നിന്നും മനസ്സിലാകുന്നുണ്ട്. പുസ്തകങ്ങളുടെ മാറ്റം തുടങ്ങിയതുമുതൽ ഇതിനെപ്പറ്റി തീർച്ചയായും മുറവിളികൂട്ടി തുടങ്ങിയിട്ടുണ്ട്. ആ മുറവിളിയുടെ തലോടലമനത്തിന്റേപ്പോലും തവമെൻറിൽനിന്ന് ഒരു മറുപടിയും പാഞ്ഞിട്ടില്ല. ൧൦൯-ൽ ടെക്സറ്റു ബുക്കു കമ്മിറ്റിക്കാർ ഇങ്ങിനെ പാഠപുസ്തകങ്ങൾ മാറ്റുന്നതിനെപ്പറ്റിയുള്ള ഒരു ഉപക്ഷേപം ഇവിടെ കൊണ്ടുവന്നപ്പോൾ തവമെൻറ അതിന്റെ പ്രിൻസിപ്പിൾ സമ്മതിച്ചിട്ടുള്ളതായി പ്രഖ്യാപിച്ചിട്ടുണ്ട്. അങ്ങിനെ തവമെൻറ സമ്മതിച്ചതുകൊണ്ടുള്ള ഗുണം ജനങ്ങൾക്കെന്താണു ലഭിച്ചിട്ടുള്ളതെന്നു ഞാൻ ചോദിക്കുന്നു. പുസ്തകങ്ങൾ മാറ്റേണ്ടതില്ലെന്നു നിശ്ചയിക്കുകയോണെങ്കിൽ നമ്മുടെ ടെക്സറ്റു ബുക്കു കമ്മിറ്റിയുടേയും, ബോർഡ് ഓഫ് സ്റ്റഡീസിന്റേയും പ്രവൃത്തികളെപ്പറ്റി നമുക്ക് ആക്ഷേപിക്കേണ്ടിവരികയില്ല. ഞാൻ പഠിച്ചിരുന്നകാലത്തു—എന്താണു് ൩൦, ൩൨ കൊല്ലങ്ങൾക്കുമുമ്പ്—ഇങ്ങനെയുള്ള ആക്ഷേപങ്ങളൊന്നും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. ഒരു പക്ഷെ ആ സമയത്തു് സുന്ദരയ്യർ ആൻഡ് ഡബ്ബിൾ, സരസ്വതി പ്രിൻറിംഗ് വർക്കേഴ്സ്, ഡക്കാൻ പബ്ലിഷിംഗ് ബ്യൂറോവോ ഒന്നും ഇടപെടാത്തതുകൊണ്ടായിരിക്കാം. ഇപ്പോൾ ജനങ്ങളുടെയിടയിൽ വിദ്യാഭ്യാസ ഡിപ്പാർട്ട്മെൻറിൽനിന്നും വില വിവരപ്പട്ടികകൾ കൈവരും വെയ്ക്കുന്ന ആൾക്കു് എന്തോ ഒരു ആനുകൂല്യം ചെയ്യുന്നില്ലയോ എന്നൊരു സംശയമുണ്ട്. പുസ്തകങ്ങളുടെ എണ്ണം നോക്കുമ്പോൾ അങ്ങിനെ ഒരു സംശയം ഉന്നയിക്കുകയുണ്ടു്.

മിസ്റ്റർ കെ. എസ്സ്. പണിക്കർ: മലബാർ മെയിലിന് എത്ര പുസ്തകങ്ങൾ കൊടുത്തിട്ടുണ്ട്?

മിസ്റ്റർ സി. ആർ. ഇയ്യപ്പി: അവർ ഇതുവരെ പുസ്തകങ്ങൾ പബ്ലിഷ് ചെയ്തതായി കേട്ടിട്ടില്ല. അവർ ഇങ്ങനെയുള്ള അനൗദ്യോഗിക നടപടികളിൽ എപ്പോഴും ഇങ്ങിനെ താഴ്ന്നുപോകുന്ന ആളുകളാണോ എന്നു സംശയമുണ്ട്.

മിസ്റ്റർ ചി. കെ. കൃഷ്ണൻകുട്ടി: അതെങ്ങിനെ മനസ്സിലായി?

മിസ്റ്റർ സി. ആർ. ഇയ്യപ്പി: അവർ തുടങ്ങാത്തതുകൊണ്ടുതന്നെ. (ചിരി) അവർ എപ്പോഴും അവരുടെ മോറൽസ് നല്ലതാക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കും. പുസ്തകങ്ങൾ ഇങ്ങിനെ മറ്റൊരതയിൽനിന്നാൽ ടെക്സ്റ്റ്‌ബുക്കു കമ്മിറ്റിക്കുവേണ്ടി ടോ, ബോർഡ് ഓഫ് സ്റ്റഡീസിനോടോ നമുക്കു തമ്മിൽ തല്ലിനു പോകേണ്ട കാര്യമില്ല. അവർ ചെയ്യുന്നത് ഒരു പക്ഷെ ശരിയായുമിരിക്കാം; തെറ്റായുമിരിക്കാം.

രണ്ടു ഗ്രാമർ പുസ്തകങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നതിൽ ഒന്നു മാത്രം ടെക്സ്റ്റ്‌ബുക്കു കമ്മിറ്റി അംഗീകരിച്ചു; മറ്റേതു് സബ്ജക്റ്റു കറക്ടനായിട്ട് അംഗീകരിച്ചുവെന്നാണ് കാണുന്നത്. കാരണം, അതിന്റെ പ്രയോജനം അത്ര മനോഹരമല്ല എന്നതാണ്. എന്നാൽ അതിൽ നീതികരിക്കുവാൻ പാടില്ലാത്ത പല നടപടികളും ഉണ്ടെന്നാണ് അവരുടെ പ്രവർത്തനത്തെപ്പറ്റി പറയുവാനുള്ളതു്. ഒരു പുസ്തകത്തിൽ ചില തെറ്റുകളുള്ളതിനെ മാത്രം മാറ്റിയൊരുക്കിയെന്നു പറയുന്നു; എന്നാൽ മറ്റേ പുസ്തകത്തിൽ യാതൊരു തെറ്റും പറഞ്ഞുകൊണ്ടിട്ടില്ല. ആ സ്ഥിതിയ്ക്ക് തെറ്റില്ലാത്ത പുസ്തകം സ്വീകരിയ്ക്കുന്നതിനുള്ള വിഷയം എന്താണെന്നു ഞാനറിയുന്നില്ല. രജിസ്ട്രാറും ഹരിശങ്കരയും വിദ്യാഭ്യാസാഭിമാനം പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. എം. ജോസഫിന്റെ യോഗ്യത അത്രയുണ്ടോ എന്നു നിശ്ചയിച്ചില്ല. അതുകൊണ്ട് തെറ്റായിത്തീർന്നുപോയിട്ടുള്ള പുസ്തകത്തേക്കാൾ മറ്റേ പുസ്തകത്തിനു കൂടുതൽ സ്റ്റാൻഡേർഡ് ഉണ്ടായിരിക്കണം.

I am reading from the proceedings of the Text Book Committee Meeting held in the Office of the Director of Public Instruction on the 20th Kanni.

**Rao Sahib I. N. Menon (Director of Public Instruction):** What all instructions the Text Book Committee gave to the publishers and authors are not given there in detail. Only a gist is given there.

മിസ്റ്റർ സി. ആർ. ഇയ്യപ്പി: “സംഗ്രഹബോധിനി” എന്ന പുസ്തകം അംഗീകരിച്ചപ്പോൾ ബോർഡ് ഓഫ് സ്റ്റഡീസിൽനിന്ന് അതു പറയേണ്ടതല്ലെ? ടെക്സ്റ്റ്‌ബുക്കു കമ്മിറ്റിക്കാർ അംഗീകരിച്ച പുസ്തകങ്ങളിൽ ഒന്നിൽ തെറ്റുണ്ടെന്നോ ഇല്ലെന്നോ യാതൊരാക്ഷേപവും പറഞ്ഞിട്ടില്ല. തെറ്റു തിരുത്തണമെന്ന് അഭിപ്രായപ്പെട്ടിട്ടുള്ള പുസ്തകം അധികം നല്ലതാണെന്നു വിചാരിക്കുവാൻ തരമില്ല എന്നു പറയുകയുണ്ടായി. വാസ്തവം പറയുകയാണെങ്കിൽ അവരും ബോർഡ് ഓഫ് സ്റ്റഡീസും ഇതിൽ വല്ല സ്തംഭിതങ്ങളുമുണ്ടെങ്കിൽ അതു തിരുത്തണമെന്നു വിചാരിച്ചില്ല. അങ്ങിനെ അതു പ്രസ്തിൽ കൊടുത്തു അച്ചടിപ്പിച്ചു വിതരണം ചെയ്തവെന്നു അർത്ഥമുള്ളു. ടെക്സ്റ്റ്‌ബുക്കു കമ്മിറ്റി

ക്കാർ ആകെ രണ്ടു ഗ്രാമർ മാത്രമുണ്ടായിരുന്നതുകൊണ്ട് അതു രണ്ടും അംഗീകരിച്ചു.

**മിസ്റ്റർ പത്മൻ അച്ചുതമേനോൻ:** ആ പുസ്തകം കമ്മിറ്റിയിൽ നിന്നും റെക്കമെൻഡ് ചെയ്തയാണുണ്ടായത്.

**മിസ്റ്റർ സി. ആർ. ഇയ്യപ്പി:** ടെക്സ്റ്റുവുൾ കമ്മിറ്റിക്കാർ പറഞ്ഞിട്ടുള്ള സ്കൂളിതങ്ങൾ മാറ്റിയതിനുശേഷം അച്ചടിപ്പിച്ചു കൊടുക്കുവാൻ ബോർഡ് ഓഫ് സ്റ്റഡീസ് നോക്കാത്തതു തീർച്ചയായും ആശാസ്യമായ ഒരു നിലയല്ല. അതിനു് ഉത്തരവാദികൾ ആരായിരുന്നാലും യഥാർത്ഥത്തിൽ എടുക്കുവാനുള്ള പുസ്തകത്തിൽ യാതൊരു തെറ്റുമില്ലെന്നു ബോർഡ് ഓഫ് സ്റ്റഡീസ് പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടോ എന്നറിഞ്ഞാൽ കൊള്ളാമെന്നാണ് എഡ്യൂക്കേഷൻ മെമ്പറിൽ നിന്നും എനിക്കറിയുവാനുള്ളത്. അതിനെ അവർ ചെയ്തിട്ടില്ലാത്തതു് അതിന്റെ കുറ്റംതന്നെയാണ്.

**മിസ്റ്റർ ടി. കെ. നായർ:** ഡയറക്ടറവർകളുടെ സ്റ്റേറ്റ്മെന്റിൽ "തെറ്റു തിരുത്തായി" പറഞ്ഞുവല്ലോ.

**മിസ്റ്റർ സി. ആർ. ഇയ്യപ്പി:** തെറ്റു തിരുത്തിട്ടുണ്ടെന്നുവരികിൽ മിസ്റ്റർ ജോസഫ് പറയുന്നതു ശരിയല്ല.

**Mr. M. K. Devassy (Adur):** It was admitted by the Director this morning that the errors were not specified.

**മിസ്റ്റർ സി. ആർ. ഇയ്യപ്പി:** പല കാര്യങ്ങൾക്കും അഭിപ്രായവ്യത്യാസങ്ങളുണ്ടാകും. എന്നാൽ ഗ്രാമറിനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം വലിയ പ്രമാണികളുടെയിടയിൽ അഭിപ്രായവ്യത്യാസമുണ്ടെന്നു ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നില്ല. അതുകൊണ്ട് ഈ വിഷയത്തിൽ ചില അഭിപ്രായവ്യത്യാസവുമുണ്ടെങ്കിൽ ഗ്രാമർതന്നെ വേണ്ടെന്നുവെക്കുകയായിരിക്കും ഭേദം. ഗ്രാമർ സംബന്ധമായ റുളുകൾ മാത്രം മനസ്സിലാക്കിയാൽ മതി. കണക്കുപുസ്തകങ്ങളും മറ്റും മാറ്റേണ്ട ആവശ്യം തീർന്നിട്ടില്ല.  $2 + 2 = 4$  അല്ലാതെ ഒരിക്കലും 6 ആയിവരുകയില്ല. ഫൈനൽ ക്ലാസുകളിലെ ഫൈനലറേറർഡ് ഫിലാസഫിയാണ്. അതുകൊണ്ട് അതിലേക്കുള്ള പുസ്തകങ്ങൾ തമ്മിൽ തമ്മിൽ മാറിക്കൊണ്ടിരിക്കാം.

എന്നാൽ നമുക്കു നിർബ്ബന്ധമുള്ളതു് ഒന്നാംക്ലാസ് മുതൽ എഴു ക്ലാസ് വരെ ഉള്ള കണക്കുപുസ്തകങ്ങളും, ഭൂമിശാസ്ത്രമോ, ചരിത്രമോ, മലയാളമോ പോക്കിയോൾ വളരെ നിസ്സാരമായ ചില വ്യത്യാസങ്ങളേ ഉണ്ടായിരിക്കയുള്ളൂ. വിഷയം ഒന്നാണെങ്കിലും എഴുത്തുകാർ മാറ്റമുണ്ടായിരിക്കും. സമയം അതിക്രമിച്ചിട്ടുള്ളതുകൊണ്ട് ഞാൻ ഇതിനെക്കുറിച്ച് അധികമൊന്നും പറയുന്നില്ല. പുസ്തകങ്ങൾ കൂടെക്കൂടെ മാറ്റുന്നതുകൊണ്ട് കൊച്ചിരാജ്യത്തുള്ള ഭൂവിപക്ഷം ജനങ്ങൾക്കും, പ്രത്യേകിച്ചു കുഗ്രാമവാസികൾക്കും വളരെ കഷ്ടപാടുണ്ട്. ട്രഷറി ബഞ്ചിലിരിക്കുന്നവർക്ക് അതറിയുവാൻ നിവൃത്തിയില്ല. അതു അവരുടെ പണത്തിന്റെ സ്വാധീനംകൊണ്ടോ എന്തോ അറിഞ്ഞുകൂടാ. സാധുക്കളുടെ കഷ്ടത അറിയുവാനുള്ള സാഹചര്യം അവർക്കുണ്ടായിട്ടില്ല. അതുകൊണ്ട് ഈ വിഷയത്തിൽ ഗവണ്മെന്റിൽനിന്നും ശരിയായ ദരന്വേഷണം നടന്നി, ഇവിടെയുണ്ടായ ആക്ഷേപങ്ങളിൽ എന്തെങ്കിലും കാര്യങ്ങളായെന്നു നോക്കിവേണ്ടതു് ചെയ്യണമെന്നാണ് ഞാൻ പറയുന്നതു്. ഒരിക്കൽ സ്വീകരിക്കുന്ന

പുസ്തകം പത്തുകൊല്ലത്തേക്കു മാറ്റുകയില്ലെന്നുവെച്ചാലും വിരോധമില്ല. എന്റെ അഭിപ്രായത്തിൽ ഒന്നുമുതൽ ആറുവരെ ക്ലാസുകളിലുള്ള പുസ്തകങ്ങളൊന്നും മാറ്റം വരുത്തേണ്ടതില്ല. അതുകൊണ്ടു ഇങ്ങിനെ മാറ്റം വരുത്തുന്നതു ശരിയല്ലെന്നും അതിനൊരു നിവാരണം വരുത്തേണ്ടതാണെന്നുള്ള അപേക്ഷ യോടു കൂടി ഞാൻ മിസ്റ്റർ മത്തായിയുടെ ഉപക്ഷേപത്തെ അനുകൂലിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

\*മിസ്റ്റർ കെ. എസ്സ്. പണിക്കർ : എന്റെ സ്റ്റേമിൻ മിസ്റ്റർ സി. ആർ. ഇയ്യപ്പി പറഞ്ഞതുപോലെ നമ്മുടെ വരവിന്റെ വലിയൊരു വിഭാഗം കുട്ടികളുടെ വിദ്യാഭ്യാസച്ചിലവിന്നു ചിലവിടേണ്ട ഒരു ഘട്ടത്തിൽ നാം എത്തിക്കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. പുസ്തകങ്ങൾ കൂടക്കൂടെ മാറ്റുന്നതിൽ ഒരു കൊല്ലം ഉപയോഗിച്ചു പുസ്തകം അടുത്ത കൊല്ലം ഉപയോഗിക്കുവാൻ സംധിക്കാതെ വരികയും ചെയ്യുന്നതു കാർഷികാശ്വാസ ബില്ലിനേക്കാൾ പ്രാധാന്യമുള്ള ഒന്നാണെന്ന് അദ്ദേഹം പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ട്. അതിനേക്കാൾ പ്രാധാന്യം ഇതിന്നു ഉണ്ടായിട്ടില്ലെങ്കിലും ഇതു എല്ലാവരെയും ഒന്നുപോലെ ബാധിക്കുന്നതും മറ്റതു കഷ്ടകാര്യം മാത്രം ബാധിക്കുന്നതുമാണെന്നുള്ള വ്യത്യാസം മാത്രമേയുള്ളൂ. നിസ്സാരമായ ഒരു സംഖ്യ മാത്രമെ വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്നു ചിലവാകുന്നുള്ളവെന്നുള്ള കാരണത്തിനേൽ ഗവണ്മെന്റ് ഇതു നിസ്സാരമാണെന്ന് വിചാരിച്ചുപോകരുത്. ഇപ്പോൾ കഷ്ടകാര്യങ്ങളുടെ കടുപ്പത്തിൽ ഉദ്ദേശം ആയിരത്തിന്നു താഴെ തൊള്ളായിരത്തിന്നുമേൽ കുട്ടികൾ കൂടിയിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ ൧൩൦ കെക്സ്റ്റർ ബുക്കുകളാണ് ഇപ്പോൾ പ്രിൻ്റ് ചെയ്തിട്ടുള്ളതെന്നു ഞാൻ മനസ്സിലാക്കിയിട്ടുള്ളതു്. ഫൈസ്റ്റ് ഡിപ്പാർട്ട്മെണ്ടിലും, ലോവർസെക്കണ്ടറി ഡിപ്പാർട്ട്മെണ്ടിലും, പ്രൈമറി ഡിപ്പാർട്ട്മെണ്ടിലും റോപ്പിബുക്കു, ഡ്രോയിംഗ് ബുക്കുമെല്ലാം ൧൩൦ എണ്ണവീതം പ്രിൻ്റ് ചെയ്തിട്ടുള്ളതായി പരസ്യം ചെയ്തുകാണുന്നുണ്ട്. ഇതിൽ നിർബന്ധിതവിഷയങ്ങൾ, അബ്നിർബന്ധിതവിഷയങ്ങൾ ഫൈസ്റ്റ് മിസ്റ്റർമാരുടെ യുക്തപോലെ സ്വീകരിക്കാവുന്ന പുസ്തകങ്ങൾ ഇങ്ങിനെ മൂന്നുനാലു തരമായിരിക്കാം. മിസ്റ്റർ പനമ്പിള്ളി ഗോവിന്ദമനോൻ പറഞ്ഞതുപോലെ വാചകങ്ങളിൽ തെറ്റുവരുത്തിക്കൊണ്ടു പുസ്തകങ്ങൾ മാറ്റുന്ന സമ്പ്രദായം കൊണ്ടു രക്ഷാകർത്താക്കളെ ബുദ്ധിമുട്ടിയ്ക്കുവാനും, അനവധി ദരിദ്രകുട്ടികളെ വിദ്യാഭ്യാസമില്ലാതാക്കുവാനുമല്ലാതെ മറ്റൊരു ഗുണവും വരുവാനില്ല. ഈ ഒരു സംഗതിയിൽ ഗവണ്മെൻ്റ് പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധവെക്കണം. പിന്നെ ഇവിടെ പ്രധാനമായി വന്നിട്ടുള്ള ഒരു വാദവിഷയം ഒരു ഗ്രാമർ പുസ്തകത്തെ സംബന്ധിച്ചാണ്. ൧൩൦ പുസ്തകങ്ങളിൽ ൨ ഗ്രാമർ പുസ്തകങ്ങൾ മാത്രം വാദവിഷയമായി തീർന്നിട്ടുള്ളവെന്നു പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടുകഴിഞ്ഞു. ഇതിനെ സംബന്ധിച്ചതന്നെ കമ്മിറ്റിമമ്പാകെ ഒരു വാദോല ഉണ്ടായിരുന്നുവെന്നു കേൾക്കുന്നതു പരമാർത്ഥമാണോ എന്നറിഞ്ഞുകൂടാ. ന്റാ-ൽപരം പുസ്തകങ്ങൾ അയച്ചിട്ടുള്ള കമ്മറ്റിയിൽ, അല്ലെങ്കിൽ ൧൩൦ പുസ്തകങ്ങൾ പ്രിൻ്റ് ചെയ്തിട്ടുള്ള കമ്മറ്റിയിൽ ഈ ഒരു പുസ്തകത്തിൽമാത്രം ഇങ്ങിനെ ഒരു വാദോല ഉണ്ടാവാനും അതിനെ സംബന്ധിച്ചുമാത്രം കാര്യമായ ഒരു വാദം നടക്കുവാനും കാരണം ആലോചിച്ചിട്ടു് എന്നിങ്ങനെ മനസ്സിലാക്കുന്നില്ല. പത്തു പത്രങ്ങളെ കൊല്ലത്തോളം ഉപയോഗിച്ചിട്ടുള്ള ഒരു വ്യാകരണപുസ്തകം ഇവിടെ ഉള്ളപ്പോൾ അതെന്നാവശ്യത്തിനുവേണ്ടി മാറ്റിയെന്നു മനസ്സിലാക്കുന്നില്ല. ശങ്കരക്കുറുപ്പ് A. D. ഹരിശർമ്മയും കൂടി എഴുതിട്ടുള്ള വ്യാകരണപുസ്തകം കമ്മറ്റി

\* Speech not corrected by the hon'ble member.

മുന്മാകെ കൊണ്ടുവന്നിട്ടുണ്ട്. പത്തു പന്ത്രണ്ടു കൊല്ലത്തോളം ഉപയോഗിച്ചിരുന്ന വ്യാകരണപുസ്തകത്തിൽ പല തെറ്റുകളുമുണ്ടായിരുന്നുവെന്നു ഗ്രന്ഥകർത്താവിനു ബോദ്ധ്യം വന്നതുകൊണ്ടല്ലേ രണ്ടാമതും ഒരു പുസ്തകം ആ ഗ്രന്ഥകർത്താവു തന്നെ.....

**മിസ്റ്റർ സി. വി. ഇയ്യ:** അതു വേറെ കരാളുടെ സഹായത്തോടുകൂടി എഴുതിയിട്ടുള്ളതാണ്.

**മിസ്റ്റർ കെ. എസ്സ്. പണിക്കർ:** ഞാൻ അതു പറഞ്ഞിട്ടില്ല. പത്തു പന്ത്രണ്ടു കൊല്ലം വരെ ഒരു ഗ്രന്ഥകർത്താവിന്റെ വ്യാകരണപുസ്തകമാണ് ഇവിടെ സ്വീകരിച്ചിരുന്നത്. അതിനു ശേഷം ഇപ്പോൾ അദ്ദേഹവും വേറൊരാളും ഓരോ വ്യാകരണപുസ്തകങ്ങൾ സമർപ്പിച്ചു. വേറെയും പുസ്തകങ്ങൾ വന്നിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. മുമ്പ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ പുസ്തകം സ്വീകരിച്ചതു അന്നു വന്നതിൽ നല്ല പുസ്തകം അതായിരുന്നതുകൊണ്ടായിരിക്കണം. എന്നാൽ ഇന്നു അതിന്റേക്കാൾ ഭേദപ്പെട്ട ഒരു പുസ്തകമായതുകൊണ്ടായിരിക്കണം വേറൊരു പുസ്തകം സ്വീകരിക്കാനിടയായത്. ഈ കാര്യമാണ് ടെക്സ്റ്റ് ബുക്കുകൾ കമ്മിറ്റിയിലും, ബോർഡ് ഓഫ് സ്റ്റഡീസിലും അംഗമായിരുന്നിട്ടുള്ള മിസ്റ്റർ അയ്യപ്പൻ വെളിച്ചപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ളത്. എന്നിട്ടും ഈ വ്യാകരണശാസ്ത്രത്തെ കുറിച്ചു ജ്ഞാനമൊന്നുമില്ല. അതിനാൽ സുപ്രസിദ്ധനായ സാഹിത്യകാരന്മാർ ഓരോ പുസ്തകത്തെപ്പറ്റി പറഞ്ഞിട്ടുള്ള അഭിപ്രായം നോക്കിയാണ് ഞാൻ ഓരോ പുസ്തകത്തിന്റെ നന്മതിന്മകളെ കണക്കാക്കാൻ. ഇങ്ങിനെ നോക്കിയാൽ 'സാഹിത്യബോധിനി' എന്ന ഈ വ്യാകരണപുസ്തകത്തെപ്പറ്റി പല വ്യാകരണ ഗ്രന്ഥങ്ങളുമെഴുതി പേരെടുത്തിട്ടുള്ള മഹാന്മാരുടെ അഭിപ്രായം വളരെ നന്നായിട്ടാണ്.

ഞാൻ പഠിക്കുന്ന കാലത്തു ആദ്യം തന്നെ പഠിച്ചിട്ടുള്ളത് 'ബാലപ്രബോധിനി' എന്ന ഒരു വ്യാകരണപുസ്തകമാണ്. ഈ വ്യാകരണത്തിൽ പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതൊക്കെ തന്നെയാണ് ആ പുസ്തകത്തിലുമുള്ളത്. അതിലെ ഭാഷാ രീതി തന്നെ പഠിച്ചാൽ മറക്കാത്ത തരത്തിൽ രസാവഹവുമായിരുന്നു. അതിനു ശേഷം മിസ്റ്റർ ഗാൽസിവിൻ സാഹിത്യന്റെ പുസ്തകമായിരുന്നു. പിന്നീട് ശേഷഗിരിപ്രഭു, എം. കൃഷ്ണൻ എന്നിങ്ങിനെ ഓരോരുത്തരുടെ പുസ്തകങ്ങൾ മാറി മാറി വന്നിരുന്നു. അതിൽ പിന്നീടാണ് കേരളപാണിനിയുടെ വ്യാകരണ പുസ്തകമുണ്ടായത്. ഇന്നു കേരളപാണിനിയെയാണ് വ്യാകരണത്തിനു അതോറിറ്റിയായി വെച്ചിരിക്കുന്നത്. അങ്ങിനെയുള്ള അദ്ദേഹത്തിന്റെ പുസ്തകത്തിൽ തെറ്റുകളുണ്ടെന്നു പറഞ്ഞു വിമർശിച്ചുകൊണ്ടു കട്ടിതുണ്ണിമാരാർ എന്നൊരാൾ പുസ്തകമെഴുതിയിട്ടുള്ളതായി പറഞ്ഞുകേട്ടു. തെറ്റില്ലാതെ ഒരു വ്യാകരണപുസ്തകവുമുണ്ടാകയില്ല. ഈ പുസ്തകങ്ങളെ പരിശോധിക്കാൻ വേണ്ടി ഒരു കമ്മിറ്റിയെ വെച്ചിരിക്കുക, ആ കമ്മിറ്റിയേക്കാൾ കൂടിയ ഒരു അഭിപ്രായം പറയാനുള്ള യോഗ്യത വേറെ ആകെക്കിട്ടുമുണ്ടെന്നു എനിക്കു തോന്നുന്നില്ല.

പിന്നെ ഈ തരം കുഴപ്പങ്ങളില്ലാതിരിക്കാൻ ബോർഡ് ഓഫ് സ്റ്റഡീസിലെ അംഗങ്ങളെ തിരിഞ്ഞെടുക്കേണ്ട കാര്യത്തെക്കുറിച്ച് പറഞ്ഞു. അതു നല്ല കാര്യമാണ്. പക്ഷെ അതു നിയമസഭയല്ല തിരഞ്ഞെടുക്കേണ്ടത്. അതിനു നല്ല പേരെടുത്ത സാഹിത്യകാരന്മാരെ, പഴയ കാലങ്ങളിൽ രാജാക്കന്മാർക്കുണ്ടായിരുന്ന പണ്ഡിത സദസ്സുകളെ പോലെ പണ്ഡിതന്മാരെ വിളിച്ചുകൂട്ടി, ആ സദസ്സിൽ നിന്നു അവർ തിരഞ്ഞെടുക്കുന്ന പുസ്തകങ്ങളാണെങ്കിൽ

അവ സ്വീകാരയോഗ്യങ്ങളായിരിക്കും. അല്ലാതെ നിയമസഭയിലെ അംഗങ്ങളെ കൊണ്ട് ഈ കാര്യം സാധിക്കുന്നതല്ല. ഭൂരിപക്ഷമനുസരിച്ചു ഒരാളെ തിരഞ്ഞെടുക്കുമെന്നല്ലാതെ അതു പ്രയോജനപ്രദമാണെന്ന് എനിക്കു വിശ്വാസമില്ല.

**മിസ്റ്റർ ടി. എ. ഭാമചന്ദ്രയ്യർ:** പസ്സുകളുടെ കടലാസ് മറിയതിനെ കുറിച്ചു എന്തു പറയുന്നു?

**മിസ്റ്റർ കെ. എസ്സ്. പണിക്കർ:** അത് തെറ്റാണെന്നു ഞാനും സമ്മതിക്കുന്നു. പിന്നെ ബോർഡ് ഓഫ് സ്റ്റഡീസിലേയ്ക്കു പസ്സുകളുടെ അയച്ചതിനു ശേഷം അതിലെ മെമ്പർമാരെ സ്വാധീനിക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്നത് കറകുമാണെന്നു നിയമം വെയ്ക്കുന്നു.

**മിസ്റ്റർ ഇ. ഇക്കണ്ടവായ്ക്കർ:** ആരൊക്കെയാണ് അങ്ങിനെ സ്വാധീനിക്കാൻ ശ്രമിച്ചിട്ടുള്ളത്?

**മിസ്റ്റർ കെ. എസ്സ്. പണിക്കർ:** ചിലരൊക്കെ അതിനായി നടന്നിട്ടുണ്ട്. പക്ഷെ അവർ ആ കമ്മിറ്റിയിൽ സ്വാധീനം കിട്ടിയില്ല. മിസ്റ്റർ ഗോവിന്ദമേനോനും മിസ്റ്റർ അച്ചുതമേനോനും ആ കമ്മിറ്റിയിൽ ഓരോരൊരുപ്തം മെമ്പർമാരായിരുന്നു. പക്ഷെ, എനിക്കു ഒരു കാര്യം ബോദ്ധ്യം വന്നിട്ടുണ്ട്. ബഹുമാനപ്പെട്ട മന്ത്രി അവർകൾതന്നെ, അദ്ദേഹം പലപ്പോഴും പറയാറുണ്ട്, നിങ്ങൾ പറയുന്ന ഈ കാര്യം അത്ര ചെറിയ കാര്യമല്ല; പറയാൻ എളുപ്പം കഴിയും, എന്നാൽ കാര്യത്തോടു അടുക്കുമ്പോഴാണ് അത് ശരിക്കു നടപ്പിൽ വരുത്തുന്നതിനുള്ള ബുദ്ധിമുട്ടു മനസ്സിലാകുന്നത്, ആ സംഗതി കാക്കണം എന്ന്. ഇങ്ങിനെ അദ്ദേഹം ഞങ്ങൾക്കു ഉപദേശം തരാറുണ്ട്. ഞാൻ അത് സ്വീകരിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഈ നിയമസഭയുടെ ആവിർഭാവ കാലം മുതൽ ഇവിടെവന്നു വഴക്കടിക്കുന്ന ഒരാളാണ് അങ്ങിനെ പറഞ്ഞത്. പിന്നെ ഒരു പുതിയ ആളായ ഞാൻ അത് സ്വീകരിക്കാതെ നിവൃത്തിയില്ലല്ലോ? അതുകൊണ്ട് കററുപറയാൻ എളുപ്പം കഴിയും, അതിനാലത്രേ ശ്രമിച്ചാൽ പോരാ എന്നാണ് ബോദ്ധ്യമാകുന്നത്. ൧,൦൦൦-ൽ ചിലപാനം പസ്സുകളുടെ വന്നാൽ അതൊക്കെ വായിക്കുവാൻ സാധിക്കുന്നതല്ല. ഈ അവസരത്തിൽ ഒരു ഗ്ലോകുമാസ് എനിക്കു തോന്നുന്നത്.

“മണപ്പിച്ചു ചുംബിച്ചു നക്കിക്കടിച്ചി-

ട്ടിണങ്ങാതെറിഞ്ഞാൻ കരങ്ങായതിനാൽ

മണിശ്രോഷ്! മാങ്കൊല്ല, നിന്നുള്ള കാണാ-

നണക്കി പൊടിക്കാത്തതേ നിന്റെ ഭാഗ്യം”

എന്നൊരു ഗ്ലോകും ഞാൻ കേട്ടിട്ടുണ്ട്. ഇപ്പോഴത്തെ ഈ വാദവിഷയത്തെക്കുറിച്ചുപോലിച്ചപ്പോൾ ഈ ഗ്ലോകത്തിന്റെ ആശയമാണെന്നിരിക്കാമെന്നായിൽ വന്നത്. പലമാറ്റങ്ങളുംകൊണ്ട് സ്വാധീനിക്കാനായി കമ്മിറ്റിയിൽ വന്നു. എന്നിട്ടു അവിടെ ഫലിച്ചില്ലെന്നു കണ്ടപ്പോൾ പുറമെ വന്നു കരെ ആളുകളെ ഒക്കെ സേവപിടിച്ചു അവരെക്കൊണ്ടു ഇവിടെ ബഹളം കൂട്ടിക്കാണെന്നാണ് ആലോചിച്ചതെങ്കിൽ അത് വെറുതെയാണെന്നാണ് എന്റെ പക്ഷം.

**Mr. M. L. Joseph (Latin Christians—Cranganur):** I take objection to that statement, Sir.

മിസ്റ്റർ കെ. എസ്സ്. പണിക്കർ: ആരെയൊന്നെന്നും മറ്റും ഞാൻ പറഞ്ഞില്ല. എന്റെ അടുക്കൽ അങ്ങിനെ ഇപ്പാർക്കു വന്നിരുന്നു. അപ്പോൾ ഞാൻ അതിനൊന്നും വഴിപ്പെടാതെ പറഞ്ഞയയ്ക്കുകയാണുണ്ടായത്.

**Mr. M. K. Devassy (Adur):** Sir, I submit that this is a very bad reflection on the members of this House. I can place before this House letters received by me this morning that I should not support this motion. If the House is inclined to see them, I shall show them to the hon'ble members.

**Mr. Deputy President:** Order, order.

**Mr. K. S. Panicker (Ezhuvas-Mukundapuram):** I never cast.....

**Mr. Deputy President:** Order, order. When the Chair begins to speak, members are expected to be silent. If I have understood Mr. Panicker correctly, I think, he was saying that a request was made to him by somebody interested to send in a cut motion on this matter. He never said that any of the hon'ble members who moved this cut motion were actuated to do so under the influence of any interested person.

**Mr. M. K. Devassy (Adur):** That was what he said.

**Mr. Deputy President:** If he said anything like that, it was improper.

മിസ്റ്റർ കെ. എസ്സ്. പണിക്കർ: ഞാൻ എന്റെ അടുക്കൽ വന്നുകൊണ്ടും പറഞ്ഞതാണ്. മറ്റൊരാളുടെ അടുക്കൽ പോയതിനേക്കുറിച്ചു പറയുന്നില്ല.

**Mr. C. R. Iyyunni (Trichur-South):** That may be verified by looking into the proceedings. Of course, the shorthand reporters are there.

**Mr. Deputy President:** Mr. Panicker, you will explain once more what you said so that any misunderstanding in the minds of hon'ble members may be cleared.

മിസ്റ്റർ കെ. എസ്സ്. പണിക്കർ: പ്രധാനമായ ആവശ്യം അതൊന്നുമല്ല. പാഠപുസ്തകങ്ങൾ കൂടക്കൂടെ മറ്റുക എന്ന ഏറ്റവും ഗവണ്മെന്റ് ഉപേക്ഷിക്കണം. അതുകൊണ്ട് സാധുക്കളുടെ വിദ്യാഭ്യാസകാര്യത്തിൽ ഹാനി സംഭവിക്കുന്നുണ്ട്. സാധുക്കൾക്കു ഉപദ്രവകരമായ ഈ നയത്തെ ഞാൻ എതിർക്കുന്നു.

**Mr. P. K. Madhava Menon (Narakkal):** On a point of information, Sir, in the remarks column in the Gazette, in the case of some books, there is a note made that the price should be reduced to, say 6 as. I would like to know whether these notes were made on the assumption that prices should be reduced, and also whether

in such cases, the authors or publishers have reduced the prices accordingly ?

**\*Rao Sahib I. N. Menon** (*Director of Public Instruction*): The Hon'ble Member for Kattur said that the Committee always prescribes certain prices as the desideratum, but he did not know whether the recommendations of the Text Book Committee were being enforced by the Board of Studies. In every case the Text Book Committee has recommended a cut in the price of books, the Board of Studies has followed their instructions. These books are really sold at very fair and low prices.

**Mr. P. K. Madhava Menon** (*Narakkal*): In an instant case, I tried to get a book from Ernakulam, but I couldn't. I tried to get it from Trichur. There also I did not succeed.

**Rao Sahib I. N. Menon** (*Director of Public Instruction*): If the hon'ble member has got any such complaint, the Government who have got the agreement from these companies will enforce the terms of the agreement. In the case of one company, they frankly refused to accept our terms. They said their prices depend on sterling, and because we are not their only clients, they are unable to reduce the price. In all other cases, the clients have followed our recommendations. They are expected to reduce the prices. Since they have executed bonds, they are bound to follow our advice.

**Mr. T. A. Ramachandra Ayyar** (*Nellayi*): Mr. President Sir, .....

**Mr. Deputy President**: I think it is proper that we should fix some time-limit. We have only three-quarters of an hour more within which we have to dispose of this grant. So we shall fix 5 minutes as the time to be taken by each member who wishes to speak on this motion.

**Rao Sahib I. N. Menon** (*Director of Public Instruction*): In my case, I request Sir, some more time should be given.

**Mr. Deputy President**: In the case of the Director of Public Instruction and the member who moved the motion, of course I have to show some latitude. So those who want to speak may speak for 5 minutes each. I suppose the House will agree with me in this arrangement.

\* മിസ്റ്റർ ടി. എ. രാമചന്ദ്രയ്യർ: ഈ വാദപ്രതിവാദത്തിൽ രണ്ടു വാക്കു എനിക്കുംകൂടി പറയാതെ സാധിക്കയില്ലെന്നു ഹോണിബ്ലോയി. ടെക്സ്റ്റ് ബുക്കുകളിൽ തെറ്റുകളുണ്ടെന്നും പുസ്തകത്തിനു വില വളരെ കൂടുതലാണെന്നും, കടലാസ് മോശമായിട്ടുണ്ടെന്നും മറ്റുമാണ് ഇവിടെ പറയാനിഷ്ടം.

\* Speech not corrected by the hon'ble member.

അതിനു ലോകമൊട്ടുള്ള കാര്യങ്ങൾ, അതായത്, പോളണ്ടും, ചെക്കോസ്ലോവാക്യയും ഹിറ്റ്ലറുടെ ചരിത്രവും മറ്റൊക്കെ പറഞ്ഞുകഴിഞ്ഞു.

ഇനി ഇവിടെ പായാത്ത ഒരു കാര്യം കൂടിയുണ്ട്. അതായത് ഡ്രായിംഗ് പുസ്തകത്തിന്റെ കാര്യം (ചിരി). ഇപ്പോൾ ഡ്രായിംഗ് പുസ്തകത്തിനു ഘടനയുണ്ടാണെന്ന് വില. മുമ്പു അത് അങ്ങയായിരുന്നു. അന്ന് അതേയെന്നു പുസ്തകം മേടിച്ചു മാസ്റ്റർ ബോർഡിൽ വരുത്തുകയും, കട്ടികൾ അതു പുസ്തകത്തിൽ വരുത്തുകയും, ഇങ്ങിനെയാക്കിയിരുന്നു. ഇതിനെപ്പറ്റി ഒരിക്കൽ അച്ചുതലേനോന്റെ ഒരു ചോദ്യം ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടെന്നു തോന്നുന്നു, ഇതു നിർണ്ണയമാക്കിയിട്ടില്ലെന്നു മന്ദമെങ്കിലും നിന്നു മറുപടി പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ഇപ്പോൾ രണ്ടു മേടിക്കുന്നതുകൊണ്ടു സാധിക്കുക ബുദ്ധിമുട്ടാണ്. എന്നാൽ അതിപ്പോൾ എനിക്കു ഹാജരാകാൻ നിവൃത്തിയില്ല. എല്ലാവരും അവരവരുടെ കട്ടികളുടെ പുസ്തകങ്ങൾ ഹാജരാക്കിയിട്ടുണ്ട്. പക്ഷെ എന്റെ കട്ടിയുടെ പുസ്തകം ഹാജരാക്കാനാണെങ്കിൽ കട്ടി ഇവിടെനിന്നു വളരെ അകലെയാണ് (ചിരി). ഇനി ഒരവസരത്തിൽ ഹാജരാക്കിക്കൊള്ളാം.

വിന്ന പുസ്തകങ്ങളുടെ അച്ചടിക്കാര്യമാണ്. പബ്ലിഷർ, പ്രിൻസ് ഇവരെ കുറിച്ചാണ് വാദപ്രതിവാദം. ഇപ്പോൾ ഒന്ന് ഒരു ജോസഫ് മറത്ത് വേറെയാളും, ഇങ്ങിനെ രണ്ടുപേരുടെ പുസ്തകത്തിന്റെ കാര്യം പറഞ്ഞുകേട്ടു. എന്നാൽ എനിക്കു ഇതിനെക്കുറിച്ചു എതിരായ ഒരഭിപ്രായമാണു പായാത്തതു്. അതായത് ഇപ്പോൾ ഇവിടെ നടന്ന വാദപ്രതിവാദങ്ങളൊക്കെ അച്ചടിച്ചു ക്ലൈംസ്റ്റർ ബുക്കുകൾക്ക് മതി (ചിരി). വേറെ പുസ്തകമന്വേഷിക്കേണ്ട കാര്യമില്ല. ഗവണ്മെന്റിനും ഇതുകൊണ്ടു ലാഭമുണ്ട്. ചരിത്രം, ഭൂമിശാസ്ത്രം, പുകാരണം, അലങ്കാരം, വൃത്തം ഇതൊക്കെ ഇവിടെ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. അതുകൊണ്ട് ഇതൊക്കെതന്നെ അച്ചടിച്ചു പുസ്തകമാക്കുന്നതാണ് നല്ലതെന്നാണ് എന്റെ അഭിപ്രായം.

**Mr. M. K. Devassy (Adur):** Sir, I move for closure.

**Mr. P. Govinda Menon (Mulakunnathukavu):** I second it.

**\*Rao Sahib I. N. Menon (Director of Public Instruction):** Mr. President, Sir, the cut motions that have been tabled relate to various items of work done by the Text Book Committee or the Board of Studies and incidentally refer to the policy of the Government in respect of the publication of text-books. I would like to make a clear distinction between what the Government are doing and what the two academic bodies are doing. Hon'ble members must make this distinction, because it is not possible for any Government to be watching the action or work of the two committees—these or any other committee—which they have constituted for specific purposes. I have often had occasion to notice in this House questions being put in respect of the working of the Staff Selection Board, the Land Mortgage Bank and so on and so forth. Those are completely autonomous bodies and the Diwan President used to point

\* Speech not corrected by the hon'ble member.

out that it is not possible for Government to furnish any answer in respect of the questions put by the hon'ble members, nor is it possible for Government to scrutinise very closely into the day to day working of these two bodies. Although the position of the Text Book Committee and the Board of Studies is not entirely analogous with them, it is very similar. I have to take up the time of the House with a brief narration of the history of the present Text Book Committee. Before the time of the framing of the Code in 1911, the selection of text-books was being done by a committee composed almost entirely of school masters, a committee which was nominated exclusively by Government. Left to me personally, I cannot think of a more suitable committee for this work. After all the primary thing for a democracy is the old principle that only the wearer knows where the shoe pinches. The teacher is the man to deal with the proper instruction of students, and no one is more competent to say what text-books are suitable than the teacher who does the work. After some time, the Government thought that the public should have some knowledge of what these teachers are doing. There was at that time no controversy whatsoever about the selection of text-books, because we were simply copying the books that were in force in British India. That was in my school days. Now, with the introduction of the Code, a slight change was made in the constitution of the body which prescribed the text-books. But even then the preponderating element was the teacher. Later on, after the revision of the Code in 1921, a further change was made, and representatives of various interests, academic and other, were included in the personnel of the Text Book Committee and the Board of Studies. In 1905 or so, this House appointed a small committee of two members composed of Mr. Thomas Manjooran and Mr. P. Krishna Menon and the official member in charge of Education. They drew up proposals for the reconstitution of these committees. These proposals were submitted to Government. It was at this stage that I came into this House. The Government accepted most of the recommendations of the committee, and the new committee was put into operation. Till these proposals were given effect to the Director of Public Instruction had no place on that committee. The Chairman was the Chief (Senior) Inspector of Schools. Now, that committee continued to function. As the Hon'ble Member for Cheruthuruthi pointed out, there was no abatement in the outcry against the doings of the Text Book Committee and the Board of Studies. Later on, fresh changes were made, and two members from this House were also allowed to be members of the Text Book Committee. These are the changes in the corpus of the Text Book Committee. The rules that are now in force are the rules framed essentially by the committee of this House. I have got an experience of this committee for the last eight years. I have got

experience of similar committees outside the State. I never knew until I came here that the views of a committee like this, of an academic body like this, could be the subject of discussion anywhere, but I find that the Text Book Committee and its views excite a lot of public interest and for reasons which are peculiar to the State. We are a small State, we are highly educated, the number of schools are enormous, the books prescribed are so many, the financial interests affected are so adverse, that it is perhaps no wonder for an enlightened public like ours to take notice of these things, with the result that, in spite of the adjustments that Government could make, in spite of the personal efforts that I could make, I have found that there was no possibility of taking this out of the sphere of discussion. Now that is the position in which we are. One hon'ble member, Mr. Devassy, hinted that it was for this reason probably that I resigned from these committees. I do not think my resignation need be the subject of discussion in this House, but having given this opportunity, I would like to explain why precisely I resigned. It was not because I was dissatisfied with the work of the members of the committee, but it was simply because of the enormous difficulty that I have got to bear in going through even a portion of the books that are sent to me. Secondly, I have got to sit on this committee from one end of the meeting to the other, whereas the other members have not got to do it, since they are all members of sub-committees. The Chairman and the Secretary have got to be there from morning till evening. In spite of my best efforts, I found I could not give satisfaction. On further reflection, I also found—and my conviction is further confirmed by the speeches of some of the hon'ble members today—that there was a lurking feeling of the fact that, the Head of the Education Department being the Chairman of the committee, which was composed partly by members of the Education Department, might give some sort of colouring, that he was trying to influence the decision of the committee. I am quite confident that the hon'ble members of this House who have had either the privilege or the infliction of having become members of that committee will bear witness to the fact that I have never interfered in the deliberations of the committee, and if I have had any occasion to step in, and use my voice as President, it was only when there was a deadlock, and when further discussion became impossible. Still I found that there was some force in the argument that, when the majority of the members of a committee are drawn from one service and the Chairman is the Head of that Department, there is a possible suspicion that he might be influencing the decisions of that committee. I thought, if my resignation could in any way solve the resuscitation of troubles like this, I will be rendering a great service to education in the State. In addition to that, as I said, the volume of work is increasing, and I had no justification to continue to serve on

a committee, where I could not conscientiously undertake all the work that is expected of a President.

**Mr. K. R. Viswambharan** (*Ezhuvas-Talappalli*): On a point of information, Sir, is it not obligatory under the Cochin Education Code that the Director of Public Instruction should be the ex-officio Chairman of the committee?

**Rao Sahib I. N. Menon** (*Director of Public Instruction*): As I invited the attention of the House a few minutes back, till my advent, the Chairman of the committee was the Senior Inspector. It is open to the Government to change the rules and to make some body else President.

**Mr. K. R. Viswambharan** (*Ezhuvas-Talappalli*): Has the rule been modified?

**Rao Sahib I. N. Menon** (*Director of Public Instruction*): Yes.

**Mr. C. V. Iyyu** (*Kunnamkulam*): May I know, Sir, whether the present Chairman had any experience in high schools?

**Rao Sahib I. N. Menon** (*Director of Public Instruction*): I want notice.

Sir, the three points which have been presented before this House for discussion are that there have been frequent changes of text-books, the prices of text-books prescribed are abnormally high, and lastly, the chief point of discussion stressed by the hon'ble member for Cheruthuruthi, that in view of these facts, Government should themselves undertake the task of printing and publishing these books.

**Mr. E. Ikkanda Warriar** (*Cheruthuruthi*): With your permission, Sir, I would like to change the word 'printing' in my cut motion to 'editing'.

**Rao Sahib I. N. Menon** (*Director of Public Instruction*): Sir, Governments all over the world are coming to exercise larger and larger powers. In fact the growth of state socialism seems to be absolutely irresistible. There is no reason why a Government like ours should not undertake fresh duties in the interests of the public, provided it is consistent with their constitution and consistent with the inherent capacities of the Government. Governments in other countries are managing railway systems, tramway lines, gas, electricity and water. They are maintaining parks and other public places. There is no reason why the Government should not think that this is absolutely in the interests of the people, and that there is no other means of getting the desired result, and why they should not therefore undertake

this task also, of printing and publishing text-books, provided as I said it is consistent with the inherent capacity of a Government. The policy of the Government has been, as I tried to point out at the outset, to constitute a committee which is as satisfactory as possible, and once a committee is constituted, to give it as much powers as possible, and finally not to interfere in its working, unless there is absolute necessity to interfere. I do not know whether I am to understand from these cut motions whether Government have been right or wrong in the constitution of the committee, whether they have been wrong in giving this committee powers which they now possess or whether they have been wrong either in interfering too much or in not interfering enough with the work of this committee. Sir, I think an academic committee like this should be very carefully chosen, and once it is chosen, Government should never interfere, unless the absolute, elementary interests of the people of Cochin require such interference. With regard to the constitution of the committee, the present constitution is the one approved by the sub-committee of this House. If the hon'ble members think that there is need for enlarging the elected element of the committee, Government are prepared to consider that question. We are not prepared of course at the moment to give a decision off-hand. We have not made up our minds yet. If the House is unanimous that it is in the interests of both the public and of education that there should be a larger elected element from this House, Government are not averse to considering that question. Personally I think it is better to have a committee made up of school masters. But let the Director or Inspector have nothing to do with it, so that there might be no question of this man or the other being swayed this way or that by the presiding officer. If the hon'ble members think that the progress of popular enlightenment justifies the inclusion of members of the legislature even on an academic body like the Text Book Committee or the Board of Studies, Government are open to consider that question. But, as I said, once that committee is constituted, Government cannot be expected to be always looking at the doings of this committee or to keep a vigilant watch on the day to day administration of that committee. So every precaution has to be taken in constituting that committee properly. A committee like this naturally has got to be invested with very large powers. I have been asked by one hon'ble member whether, instead of deputing or rather asking pandits in my Department to do the work of scrutiny, I could not do it myself. In the first place there is my own innate want of talents. No Director can be expected to be a grammarian. Even if he confesses that he is not a grammarian, it does not depreciate very much from his work. It is very likely that he will be assisted by his own experts. It will be up to any hon'ble member to come up and ask me

whether I really looked into a book on science which was prescribed. I know very little of science, at any rate modern science. Probably the number of elements has increased. It is not fair to expect the Head of the Department, simply because he happens to be the Chairman of an academic body like this, to scrutinise the revision of a book and to see whether all the errors are corrected, a catalogue of which he does not possess. I say it is not fair. I am not blaming that member. I am simply saying that no one can expect Government to exercise a very close scrutiny of the doings of a committee like this. Government are quite willing and ready to accept that suggestion with regard to the reasonable, proper, and satisfactory constitution of these committees.

**Mr. M. K. Devassy (Adur):** May I know, Sir, whether the Hon'ble Member for Education has called for any explanation for the errors pointed out in that book?

**Rao Sahib I. N. Menon (Director of Public Instruction):** I have heard some hon'ble members say that they are not real errors. Any how, I have had no time since coming to this House this afternoon to call for any explanations. It is in my own interest to see whether any errors have again crept into the book.

**Mr. M. K. Devassy (Adur):** Then whom can we hold responsible for that?

**Rao Sahib I. N. Menon (Director of Public Instruction):** You have to hold the committee responsible. That is why I say that the committee should be properly constituted. If you are not satisfied with the constitution of the committee, it is open to this House to suggest what constitution would be better for the committee.

**Mr. M. K. Devassy (Adur):** Is it open for a member like me to find fault with the Chairman of the committee who is also equally responsible like any member of the committee?

**Rao Sahib I. N. Menon (Director of Public Instruction):** I am saying that, although I am technically responsible, I am not either physically or psychologically competent to do this work. It is a very large question, and it makes a big difference. If this House wishes that these committees, in view of the ceaseless troubles that are coming for discussion from one end of the year to the other—if the House desires that these committees, should be reconstituted on any other or more rational basis, Government are willing to consider that suggestion. But once these committees are constituted in a more satisfactory manner, hon'ble members should not expect Government to exercise a very close scrutiny into their

doings. When definite positive troubles arise in a serious way, Government can no doubt be asked to look into them. Into the day to day working of these committees, it is not possible for any Government to enquire. Therefore it is necessary, if you want to avoid trouble, to reconstitute these committees satisfactorily.

**Mr. M. K. Devassy** (*Adur*): With the necessary experts also.

**Rao Sahib I. N. Menon** (*Director of Public Instruction*): Quite so. But there may be difference of opinion as to who are the experts. I admit there should be experts. There is no use in having amateurs. In the second place, I do not think it is even in the interests.....

**Mr. E. Ikkanda Warriar** (*Cheruthuruthi*): None of the cut motions tabled here raises the issue as to the composition of the committee. That is not the issue here.

**Rao Sahib I. N. Menon** (*Director of Public Instruction*): I am saying this because, without the constitution being made in a satisfactory way, you can't take to task any committee that now exists.

**Mr. E. Ikkanda Warriar** (*Cheruthuruthi*): If that is your answer, you may give it. But you have not yet answered the vital point.

**Rao Sahib I. N. Menon** (*Director of Public Instruction*): I would like to know what is the precise issue then.

**Mr. E. Ikkanda Warriar** (*Cheruthuruthi*): Incessant change of text-books.

**Rao Sahib I. N. Menon** (*Director of Public Instruction*): I am coming to that point. These are things where the committee has got full powers for changing text-books, whenever they consider it necessary.

**Mr. E. Ikkanda Warriar** (*Cheruthuruthi*): Has the Text Book Committee got the power to decide when a book has to be changed?

**Rao Sahib I. N. Menon** (*Director of Public Instruction*): They have got the power.

**Mr. E. Ikkanda Warriar** (*Cheruthuruthi*): Only the Board of Studies has got the power. There is not even a single elected member on that body. It is purely a nominated body.

**Rao Sahib I. N. Menon** (*Director of Public Instruction*): I am not making any distinction between the Text Book Committee

or the Board of Studies as they are constituted now. You can re-constitute both if you want. Certain undesirable rumours have come to float regarding the indiscreet operation of these two bodies. One is regarding the constant change of text-books and the other, the high prices of certain text-books. With regard to the complaint regarding constant change of text-books, Government have made a recommendation to the committee that five years is the usual maximum that has to be fixed in the first instance. If the committee thinks that a particular book is the best book, it may again be prescribed for another period of five years, and at the end of ten years, if they again feel that it is the best book available, they can prescribe it for another period.

**Mr. P. Govinda Menon** (*Mulakunnathukavu*): Not the present books! (*Laughter*).

**Mr. C. V. Iyyu** (*Kunnamkulam*): The maximum is 5 years at one stretch?

**Rao Sahib I. N. Menon** (*Director of Public Instruction*): You can fix it for one year if you like. The committee has to state the reasons why it is prescribed for one year. Normally it is done for periods ranging from 3 to 5 years. I was, with my knowledge of the inside working of these bodies, informing the House why there have been changes. The books that are now in existence or have been in existence as text-books are not the best. I admit that. The difficulty is that some of the members feel that there is a possibility of better books turning up. Some of the books used to be very bad, and we felt in the absence of the best we had to make the best of a bad job, and prescribed them for a period of three years, in the vain hope of getting better books. In some cases, our expectations were baseless. In other cases where we found better books were coming in, we thought that, simply on the ground of cost, the interest of education may not be made to suffer. I quite see the point in the statement made by the Hon'ble Member for Mulakunnathukavu. I think the Committee or the sub-committee—we work in sub-committees—is certainly to be held responsible for that kind of flippant change. Changes of that kind should not be made. They are not going to benefit the education in any form, while it is certainly to be an additional burden to the parent. I fully appreciate that argument. The hon'ble member may rest assured that the Government will issue very stringent instructions to the committee and for some time keep a close watch and see whether the instructions are being fully carried out.

With regard to the fixing of the price, the committee at times is in a serious difficulty. With our want of knowledge of paper and

printing trades, we find great difficulty in fixing the price of the books. We then use our mother wit to fix the prices. If we find a book priced at Re. 1, we say we shall fix the price at 12 annas. (A voice: It is haphazard). It is more or less haphazard. I cannot say we have any proper system of valuing before we fix the price. Suppose we have seen a similar book priced at 14 annas, we hope that we have made all the possible cut when we fix the price at 12 annas. It is very likely that an expert valuer will find that the printer still made a profit of 30 per cent. It so happened a few years ago. One member wanted the price of a book to be reduced from Re. 1 to 10 annas. I thought it was too much. The other members said 'certainly we must fix it at 10 annas'. It so happened that the firm was outside Cochin. We communicated the price that the committee had fixed. This was done by the Text Book Committee. Later on the book was prescribed. I think the book was in elementary mathematics. We published the price at which he should sell. We received no reply. Eventually we sent a reminder because the time of reopening of the schools was close by, and he politely told us that, if we thought that this book could be sold at 10 annas by anybody in Cochin, we had the option of doing so, that they were not prepared to accept the prescription, and that the book should be deleted from the list. So this sort of incidents make us doubly careful. We do not want to be discovered as completely ignorant of the values of these books. At the same time we are anxious to see that we do not give a large margin of profits to the printers. They may get 25 per cent, and in one or two cases it may be 30 or 35 per cent. It is not possible in the case of books published by English Firms. We form only an infinitesimal part of their clientele and they loose nothing. In the light of what the hon'ble members have said, I shall request the committee to explore whether there are further possibilities of reducing these prices. We shall try to get expert opinion as to what precisely is the value of these books, and we shall allow only a small margin of profit. The instructions of this House will be communicated by the Government to the committee, and they will be asked to bear these facts in mind, when they make selections in future.

**Mr. C. R. Iyyunni (Trichur-South):** Will it not be better that a set of people is appointed to write text-books, say Malayalam books, graded for the first standard, second standard, third standard and the fourth standard? Will it not be better than getting one text-book written by somebody and another book by somebody else because I fear they may not be graded? What exactly is the opinion of the Hon'ble Member for Education?

**Rao Sahib I. N. Menon (Director of Public Instruction):** First, there is the difficulty of getting one man to do all the work.

Secondly, there is the difficulty of choice. If the hon'ble member thinks it is not at all difficult, I shall explore the possibility of that being done. Then again there is the question of printing. Is the suggestion of the House that the printing should be given to the lowest tenderer?

**Mr. C. R. Iyyunni** (*Trichur-South*): We can give the specification of paper and types, and there must be a few illustrations. Then we can call for tenders. That will be sufficient.

**Mr. E. Ikkanda Warriar** (*Cheruthuruthi*): That is one of the suggestions.

**Rao Sahib I. N. Menon** (*Director of Public Instruction*): I mean the hon'ble members are suggesting one method by which the Government may edit and publish these books. They will certainly consider it.

**Mr. E. Ikkanda Warriar** (*Cheruthuruthi*): You accepted that principle once, and I quoted you.

**Rao Sahib I. N. Menon** (*Director of Public Instruction*): In a way we have acted on that principle. These books are got printed on contract. Whether we can get it prepared is a matter to be scrutinised by experts. Anyhow, the matter is one which requires some more consideration by the experts of the Government.

Now, with regard to certain other general statements which I think were made by hon'ble members in the heat of controversy which I should certainly disapprove, I do not wish to make any statement. The hon'ble members may rest assured that neither the Education Department nor the Government have any interest in favouring any printer, publisher or author. They have always tried their best to get the best terms possible. There is an explanation needed, according to some hon'ble members, why certain printers or publishers seem to be getting more books than others. It is a certain law of mathematics. There are some who are submitting about 100 to 150 books. There are others who submit about 10 to 15 books. If one gets 10 books and other two, it is a matter simply of a mathematical principle. Beyond that, the Government have not shown any preference in this matter. I fully believe that, if hon'ble members have gone to the extent of suggesting that the Government have shown any partiality, I think it is in the heat of controversy, and they themselves do not in their cooler moments feel that there was any foundation for that statement, so that I do not propose to take up the time of the House by attempting to controvert that statement. As I said at the outset, it is a quasi-autonomous body, and is a body over which the Government have control no more than in the case of institutions.

like the Land Mortgage Bank or other similar bodies. At the same time, in the interests of the independence of this committee, in the interests of education and in the interests of the self-respect of everyone connected with that, I think it is proper that the Government should not interfere unnecessarily with the work of these bodies, and if a successful result is to be obtained from such bodies, the main thing is to see that the committee is properly constituted, and to allow absolute freedom to deal with the matters that come before it, without any interference from any extraneous source. So that all the statements that have been made by hon'ble members in the course of the discussion, all the recommendations that have been made, particularly in respect of the period of prescription and the constant changes of text-books and the fixing of prices, will be seriously borne in mind and communicated in the shape of instructions to the committee, and the Government will do their best, consistent with the freedom and independence of the committee and with their intrinsic limitations, to see that the recommendations of the House in this matter are fully and faithfully carried out.

**Mr. M. K. Devassy (Adur):** What is the reply of the Government to the point that the books sold do not agree with the sample?

**Rao Sahib I. N. Menon (Director of Public Instruction):** We had this sort of apprehension even before the school re-opened so that, at the last meeting of the Board of Studies, we resolved that the several inspecting officers should be instructed, when they went to visit schools or to inspect them, to see whether the books really in use were the same as prescribed by the Board of Studies. This was done long before the complaint was brought to this House by the hon'ble member, because we had reasons to think that because of the cut in prices that we made, there was a chance of the quality of the paper and printing being deteriorated. In some cases we made fairly large cuts. In the case of the local publishers, we had a feeling of safety because we constitute the major portion of their clientele.

**Mr. P. Govinda Menon (Mulakunnathukavu):** Perhaps the only client.

**Rao Sahib I. N. Menon (Director of Public Instruction):** Very likely. With their limited resources perhaps, they may find it impossible to go for outside custom, whereas presses like the Oxford University Press come to us very rarely. So that, in the case of local printers, we made some severe cuts in some cases, and we had reason to think that, on account of these cuts, the quality of the books may deteriorate. We expected this trouble to some extent, because of our own doings, and so we resolved that instructions

should be issued to the inspecting officers that the quality of the books prescribed, particularly of local printers and publishers, should be carefully scrutinised, and suitable action should be taken where we find that there was a departure.

**Mr. P. Govinda Menon** (*Mulakunnathukavu*): If you are satisfied that there has been a departure, will you, in the interests of public morality, consult your Advocate-General, and see whether there is any ground to cancel the contract?

**Rao Sahib I. N. Menon** (*Director of Public Instruction*): There is no necessity to take any legal opinion in the matter. The trouble is this. We may do whatever we like with the printer and publisher. But what are we going to do with the boys, in the meantime? The only thing is to make a further cut in the price of these books, so that the margin of profit will be still smaller.

**Mr. M. K. Devassy** (*Adur*): That won't do with this class of defaulting publishers. The proper step is to take criminal action against them.

**Rao Sahib I. N. Menon** (*Director of Public Instruction*): I suppose you use the word 'criminal' in an ethical sense and not in any legal sense. I don't know the legal position.

**Mr. M. K. Devassy** (*Adur*): When the quality of the books supplied does not agree with the sample, it is an act of fraud, and it will come under the Penal Code.

**Mr. K. P. Kannan Nayar** (*Secretary to Government*): Question.

**Mr. V. J. Mathai** (*Planters*): Sir, while I congratulate the Hon'ble Member for Education on the very high level to which the debate has been raised, I cannot congratulate him on the reply he has given. As the points of the motion have really been clouded by extraneous circumstances which have been brought in, I think it is my duty to make the points clear. My objects are firstly to see that we get cheaper text-books and secondly, that the text-books are not changed frequently. I may also make it clear that I don't want anybody to attribute motives to me. I do not attribute motives to any of the printers and publishers. There are no facts at my disposal to show that either V. V. Sundara Ayyar and Sons or Thomas Paul and Sons are at fault in this matter. I do not propose to attribute any motive to anybody. The reasons which have actuated me are high, firstly, the hardship experienced by the parents who cannot afford to buy text-books at the prices at which they are now quoted and secondly, because of the loss to the public on account of the

frequent changes... If I had more time at my disposal I would have made my points more clear... The only reply that we got was that the matter is entrusted with an autonomous body. My reply to that is that it is not a proper reply from a responsive Government to the people.

**Rao Sahib I. N. Menon** (*Director of Public Instruction*): I said that the hon'ble member's suggestions will be communicated.

**Mr. V. J. Mathai** (*Planters*): In any case my point is this. If we have entrusted this matter with an autonomous body and if that body is not doing the work properly, then remove that body. There is a committee appointed to scrutinise the work of the Staff Selection Board. Appoint a committee to scrutinise the work of this committee. Why are we here? Whom are we representing? What is the cause for which I am fighting? I fight for the cause of the poor people who cannot afford to send their children to the schools because the cost is too great. I again repeat that it is far from me to attribute motives to anybody and I appeal to everybody not to attribute motives to me. I appeal to each and every member of this House who is responsible to the electorate to support me when I press this motion to a division with unanimity.

മിസ്റ്റർ ടി. കെ. നായർ : ഇതു വോട്ടിനു ഇടുന്നതിനു മുമ്പ് ഒരു കാര്യം പറയാനുണ്ട്. ഡയറക്ടർ അവാർകൾക്ക് അതു പരാഞ്ഞവസാനിപ്പിക്കാൻ സമയം കൊടുത്തില്ല. അതായത് പാഠപുസ്തകങ്ങളുടെ ഈ കാര്യത്തിൽ എന്തെങ്കിലും ചെയ്യുന്നതിന്നു ഗവണ്മെണ്ടിന് അധികാരമില്ലെന്നാണ് ഡയറക്ടറവർകൾ പറയുന്നത്?

റാവുസാഹിബ് ഐ. എൻ. മേനോൻ : ഗവണ്മെണ്ടിന് അതിനൊന്നിന്നും അധികാരമില്ലെന്നു പറയുന്നില്ല. പക്ഷെ അങ്ങിനെ പറഞ്ഞതിന്റെ കാരണം വേറൊന്നുമല്ല. ഒരു കെ"സ്"ററബുക്കമ്മിറ്റിയും ബോർഡ് ഓഫ് സ്റ്റഡീസുമുള്ളപ്പോൾ, അതനുസരിച്ചു വേണം എന്തെങ്കിലും നടപടികൾ നടത്താൻ. അതുകൊണ്ട് കമ്മിറ്റിയോട് ആലോചിച്ചിട്ടു വേണം പ്രവർത്തിക്കാൻ. അല്ലാതെ ഗവണ്മെണ്ടിനു നേരിട്ടു ഇപ്പോഴത്തെ നിലയ്ക്കൊന്നും ചെയ്യാൻ തരമില്ല.

**Mr. K. R. Viswambharan** (*Ezhuvas-Talappalli*): Are not the committees creatures of the Government?

**Rao Sahib I. N. Menon** (*Director of Public Instruction*): Not creatures of the Government. They are institutions for whose appointment the Government are responsible.

മിസ്റ്റർ പി. ഗോവിന്ദമേനോൻ : കമ്മിറ്റിയുടെ ചേരിൽ ആക്ഷേപമുണ്ടെങ്കിൽ അത് ഇവിടെയല്ലേ പറയേണ്ടത്?

റാവുസാഹിബ് ഐ. എൻ. മേനോൻ : കമ്മിറ്റിയുടെ ആക്ഷേപം നിയമസഭയിൽ പറയാം. പക്ഷെ, ഈ ആക്ഷേപങ്ങൾ കേൾക്കേണ്ടവരായി ഇവിടെ തന്നെ അല്ല, പുറത്തുനിന്നും പലരും ഉണ്ട്.

*The motion was put and carried.*

*The Demand under Education for Rs. 18,67,025,  
minus Re. 1, was put and carried.*

*The Demand of Rs. 61,482 under Education for Cranganur was  
put and carried.*

*The following demands were then put and carried.*

|                                 | Rs.      |
|---------------------------------|----------|
| Law and Justice                 | 1,94,954 |
| Do. —Cranganur                  | 10,774   |
| Jails                           | 32,747   |
| Do. — do.                       | 260      |
| Police                          | 2,27,679 |
| Do. — do.                       | 6,960    |
| Agriculture                     | 1,42,482 |
| Do. — do.                       | 75       |
| Scientific, etc., Departments   | 19,200   |
| Industries—Reserved             | 42,831   |
| Do. —Transferred                | 69,227   |
| Do. —Cranganur                  | 1,980    |
| Co-operative Societies          | 23,800   |
| Matches                         | 9,058    |
| Excise                          | 1,15,810 |
| Do. —Cranganur                  | 2,969    |
| Forest and Tramway              | 3,20,917 |
| Customs                         | 78,449   |
| Uplift of the Depressed Classes | 68,551   |
| Do. —Cranganur                  | 2,100    |
| Finance and Accounts            | 53,405   |
| Miscellaneous                   | 39,253   |
| Do. —Cranganur                  | 25       |
| Income-tax                      | 19,434   |
| Stationery and Printing         | 1,49,080 |
| Stationery—Cranganur            | 1,250    |
| Registration                    | 87,213   |
| Do. —Cranganur                  | 3,585    |
| Stamps                          | 19,454   |
| Do. — do.                       | 1,403    |
| Anchal                          | 77,128   |
| Do. — do.                       | 2,158    |
| Rural Development               | 18,185   |

*The House rose for the day at 4-53 p.m.*

C. J. MATHEW,  
Secretary to the Council.